ഗദ്യമാല.

ഒന്നാം ഭാഗം.

എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ ബി. എ.

വില അണ ൨.

ഗദ്യമാല.

ഒന്നാം ഭാഗം.

[illegible]

[illegible]

E. V. R. GOSSYTHAN & Co.,
PALACE ROAD, QUILON.

[illegible]

[illegible]

☞ [illegible]

വില: [illegible]

൧-ാം പതിപ്പിന്റെ

മുഖവുര.

'ശബ്ദമാല' എന്ന നാമധേയത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിൽ, മുൻപ് പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി 'ഭാഷാപോഷിണി' മാസികയിലേയ്ക്ക് ഞാൻ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പല ലേഖനങ്ങളേയും ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആപേക്ഷികമായി പ്രൌഢങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ മാത്രമേ ഇതിൽ എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ളൂ. അവ ഓരോന്നിനേയും, ഒന്നു രണ്ടാവൃത്തി മനസ്സിരുത്തി വായിച്ചു് നയം ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തോളം ഭേദപ്പെടുത്തുകയും മാറ്റി എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ആകക്കൂടി ഇതിൽ ൧൫-ഉപന്യാസങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. ഇവയിൽ ൮-എണ്ണം സയൻസ് സംബന്ധിച്ചവയും, ൪-എണ്ണം ജീവചരിത്രങ്ങളും, ശേഷം മൂന്നും പലവകയിൽപ്പെട്ടതും ആകുന്നു. 'സന്മാർഗ്ഗചരണം' എന്ന ൧൪-ാമത്തെ ഉപന്യാസം മാത്രം നൂതനമായി എഴുതിച്ചേർത്തതും, 'പണ്ഡിതരമാബായി സരസ്വതി' എന്ന ജീവചരിത്രം എന്റെ സോദരൻ മ. രാ. രാ. എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ ബി. എ., ബി. എൽ. അവർകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ചേർത്തിട്ടുള്ളതും ആണ്.

ഭാഷാപോഷിണിയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്റെ ലേഖനങ്ങളെ എല്ലാം ക്രോഡീകരിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം എനിക്കു മുൻപിനാലെ ഉണ്ടായിരുന്നതത്രെ. എന്നാൽ കൃത്യാന്തരബാഹുല്യത്താലും മററും ഈ ഉദ്ദേശ്യം ഇതേവരെ സാധിച്ചില്ല. ഇതിലേയ്ക്കു തല്ക്കാലം കാരണഭൂതനായിത്തീരുകയും വേണ്ട ശ്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നേററ് പ്രസിദ്ധീകരണം നിർവ്വഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മ. രാ. രാ. മണക്കാട്ടു പി. നാരായണപിള്ള അവർകളോടു എനിക്കുള്ള നിർവ്യാജമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകടനംചെയ്യുകെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തെ സാദരസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തൈക്കാട്,
൧൦൯൯—ർ—ധനു. } എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ.

സംഗതിവിവരം.

൪-ാം പതിപ്പിന്റെ മുഖവുര.

ഇതോടുകൂടി ഈ ഗ്രന്ഥമാറു് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം ഞാൻ തന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു. മുൻ പതിപ്പുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ മൂന്നു വിഷയങ്ങളും ഇതിൽ ചേർക്കാതെ വിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരുവിധം മനസ്സിരുത്തി പരിഷ്കരിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,
[illegible] } എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ.

ഗദ്യമാല.

ഒന്നാം ഭാഗം.

മൈക്കേൽഫാരഡേ.

മൈക്കേൽഫാരഡേ, പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായി അനേകം തത്വങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ച് ലോകത്തിന്നു വലിയ ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച് വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിച്ചവയാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെ ദരിദ്രന്മാരായിരുന്നു. അവർ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലെ ഒരു കുതിരപ്പുരയിൽ, ഒരു കുതിരപ്പുരയുടെ മുകളിലത്തെ മുറിയിൽ, പാർത്തുവന്നു മൈക്കേലിന്റെ മാതാവ് വളരെ ഈശ്വരഭക്തിയുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നു. പിതാവ്, കൊല്ലപ്പണിചെയ്തു നിത്യത കഴിച്ചു വന്നു. വളരെ മാന്യമായ പദത്തെ പ്രാപിച്ചശേഷവും തന്റെ അച്ഛൻ ഒരു കൊല്ലനായിരുന്നു എന്നു പറ

യാൻ മൈക്കേലിനു അസന്തോഷം ലജ്ജയോ, മടിയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

൧൮൦൪-ൽ മൈക്കേൽ, ഒരു സ്റ്റേഷനറിഷാപ്പിലെ ചെറുക്കനായി, ആദ്യം പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അയാൾക്ക് അന്ന് പതിമൂന്നു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വെളുപ്പാൻകാലം നാലുമണിക്കു കൃത്യമായി ഉണർന്നു വസ്ത്രധാരണം കഴിച്ച് ജോലിക്കു സന്നദ്ധനാവുക അയാളുടെ പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കലും നേരനീക്കം വരുത്തുകയില്ല. ആ കാലം സുപ്രസന്നമായിരുന്നാലും, മേഘഛന്നമായിരുന്നാലും, മണി അടിച്ചാൽ അയാളെ ന്യൂസ്‌പേപ്പർ ആപ്പീസിൽ നിന്നു പേപ്പർ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരികയോ ഏർപ്പാട്ടുകാർക്കു കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കയോ ചെയ്യുന്ന ജോലിയിൽ വ്യാപൃതനായി തെരുവീഥികളിൽ കാണാം. മലിനമായ ഉടുപ്പു ധരിച്ച് പ്രഭാതം മുതൽ സായംകാലംവരെ ഓടി നടന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടു നിത്യവൃത്തി നിർവഹിച്ചു വന്ന ആ ബാലൻ വിജ്ഞാനലോകത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നു അർഹനായിത്തീരുമെന്ന് ഒരുത്തരും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

താൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച കൃത്യനിഷ്ഠകൊണ്ട് അയാൾ അചിരേണ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു. തന്മൂലം, പുസ്തകങ്ങൾ ബയിൻഡുചെയ്യുന്ന തൊഴിൽ അഭ്യസിക്കാൻ തനിക്കു മോഹമുണ്ടെന്ന് അ

യാം അറിയിച്ചപ്പോൾ, യജമാനൻ അതിനനുവാദം നൽകി എന്നുമാത്രമല്ല, ഇതിനെപ്പിന്നാലെ, യജമാനന്മാർ അക്കാലം ഈ ശിഷ്യരോടു വാങ്ങിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന "മുൻകൂർ തുക" വാങ്ങാതെ തന്നെ അയാളെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോഴപ്പോഴായി അയാൾക്കു ലഭിച്ച സാവകാശത്തെ അയാൾ വൃഥാ കളഞ്ഞില്ല. ആയതുമുഴുവനും, കയ്യിൽ കിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിൽ വിനിയോഗിച്ചു. രാത്രിയിൽ ഇരുന്നു പഠിച്ചുവന്നതു്, കുതിരപ്പുരയുടെ മുകളിലുള്ള ഒരു മോശപ്പെട്ട മുറിയിലായിരുന്നു. അവിടെ ഇരുന്നു അയാൾ വായിച്ചുവന്ന വലിയ പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു് മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. പുത്രന്റെ ഈ വിധമായ പഠിപ്പു് തങ്ങളുടെ പേരിനു ബഹുമാനഹേതുവായും രാജ്യത്തിനു് അളവററ അനുഗ്രഹമായും തീരുമെന്നു് അവർ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചില്ല.

ദിവസപ്രതി ഷാപ്പു പൂട്ടിയശേഷം വൈകുന്നാൽ, സമീപത്തു നടന്നുവന്ന ശാസ്ത്രപ്രസംഗങ്ങളും കേൾക്കാൻ തരമുണ്ടെന്നു് അയാൾക്കു് അറിവു കിട്ടി. എന്നാൽ, ഇതു് പണച്ചെലവുകൂടാതെ സാധിക്കാവുന്ന കാര്യമായിരുന്നില്ല. പ്രസംഗശാലയ്ക്കകത്തു കടക്കണമെങ്കിൽ ദിവസംപ്രതി ഏതാനും ഷില്ലിങ്ങു (ഒരു ഷില്ലിങ്ങ് =¾ ഉറുപ്പിക) കൊടുക്കണം. ഇതും

ചെലവു ചെയ്യുന്നതിന്ന് അയാളുടെയോ, പ്രതിവാരം ശമ്പളം വാങ്ങിവന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയോ, സമ്പാദ്യം അനുവദിച്ചില്ല. പ്രസംഗം കേൾക്കാനുള്ള മോഹമോ, പ്രബലമായി വന്നു. ഏതായാലും, ഉദാരനായ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ ദയയാൽ ആ മോഹം സാധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലൊ.

മൈക്കേലിന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനംകൊണ്ടു് നിയമനായുള്ള ജോലിക്കു വിഘ്നത്തിനോ, യജമാനന്റെ അവധാധിക്കോ, ഇടയായില്ല. നിജജോലിയിൽ അയാൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഉത്സാഹം സാമർത്ഥ്യവും പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. യജമാനന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ബയിൻഡു ചെയ്യുമ്പോഴും, കൂട്ടുകാരോടൊരുമിച്ചു നേരംപോക്കു പറഞ്ഞു രസിക്കുമ്പോഴും, ശാസ്ത്രപ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, ഒരുപോലെ, അയാളുടെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും അതാതു വിഷയത്തിൽ നിശ്ചലമായിപ്പതിഞ്ഞിരുന്നതല്ലാതെ അന്യവിഷയങ്ങളിൽ ഓടി നടന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു്, അയാളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കെല്ലാം വിശേഷമായ ഒരു പൂർണ്ണതയുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ പോയിരുന്ന സമയം ലഭിച്ച ജ്ഞാനപരിചയാദികൾ, ഭാവിയിലെ ഉന്നതപദത്തിലേക്കു കയറുവാനുള്ള പടികളിൽ ആദ്യത്തേതിനെ അയാൾക്കു സമ്പാദിച്ചു കൊടുത്തു. ഇതു്,

സർ ഹംഫ്രി ഡേവി എന്ന ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനാൽ നയിക്കപ്പെട്ട 'റോയൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ' വക പ്രയോഗശാലയിലെ 'അസിസ്റ്റൻറു' പണിയായിരുന്നു. തന്മാത്രമായി ഈ സ്ഥാനം അത്ര വലുതോ, ആദായമുള്ളതോ ആയിരുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടു് അയാൾക്കുണ്ടായ ശമ്പളലാഭം, അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കിട്ടിയ അവസരം തന്നെ ആണു്. ഇതിനെ അയാൾ വേണ്ടുവോളം വിനിയോഗിക്കയും ചെയ്തു.

വൈകുന്നേരം, ഉദ്യോഗസംബന്ധമായ ജോലികൾ തീർന്നുകഴിയുമ്പോൾ, അയാൾ ബാല്യത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസാഭാവത്താൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ട ഉദ്യമങ്ങൾ ചെയ്തുതുടങ്ങി. ഇതിലേയ്ക്കായി, ഇഷ്ടന്മാരിൽ അഭിജ്ഞന്മാരെ തന്റെ മുറിയിൽ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി, പദോച്ചാരണത്തിലും പ്രയോഗത്തിലും തനിക്കുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകളെ തിരുത്തിച്ചുപോന്നു. അപ്പഴപ്പോൾ കണ്ട തെറ്റുകളെ നിഷ്പക്ഷമായി അവർ എടുത്തു പറഞ്ഞതിന്റെ ഫലം, അയാൾക്ക അവരിലെന്ന അനല്പവാത്സല്യമാകയും ചെയ്തു.

മൈക്കേലിന്റെ ജീവിതോദ്ദേശ്യം തന്റെ മനഃപരിഷ്കരണം തന്നെ ആയിരുന്നു. ഈശ്വരവിശ്വാസത്തെ ഇതിലേക്കുള്ള മുഖ്യസാധകമായി അയാൾ വിചാരിച്ചു പോന്നു. ബാല്യത്തിൽ, ന്യൂസ്പേപ്പർ കൊണ്ടുനടന്നു കൊടുത്തുവന്ന കാലത്തുകൂടി, പള്ളി

യിൽ കൃത്യസമയത്തെത്തുവാനായി പ്രാതഃകാലത്തെ ജോലികളെ അയാൾ അതിജാഗ്രതയോടെ ചെയ്തു വന്നു. വിദ്വാനായും വിഖ്യാതനായും തീൎന്ന ശേഷവും ഈ വിഷയത്തിൽ അയാൾക്കുള്ള ജാഗ്രത കുറഞ്ഞില്ല. എന്നല്ല, തനിക്കു ദൈവികമായ ആത്മവിചാരങ്ങളെ നല്കിയവരും പ്രായേണ നിരക്ഷരന്മാരും ക്ഷീണശക്തന്മാരും ആയ ചെറിയ വൈദികസംഘക്കാരോടൊന്നിച്ചു പ്രാൎത്ഥന നടത്തുന്നതിൽ ഒരു പ്രത്യേക സന്തുഷ്ടിയെ അയാൾ അന്ത്യകാലം വരെ പ്രകടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന്നു സിദ്ധിച്ച ബഹുമതികൾക്കെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്നു പൂൎണ്ണയോഗ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധിക്കു് എത്രത്തോളം വികാസമുണ്ടായിരുന്നുവോ അത്രയും പരിശുദ്ധമായ മനസ്സിനും ഉണ്ടായിരുന്നു. പാരീസ്പട്ടണത്തിലെ ഒരു തെരുവിനെ ഫ്രഞ്ചുചക്രവൎത്തി തന്നാമധേയാങ്കിതമാക്കിച്ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജ്ഞി, അവരുടെ ബഹുമാനസൂചകമായി, അദ്ദേഹത്തിന്നു് 'ഹാംപ്ടൻ കോട്ടിൽ' ഒരു ഭവനം തീൎപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മെന്റിൽ നിന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്നു ജീവപൎയ്യന്തം പെൻഷനും പതിച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ എത്രത്തോളം പൂജ്യനായിരുന്നു എന്നു് ഈ സംഗതികൾ നല്ലവണ്ണം തെളിയിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങൾക്കു് അദ്ദേഹം മൂലം ലഭിച്ച

പോഷണത്തിനായി വിദേശീയരാജ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ സമ്പത്തു കൊണ്ടുമൂടി. ഈ യോഗ്യതകൾ എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും, ആ മഹാൻ ബഹുമാനസൂചകങ്ങളായ യാതൊരു സ്ഥാനപ്പേരുകളും സ്വീകരിക്കാതെ 'മൈക്കേൽഫാരഡേ' എന്ന ശുദ്ധനാമധേയത്തെ ജീവാവസാനം വരെ വഹിച്ചിട്ടുള്ളു.

സയൻസ്.

'സയൻസ്' എന്ന പദത്തിന്റെ മൂലാർത്ഥം 'ജ്ഞാനം' എന്നാകുന്നു. ആധുനികമതപ്രകാരം, എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ജ്ഞാനത്തേയും സയൻസ് എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. സമ്പ്രവീക്ഷണം കൊണ്ടും, അതിജാഗ്രതയോടും കരുതലുകളോടും കൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന പരിശോധനകൾ കൊണ്ടും നിയമിതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജ്ഞാനസഞ്ചയം മാത്രമേ ആ പദാർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഒരു വസ്തുവിനേയോ സംഭവത്തേയോ പറ്റിയുള്ള സാമാന്യജ്ഞാനം, ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല. ഇതിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം. നിയതവേഗത്തോടുകൂടി മേല്പോട്ടെറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കല്ല് നൂറു (൧൦൦ അടി) ഉയരുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഏറിന്റെ വേഗം കൂട്ടിയാൽ

കല്ലു കൂടുതൽ ഉയരുമെന്നും നമുക്കറിയാം. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി "ഏറിന്റെ വേഗം കൂടുന്തോറും മേല്പോട്ടെറിയപ്പെടുന്നകല്ലു് കൂടുതലായി ഉയരും" എന്നു പറയുന്നതായാൽ, അതു തെറ്റല്ല എന്നു വരികിലും, ഒരു സാമാന്യനിൎദ്ദേശമെ ആകയുള്ളു. എന്തെന്നാൽ, വേണ്ടുംവണ്ണം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതിനു സൂക്ഷ്മത പോരെന്നു വ്യക്തമാകും. പരമാൎത്ഥത്തിൽ കല്ലുയരുന്നതിന്റെ ക്രമം, ഏറിന്റെ വേഗത്തെ നാം എത്ര ഗുണമാക്കുന്നുവോ ആ ഗുണക്രമത്തെ അല്ല, ആ ഗുണത്തിന്റെ വൎഗ്ഗത്തെ ആകുന്നു, അനുസരിക്കുന്നതു്. അതായതു്, ൧൦൦ അടി ഉയരാൻ ഉപയോഗിച്ച നിയതവേഗത്തെ ഇരട്ടിച്ചാൽ കല്ലു്, ൧൦൦-അടി ഉയരുന്നതിനു പകരം, ൨-ന്റെ വൎഗ്ഗമായ ൪-ഗുണം (൪൦൦-)അടി ഉയരുന്നു. ഏറിന്റെ വേഗം ത്രിഗുണമാക്കിയാൽ, കല്ലു് ൩-ന്റെ വൎഗ്ഗമായ ൯-ഗുണം (൯൦൦ അടി) ഉയരുന്നു. വേഗം നാലു ഗുണമാക്കിയാൽ, കല്ലു് ൪-ന്റെ വൎഗ്ഗമായ ൧൬-ഗുണം (൧൬൦൦ അടി)ഉയരുന്നു. ഈ വസ്തുത, നല്ലപോലെ പരിശോധിച്ചാൽ മാത്രമെ വെളിവാകയുള്ളു. ഇപ്രകാരം സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള ജ്ഞാനം മാത്രമെ 'സയൻസി'ന്റെ അംശമാകയുള്ളു. ആകയാൽ, തെറ്റു കൂടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വീണ്ടും വീണ്ടുംപരിശോധിച്ചു സൂക്ഷ്മതാനിൎണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംജ്ഞാനം സയൻസിന്റെ ഒരു പ്രധാനലക്ഷണമാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ഓരോ തത്വങ്ങളും, സയൻസിനാൽ ആദരണീയങ്ങളാകുമെങ്കിലും, 'സയൻസ്' ആകയില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരുവക ജ്ഞാനം ആ പേരിനെ അർഹിക്കണമെങ്കിൽ അതു് പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി പൊതുവെയോ, പ്രകൃതിയുടെ പ്രധാന ശാഖകളെപ്പറ്റിയോ ഉള്ള നാനാതത്വങ്ങളുടെയും ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സഞ്ചയമായിരിക്കണം. വിശേഷിച്ചു്, ഈ ജ്ഞാനസഞ്ചയത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ തന്നിമിത്തങ്ങളായ സാമാന്യതത്വങ്ങളിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായിരിക്കണം. പ്രത്യേകതത്വങ്ങളും ഇപ്രകാരം സാമാന്യതത്വങ്ങളിന്മേൽ സ്ഥാപിതങ്ങളായിരിക്കുന്നതും, ഒരുവകുപ്പു സംബന്ധിച്ചു തത്വങ്ങളെല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും സയൻസിന്റെ മറ്റൊരു പ്രധാനലക്ഷണമാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം അർത്ഥനിയമനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം 'സയൻസ്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷു പദത്തിനു പകരം മലയാളത്തിൽ 'ശാസ്ത്രം' എന്ന പദത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകാൻ വകയില്ല. സയൻസിനാൽ ആദരണീയങ്ങളായ തത്വങ്ങളെ 'ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങൾ' എന്നു പറയുന്നതും സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. 'ശാസ്ത്രം' എന്നതിനു പകരം 'വിജ്ഞാനീയം' എന്നുള്ള പ്രയോഗവും നടപ്പായിക്കഴിഞ്ഞിരി

ക്കുന്നു. 'സയൻസ്' മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം അർത്ഥനിയമനം ചെയ്യപ്പെട്ട വിശേഷജ്ഞാനമായിരിക്കകൊണ്ട്, അതിനെ "വിജ്ഞാനീയം" എന്നുപറയുന്നതു് കുറച്ചുകൂടി യോജിച്ചതെന്നേ വരാൻ തരമുള്ളൂ. ഈ ന്യായേന ഇപ്പോൾ 'പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയം' 'ജീവിതവിജ്ഞാനീയം', 'സസ്യവിജ്ഞാനീയം' (ഉത്ഭിജ്ജവിജ്ഞാനീയം), 'ജ്യോതിഷവിജ്ഞാനീയം' എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാമധേയങ്ങൾ സാധാരണമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവയെ 'പ്രകൃതിശാസ്ത്രം', 'ജീവിതശാസ്ത്രം', 'സസ്യശാസ്ത്രം' (ഉത്ഭിജ്ജശാസ്ത്രം), 'ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം' എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നതിന്നും അത്ര പഴുതുള്ളതൊന്നുമില്ല. 'ശാസ്ത്ര'ശബ്ദം കുറച്ചുകൂടി സാധാരണമായിട്ടുള്ള വസ്തുത ഈ സമ്പ്രദായത്തെ സവിശേഷം അനുകൂലിക്കുന്നും ഉണ്ട്.

പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ജ്ഞാനമെല്ലാം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയാണല്ലോ മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു്. അവ സംഗതികളെ മുഴുവൻ ഗ്രഹിക്കയോ നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. യുക്തിപൂർവം പര്യാലോചിക്കുന്നതായാൽ ലോകത്തിൽ ഒന്നുംതന്നെയാദൃച്ഛികമായി സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നും, നിയതങ്ങളായുള്ള അവസ്ഥകളുടെ വൈവിധ്യമായ യോഗത്തിൽ നിന്നു് ഒരേ ഫലംതന്നെ സദാ ഉളവാകുന്നു എന്നും ബോധപ്പെടുന്നതാണു്. ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം. പൂട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ വെള്ളം

ആവിയായി മാറുന്നു. വേണ്ടുവോളം തണുപ്പിച്ചാൽ അതു് ഉറഞ്ഞു കട്ടിയാകുന്നു. ആവി തണുത്താൽ പുനശ്ചവെള്ളമാകുന്നു. ഈ സംഗതികൾക്കൊരിക്കലും ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതായതു്, ഓരോ ഫലത്തിന്നും ഹേതുവായുള്ള പൂർവ്വാവസ്ഥകൾ ഒരേപ്രകാരത്തിലിരുന്നാൽ തൽഫലങ്ങളും ഒന്നായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. ദൃശ്യലോകത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സകലഅറിവുകളും പ്രകൃതിയുടെ ഈ സ്ഥിരതയിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളാകുന്നു.

ലോകത്തിൽ യാതൊന്നും യാദൃച്ഛികമായി സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ, എല്ലാസംഭവങ്ങൾക്കും കാരണമുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു സംഭവത്തിന്റെ കാരണം, അതിന്റെ പൂർവ്വാവസ്ഥകളുടെ യോഗത്തിൽ പെട്ടതിൽ തദുല്പാദനത്തിന്നു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തവ യാതൊന്നോ അവമാത്രമാകുന്നു. ചിലസംഭവങ്ങളെ യാദൃച്ഛികങ്ങളെന്നു നാം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു് ആ സംഭവങ്ങളുടെ അവശ്യങ്ങളായ പൂർവ്വാവസ്ഥകൾ എന്തെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളു. ഒരു സംഭവത്തിന്റെ പൂർവ്വാവസ്ഥകളിൽ സാരമുള്ളവയെ നമ്മിൽനിന്നു മറച്ചുവെച്ചിട്ടു് നിസ്സാരങ്ങളായവയെ മാത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനാലത്രെ ജാലവിദ്യക്കാർ നമ്മെ അത്ഭുതചിത്തവൃത്തികളാക്കുന്നതു്. ആ സംഭവങ്ങൾ നമുക്കു ആശ്ചര്യകരങ്ങളായി തോന്നുന്നതിനുള്ള കാരണം, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്ന

നിസ്സാരങ്ങളായ പൂൎവ്വാവസ്ഥകളിൽ നിന്നു മാത്രം അവ ഉളവാകും എന്നുള്ളതു് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണു്.

സംഭവങ്ങളുടെ സാരങ്ങളായ പൂൎവ്വാവസ്ഥകളെ അറിഞ്ഞു് കാൎയ്യകാരണസംബന്ധം വെളിപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതു്, ശാസ്ത്രധൎമ്മമാകുന്നു. ശാസ്ത്രാഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി ലോകത്തിൽ ജ്ഞാനം വൎദ്ധിക്കുകയും, അജ്ഞാനം നീങ്ങുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിക്കും അജ്ഞാനത്തിന്റെ ദൂരീകരണത്തിനുമായി നാം സയൻസിന്റെ പ്രചാരത്തെ സൎവ്വാത്മനാ സഹായിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പാലിസി എന്ന പ്രസിദ്ധ കുശവൻ.

ബെൎണാഡു് പാലിസി ക്രിസ്ത്വബ്ദം ൧൫൧൦-ൽ ഫ്രാൻസു് രാജ്യത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിൽ ജാതനായി. വളരെ ദരിദ്രന്മാരായിരുന്ന അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാൎക്കു് അവനെ പാഠശാലയിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകം, എല്ലാവരേയും വീക്ഷണ

ത്തിന്നു വിഷയമായി തീൎന്നിരുന്ന ആഗ്രഹവും ബുദ്ധിയും തന്നെ, അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാ എന്നു് അവൻ തന്നെ പ്രൗഢിയായശേഷം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും, കണ്ണാടി ചായമിടുന്നതിനും, ചിത്രം വരക്കുന്നതിനും, അന്ത്യത്തിൽ എഴുതുവാനും വായിക്കാനും അവൻ ശീലിക്കാതിരുന്നില്ല.

പുരാതനന്മാരായ പല ദേശക്കാരും ചെളികൊണ്ടു മൺപാത്രങ്ങൾ നിൎമ്മിക്കാൻ പഠിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇനാമൽ ഉരുക്കിയൊഴിച്ചു് അവയ്ക്കു മിനുസം കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവർ അത്രതന്നെ വശമാക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ഈ വിദ്യ വല്ലവരും അഭ്യസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്നെയും ഇടക്കാലങ്ങളിൽ അതു വിസ്മൃതമായിപ്പോയി എന്നതിനു സംശയമില്ല. അതിനെ പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്തതു് ഇറ്റാല്യർ ആയിരുന്നു. പാലിസിയുടെ കാലത്തു് അയാളുടെ ജന്മഭൂമിയായ ഫ്രാൻസിൽ ചെമ്മൺഭരണികളും പാനപാത്രങ്ങളും മാത്രമേ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടുവന്നുള്ളു. ഇനാമൽ ഉരുക്കിയൊഴിച്ചു മിനുസപ്പെടുത്തിയ മൺപാത്രങ്ങൾ നിൎമ്മിക്കാൻ പാലിസിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്, അയാൾ യദൃച്ഛയാ കണ്ട ഒരു ഇറ്റാല്യൻ പാനപാത്രമായിരുന്നു. അതു കണ്ട മാത്രയിൽ അതിന്മേൽ ഉരുക്കിപ്പിടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇനാമലിന്റെ യോഗം എന്തെന്നും ചേരുവകളെ എങ്ങനെ ചേൎക്കണമെന്നും അറിവാനുള്ള മോഹം

അയാളെ ബലമായി പിടികൂടി. എന്നാൽ ഇതിനെ
പ്പററി ഊഹിക്കയല്ലാതെ വേറൊന്നും ചെയ്വാൻ
നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒന്നു പരീക്ഷി
ച്ചു നോക്കണമെന്നുതന്നെ അയാറം ഉറച്ചു. യോ
ഗത്തിൽ പെട്ടതായി തോന്നിയ സാധനങ്ങളെ
എല്ലാം കൂട്ടി അരച്ചു്, മൺകലങ്ങറം പൊട്ടിച്ചു്
അവയുടെ മേൽ പൂശി, അതിതീവ്രമായ അഗ്നിക
ണ്ഡത്തിലിട്ടു് ഉരുകുമോ എന്നു പല പ്രാവശ്യവും
പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി. അതുരുകിപ്പോയില്ല. ക
ലങ്ങളും, യോഗപദാർത്ഥങ്ങളും, മരുന്നും, വിറകും, സ
മയവും, പ്രയത്നവും എല്ലാം നഷ്ടമായിപ്പോയി എന്ന
തു മാത്രം ഫലം. എന്നാൽ പരീക്ഷി ഇതുകൊ
ണ്ടൊന്നും അധൈര്യനായില്ല. ആദ്യത്തെ അ
ഗ്നികുണ്ഡത്തിനു ചൂടു മതിയായില്ലെന്നു കണ്ടു്, വേ
റൊന്നു് ഇതിനായി വീട്ടിനു പുറത്തു കെട്ടിയുണ്ടാക്കി.
പൂർവാധികം കലങ്ങറം വാങ്ങി, അവയുടെ മേൽ ഇ
നാമലും മരുന്നും കൂട്ടിയരച്ചു പൂശി, മുമ്പിലത്തേതി
ലും അധികം വിറകുമിട്ടു തീ കൂട്ടി പിന്നെയും പ
രീക്ഷിച്ചു നോക്കി. എന്നിട്ടെന്തുഫലം? കയ്യിലിരു
ന്ന പണമെല്ലാം ചെലവായി. ദാരിദ്ര്യം വന്നു മുഴു
ത്തു. താനും കുടുംബവും പട്ടിണിയാകും എന്ന അ
വസ്ഥയും വന്നുകൂടി. സ്വന്തം അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ
വീണ്ടും പരീക്ഷിച്ചു നോക്കണമെങ്കിൽ വിറകുകൂടാ
തെ കഴികയില്ല. അതിനു കയ്യിലൊന്നുമില്ലെന്നാ
യപ്പോറം വല്ല വിധേനയും കലങ്ങറം മാത്രം വാങ്ങി

ഇനാമൽയോഗം അരച്ചുപൂശി സമീപത്തുള്ള ഒരു ശാലയിലേക്ക കൊണ്ടുപോയി, അവിടത്തെ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലിട്ട് തീ മൂട്ടി. ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പിന്നെയും പഴയപോലെതന്നെ. തൽക്കാലം കുറെ ധനനഷ്ടമായി എങ്കിലും ഈ പരാജയങ്ങൾകൊണ്ടൊന്നും അയാളുടെ ധൈര്യവും ഉത്സാഹവും കുറഞ്ഞില്ല.

അയാൾ പിന്നെയും തന്റെ ശ്രമങ്ങളും നിഷ്ഫലങ്ങളായ പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു അവസാനപരീക്ഷ നടത്താൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഈ പ്രാവശ്യം മുന്നൂറിലധികം കഷണം വാങ്ങി ഇനാമൽ യോഗം അരച്ചുപൂശി സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന കണ്ണാടിയുണ്ടാക്കുന്ന ശാലയിലേക്കയച്ചശേഷം, ഫലം ഇരുന്ന പരീക്ഷിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച് പുറകെ താനും എത്തി. എല്ലാം അഗ്നികുണ്ഡത്തിലിട്ടുതന്നത്താൻതീ ശരിയാക്കിക്കൊണ്ട് ജാഗ്രതനായി അടുത്തുതന്നെ ഇരുന്നു. നാലുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അഗ്നികുണ്ഡം തുറന്നുനോക്കി. ഒരു കഷണത്തിന്മേലെ ഇനാമൽ മാത്രം ഉരുകിയിരിക്കുന്നതു കണ്ട് ആറുന്നതിനായി അതിനെ പുറത്തെടുത്തു. ഉറച്ചപ്പോൾ അതു നല്ലപോലെ മിനുസമായും വെളുപ്പായും ഇരുന്നു. ഒന്നിന്മേലേ ഇനാമൽ മാത്രമേ ഉരുകിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നു വരികിലും അയാളുടെ അപ്പോഴത്തെ സന്തോഷത്തിനു അതിരില്ലായിരുന്നു. ഉടൻതന്നെ അയാൾ അതുംകൊണ്ടു തന്റെ ഭാര്യയുടെ

അട്ടത്തേക്ക് ഓടി. അയാളെ അപ്പോഴം കണ്ടെ
ണ്ടിയരുന്നു! അതുവരെ ഇതന്ന പാലിസി തന്നെ
യെന്ന ഒരുവനും പറകയില്ല. ആരും ആശ്ചര്യമൊ
റിപ്പോയി. എന്തൊരുസന്തോഷം! എന്തൊരു കൃ
താർത്ഥത!

നേടിയിട്ടതാളം ജയം തന്നാലെങ്കിലും, അത്ര
സന്തോഷികരമായ നിലയിൽ എത്തിക്കഴിയില്ല
എന്ന പറഞ്ഞുകൂടാ. എല്ലാറ്റിലുമുള്ളും ഒന്നപോ
ലെ പിടിച്ചാലേ ഉദ്യമം സഫലമായി എന്ന വിചാ
രിക്കാവു. അത്രൈത്തിൽ തർക്കമാ വിട്ടതാവുകയി
ല്ല. ലോകത്തിനാ തനിക്കാ പ്രയോജനകരമായി
തീരുകയും ഇല്ല. ആയതുകൊണ്ട്, ഉണ്ടായ ജയ
ത്താൽ തൃപ്തനാകാതെ വീണ്ടും ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്വാൻ
നിശ്ചയിച്ചു. കള്ളിൽ പണമില്ലായ്മയാണെന്ന വ
ന്നകിലും കള്ളുകുടിക്കുന്നതിനുള്ള മതിമിയിൽ ക
ഠിനികന്ധം സ്വഭാവത്തിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന
ണ്ടെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനാലുണ്ട ഇന്ദ്രിയ
ങ്ങളെല്ലാം തന്നെത്താൻ ചുരുക്കിക്കൊണ്ടിട്ടു. കഠായം
തൻതന്നെകൂട്ടി. കൾക്കെല്ലാ അന്യസഹായം കൂ
ടാതെ തന്നെ കഴിച്ചു. ഒരു വിധത്തിൽ വിറകം
ഫലങ്ങളും മറ്റും വിപണ്ണവാങ്ങി, ഇന്നാമൽ അരച്ചു
ന്നുപോലെ പൂശി അഗ്നികണ്ഡത്തിലിട്ടു പിന്നെ
യും തിരുകി. ഇന്നാമലിന്റെ യോഗത്തിൽ തെ
റ്റില്ലെന്നുകണ്ടതിനാൽ തീപോരാത്തതിട്ടും എല്ലാ

യിട്ടും ഒന്നുപോലെ ചെല്ലാഞ്ഞിട്ടും ഞാൻ ശ്രമം ഇതുവരെ ഫലിക്കാത്തതെന്നുറച്ചു്, രാത്രിമുഴുവൻ എല്ലാറ്റേയും തീ ചെലുത്തിക്കൊണ്ടു് ജാഗരൂകനായി കാത്തിരുന്നു. നേരംവെളുത്തു. ഇനാമൽ ഉരുകിയില്ല. പാലിസി ഇത്രനേരം വിട്ടു ഉറങ്ങിയതും ഇല്ല. പ്രാതലിനു്, ഭാര്യ എന്തോ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തതെന്തുള്ളു. തിന്നവയും അയാളുടെ ദൃഷ്ടി തീയിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നു. ഉടുത്തുവസ്ത്രം കീറിയും ക്ഷൌരകർമ്മം ചെയ്യാത്തതിനാൽ വിരൂപനായും ഉറക്കമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് മെലിഞ്ഞും വിളറിയും ഇരുന്നുവെങ്കിലും, അക്ഷീണനായ പാലിസി പിന്നേയും അഗ്നികുണ്ഡവും കണ്ണുംകൊണ്ടിരുന്നതേ ഉള്ളൂ. ആറുപകലും രാത്രിയും ഈ അവസ്ഥയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. എന്നിട്ടും ഇനാമൽ ഉരുകിയില്ല.

ഇനാമലിന്റെ യോഗത്തിൽ വല്ല തെറ്റും ഉണ്ടോ എന്നു് പിന്നേയും സംശയം തുടങ്ങി. ഏതായാലും ഒന്നുകൂടി പരീക്ഷിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഒരുവനോടു കടം വാങ്ങി, പിന്നേയും വേണ്ടതെല്ലാം അരപ്പിച്ചു് ഒരുക്കി. ഇത്തവണ തീ നല്ലപോലെ കത്തി ചൂടു സഹിക്ക വയ്യാതായി. എന്നാൽ, ഇനാമൽ ഉരുകിത്തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു് വിറകു തീർന്നുപോയി. കയ്യിൽ ഒരു കാശില്ല. എന്തു ചെയ്യും? പുരയിടത്തിന്റെ വേലി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു പൊളിച്ചിട്ടുതന്നെ എന്നായി. അതുകൊ

ഞ്ഞും മതിയായില്ല. തീ താഴാതെ പത്തു മിനിട്ടു നേരം കൂടിനിന്നാൽ കാര്യം സഫലമാകും. വിറകിനു വഴിയൊന്നും കണ്ടില്ല. മേശ, കസേര മുതലായ സാധനങ്ങൾ ശേഷിപ്പുള്ളവയായിരുന്നു. അവയേയും കൊണ്ടുവന്നു അഗ്നികുണ്ഡത്തിലിട്ടു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഭാര്യയും കുട്ടികളും പാലിസിക്കു ഭ്രാന്താണെന്നു വിചാരിച്ചു് നിലവിളി തുടങ്ങി. അയാൾ മേടിച്ചിരുന്ന ഉടുപ്പുപോലും മാറിയിട്ടു ഒരു മാസമായി. ദേഹം ഇതിലധികം ക്ഷീണിക്കാനില്ല. കടുത്ത മനോവിചാരവും, ഊണും ഉറക്കവും ഇല്ലായ്മയും എല്ലാം ദേഹത്തിനു താങ്ങാൻ കഴിയുമോ? കടവും വന്നു മൂടി. ഈ പ്രക്രിയയും നിഷ്ഫലമായാൽ അയാൾ പിന്നെ നശിച്ചു എന്നു പറയാം. ഈ സ്ഥിതിയിലായിരുന്ന അയാൾ വീട്ടു സാമാനങ്ങളും കൂടി അഗ്നിക്കിരയാക്കിയേക്കാമെന്നു തുടങ്ങിയതു്. നിഷ്കരുണനെന്നു തോന്നിയ ദൈവം ഇത്തവണ പ്രസാദിക്കയാൽ അത്രയൊന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല. കുഴിയിലിട്ട ഇനാമൽദ്രവ്യങ്ങളോടു കൂടി തീക്ഷ്ണം നിന്നു കത്തി. ഇനാമൽ എല്ലാം ഉരുകി. പാലിസി മുന്നൂറിൽ ചില്വാനം ഇനാമൽ പാത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉടമസ്ഥനായിത്തീർന്നു.

പാലിസി, ഈ പ്രവൃത്തിയെ ക്രമേണ പരിഷ്കരിച്ചു് തന്മൂലം നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചു തുടങ്ങി. അയാളുടെ കൃതികൾ ക്രമേണ പാരിസ്സു പട്ടണത്തിൽ എത്തി-

അത്യാം ഭാഷാതിരുമേനിയും രാജകുമാരന്മാരും പ്രീതിക്കു പാത്രമായി, സുഖമാകുംവണ്ണം കാലക്ഷേപം ചെയ്തു. ഈ മഹാന്റെ മനോനിശ്ചയവും, സ്ഥിരോത്സാഹവും, ക്ഷമയും വിസ്മയനീയം തന്നെ.

ബ്രഹ്മാണ്ഡം.

ഓരോ തേജസ്സുകളോടായി ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളുടെയും സമൂഹമാകുന്ന "ബ്രഹ്മാണ്ഡം", അത് എത്ര വലുതാകുന്നു എന്നും എത്രമാത്രം അത്ഭുതകരമായി ചമയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും നോക്കാം.

സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഒരുവേള മറിച്ചു ധരിച്ചിരിക്കാമെങ്കിലും, നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂമിയും ചന്ദ്രശുക്രാദിഗ്രഹങ്ങളും ആകൃതിയിൽ വൃത്തങ്ങളാകുന്നു. വിശേഷിച്ച്, അവയെല്ലാം മദ്ധ്യസ്ഥനായ സൂര്യനെ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ സംഖ്യയിൽ ൧൮-ഓളം ഉണ്ട്. ഇവയിൽ എട്ടെണ്ണം ശേഷമുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ വലുതാകുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂമി ഈ എട്ടിൽ ഒന്നാണ്. ഇവിടെ വിസ്മയനീയങ്ങളായ വിവിധജീവജാലങ്ങൾ വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റു സപ്തഗ്രഹങ്ങളും ഇതിന്റെ വ

ണ്ടും ജീവനയോഗ്യങ്ങൾ തന്നെയോ എന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറവാൻ വേണ്ട തെളിവു നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, അവ സൂൎയ്യനെപ്പോലെ പ്രജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗോളങ്ങളല്ലെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടു്. മദ്ധ്യസ്ഥനായ സൂൎയ്യൻ അവയിലും തന്റെ കിരണങ്ങളെ സഞ്ചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ ഭൂമിയെപ്പോലെ രണ്ടു ചലനങ്ങൾ കൂടി അവയ്ക്കുണ്ടെങ്കിൽ ദിനരാത്രി ഭേദവും, ശൈത്യോഷ്ണഭേദവും, ഋതുഭേദങ്ങളും അവയിലും ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതും, അവയും ജീവനയോഗ്യങ്ങളായി വരാവുന്നതും ആണു്. ഭൂമി സൂൎയ്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാഗോളങ്ങളിൽ മദ്ധ്യവൎത്തിയായ ഒന്നാകുന്നു. കുറച്ചു കൂടി സമീപമുള്ളവയിൽ ഉഷ്ണം ഇവിടത്തേതിലും കൂടുതലായിരിപ്പാൻ വകയുണ്ടു്. അതിനാൽ അവ ഭൂമിയെപ്പോലെ ജീവനയോഗ്യങ്ങൾ അല്ലെന്നും വരാം. ഇതു എങ്ങനെ ആയിരുന്നാലും, വലുതും ചെറുതുമായ എല്ലാഗോളങ്ങളും ഒന്നുപോലെ സൂൎയ്യനെ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിനു സംശയമില്ല. ഭൂമി മുതലായ വലിയ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഉപഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടു്. മനോഹരനായ ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയുടെ ഉപഗ്രഹമാകുന്നു. വ്യാഴം, ശനി മുതലായ ചില ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഒന്നിലധികം ഉപഗ്രഹങ്ങൾ (ചന്ദ്രന്മാർ) ഉണ്ടെന്നറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഗ്രഹോപഗ്രഹങ്ങളും തന്മദ്ധ്യസ്ഥനായ സൂൎയ്യ

നം ചേൎന്നാൽ ഒരു 'ഗ്രഹചക്രം' എന്നു പറയാം.

പദാൎത്ഥങ്ങൾ ചെറുതായും വലുതായും കാണപ്പെടുന്നതു് അവയുടെ ദൂരസാമീപ്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചാണെന്നു് അനായാസമാലോചിച്ചാൽ ബോധപ്പെടും. ആകാശത്തിൽ പറക്കുന്ന ഒരു പരുന്തു് ഏറ്റ ഉയരുന്തോറും അത്രയ്ക്കും ചെറുതായി തോന്നുകയും ഒടുവിൽ അദൃശ്യമായിതീരുകയുംകൂടി ചെയ്യുന്നതു നമുക്കു അനുഭവമാണല്ലോ. അതുപോലെ, സമാനഗാത്രങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ അവയുടെ ദൂരസാമീപ്യമനുസരിച്ചു് ചെറുതായും വലുതായും കാണപ്പെടാറുള്ളതാണു്. സൂൎയ്യനെ ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽ ശുക്രൻ നമ്മോടു് അധികമടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ മറ്റുഗ്രഹങ്ങളെക്കാൾ വലുതായും പ്രകാശമാനമായും കാണപ്പെടുന്നു. മറ്റുഗ്രഹങ്ങൾ ക്രമേണ നമ്മിൽനിന്നു അധികമധികം ദൂരത്തിലിരിക്കുന്നതിനാൽ, ആ ദൂരക്രമത്തിനു ചെറുതുചെറുതായും പലതും അദൃശ്യങ്ങളായും ഇരിക്കുന്നു. ഈ ന്യായപ്രകാരം, സൂൎയ്യനേക്കാൾ ദൂരത്തുള്ള ഗോളങ്ങളും ദൂരത്തിന്റെ കണക്കനുസരിച്ചു് ചെറുതുചെറുതായും അദൃശ്യങ്ങളായും തീരാവുന്നതാണു്. പരമാൎത്ഥത്തിൽ ഒരു തെളിവുള്ള കൃഷ്ണപക്ഷരാത്രിയിൽ ആകാശത്തിൽ അവിടവിടെ സ്ഫുരിച്ചും, ശേഖരമായും, തിങ്ങി അണിയായും കാണപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രജാലങ്ങളിൽ ഓരോന്നും സൂൎയ്യനെപ്പോലുള്ള ഗോളമാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ കാരണമുണ്ടു്. ഇവ ദൂരവ

ത്തികളാകയാൽ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായിരിക്കുന്ന എന്നേയുള്ളു. ചന്ദ്രനും വലുപ്പത്തിൽ സൂൎയ്യനു സമമോ, സൂൎയ്യനേക്കാൾ വലുതോ ആയിരിക്കാം. അവയോരോന്നിനേയും ചുററി ഭ്രമിക്കുന്നതായി ഗ്രഹോപഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സൂൎയ്യനും, ഭൂമി മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളും, ഉപഗ്രഹങ്ങളും, നക്ഷത്രങ്ങളും എല്ലാം ഗോളങ്ങളാകുന്നു. അതായതു്, അവ ഏകദേശം ഒരു പന്തുപോലെ ഉരുണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ വ്യാസം (മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ ഒരു വശത്തുനിന്നു് മറുവശംവരെയുള്ള ദൂരം) ൮,൦൦൦-മൈലും, ചുററളവു് ൨൫,൦൦൦-മൈലും, സ്ഥലവും ജലവും ചേൎന്നുള്ള ഉപരിതലം [illegible]കോടി ചതുരശ്രമൈലും ആകുന്നു. ഇത്ര വലുപ്പമുള്ള ഭൂമിയും അപ്രകാരമായ മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളും യാതൊരു വലംബവും കൂടാതെ സൂൎയ്യന്റെ ആകൎഷണശക്തിക്കുമാത്രം അധീനങ്ങളായി, സഞ്ചാരംവിട്ടു മാറിപ്പോകാതെ, സീമാതീതമായ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ പരിഭ്രമണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്.

ഭൂമിയുടെ വലുപ്പവും മററും നിശ്ചയപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതുപോലെ, സൂൎയ്യന്റെ വലുപ്പവും നിൎണ്ണയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. സൂൎയ്യഗോളത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തുകൂടി സമമായി ഖണ്ഡിച്ചാലുള്ള ഒരു ഭാഗം അപ്രകാരമുള്ള ഭൂഭാഗത്തേക്കാൾ ൧൨൦൦൦-മടങ്ങു വലുതും സൂൎയ്യന്റെ വ്യാപ്തം ഭൂമിയുടേതിൽ ൧൨,൯൭,൯൭൨-മടങ്ങും ആ

ന്നെന്നു പറയുമ്പോൾ സൂൎയ്യഗോളത്തിന്റെ എത്രകണ്ടു വലിപ്പമുണ്ടെന്നു ഒരുവിധം ഊഹിക്കാവുന്നതാണു്. ഇത്രവലുതെ വലിപ്പമുള്ള സൂൎയ്യഗോളത്തെ ചുററി ഭൂമിയും അതുപോലുള്ള മററുഗോളങ്ങളും ഒട്ടേറെ ചെറിയഗോളങ്ങളും പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞുവല്ലൊ. ഇവയെല്ലാം ചേൎന്നാൽ ഒരു ഗ്രഹചക്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ഓരോനക്ഷത്രവും ഗ്രഹോപഗ്രഹങ്ങളോടു കൂടിയ ഒരു ഗ്രഹചക്രമാണെന്നും, നക്ഷത്രങ്ങൾ സംഖ്യാതീതങ്ങളാണെന്നും ഓൎക്കുക. അപ്പോൾ എല്ലാഗ്രഹചക്രങ്ങളുടെയും സമൂഹമാകുന്ന 'ബ്രഹ്മാണ്ഡം' എത്ര വിസ്തൃതമായിട്ടുള്ളതെന്നു ഒരുവിധം മനസ്സിനാൽ സങ്കല്പിക്കമാറാകും.

സൂൎയ്യന്റെ വലിപ്പമെന്നപോലെ നമ്മിൽനിന്നുള്ള ദൂരവും നിൎണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഏകദേശം ഒൻപതുകോടിമൈൽ വരുന്നു. പ്രതിനിമിഷം ൪൦൦-ഗജം പോകുന്ന ഒരു പീരങ്കിയുണ്ടയുടെ വേഗത്തിൽ യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ സൂൎയ്യമണ്ഡലം നോക്കിപ്പായുന്നതായാൽ ൧൭ വൎഷംകൊണ്ടുമാത്രമേ അവിടെ ചെന്നു പററുകയുള്ളൂ. സൂൎയ്യനും ഭൂമിയും തമ്മിൽ ഇത്രവലിയ അന്തരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു്, ഭൂമിക്കു പുറമേകൂടി സൂൎയ്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്ന മററുഗ്രഹങ്ങളും സൂൎയ്യനും തമ്മിൽ എത്രകണ്ടകലമു

ങ്ങളായിരിക്കണം? ഇപ്രകാരം മററു ഗ്രഹചക്രമദ്ധ്യ സ്ഥങ്ങളായ മഹാഗോളങ്ങൾക്കും അവയെച്ചുററി ഭ്രമിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചയേ യും മനസ്സുകൊണ്ടു ധ്യാനിക്കുക. സംഖ്യാതീതങ്ങളാ യ ഈ ഗ്രഹചക്രങ്ങളെല്ലാം അന്യാധാരശൂന്യമായ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ അവിടവിടെ ഭ്രമിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കയാണെന്നുള്ള വസ്തുതയെയും ഓർക്കുക. അ പ്പോൾ ആകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ വ്യാപകത്വം എത്രയോ ഊഹ്യമായി വരുന്നതാണു്.

മേല്പറയപ്പെട്ട തത്വങ്ങളെല്ലാം വളരെ സൂക്ഷ്മ മായി ചെയ്യപ്പെട്ട സംപ്രവീക്ഷണം, ഗണനം, അ നുമാനം എന്നിവകളാൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയു കുന്നു. അല്ലാതെ, മനുഷ്യന്റെ മാംസചക്ഷുസ്സി നെയൊ, അതിന്റെ ശക്തിയെ അനേകായിരം മടങ്ങു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ദൂരദർശിനിക്കണ്ണാടികൊണ്ടും അവ ഗോ ചരങ്ങളല്ല.

പ്രാണികളുടെ സമുദായവാസം.

ജീവജന്തുക്കൾ പല പ്രകാരത്തിൽ നമ്മെ രസി പ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷികൾ, ചിത്രശലഭങ്ങൾ എന്നി വ ഭംഗിയേറിയ രൂപഭംഗികൊണ്ടു നമുക്കു് ആനന്ദം

തന്നെ. ആനകൾ, തിമിംഗലങ്ങൾ മുതലായവ അവയുടെ ബൃഹത്തായ ആകൃതികൊണ്ട് നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നു. ഭൂതക്കണ്ണാടിയുടെ സഹായം ഇല്ലെങ്കിൽ കേവലം അദൃശ്യങ്ങളെന്നുകൂടി പറയാവുന്ന ചില പ്രാണികൾ, മനോമോഹനമായ അവയുടെ ആകൃതിവിശേഷംകൊണ്ടു നമ്മെ ആനന്ദഭരിതരാക്കിത്തീൎക്കുന്നു. എന്നാൽ, സംഘംചേൎന്നു വസിക്കാറുള്ള ജന്തുവൎഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മെ രസിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞവയെക്കാൾ ഒട്ടും താണവയല്ല. ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതിൽ കാക്ക, നീൎനാ, മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ ചരിത്രം വളരെ രസകരവും ജ്ഞാനപ്രദവും വിസ്മയനീയവും തന്നെ. എന്നാൽ അവയുടെ നടപടികളും സ്വഭാവങ്ങളും ചില ചെറു പ്രാണികളുടേതിനെപ്പോലെ അത്ര വിവരമായി ഇതുവരെ ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ ചെറു പ്രാണികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, അതിവിശേഷമായി കൂട്ടുകൾ കെട്ടിപ്പാൎക്കുന്ന തേനീച്ചകൾ പ്രത്യേകം പറയപ്പെടേണ്ടവയാകുന്നു. കൂട്ടുകളുടെ കണക്കൊത്തിരിയ ആകൃതിയും ഭംഗിയുംകൊണ്ടും, പുഷ്പങ്ങളെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും മറ്റും താനറിയാതെ സഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിവൈഭവത്താലും, അവ നമ്മുടെ ഈ വിചാരണയിൽ ഒരു ഉയൎന്ന സ്ഥാനത്തിന്ന് അൎഹങ്ങളാകുന്നു. എന്നു വരികിലും എറുമ്പുകളെ അപേക്ഷിച്ച് അവ ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവയും, അന്യപ്രാണികളുമായുള്ള സംബന്ധങ്ങളിലും താഴെ

ളിലുള്ള സംസൎഗ്ഗാദിഭേദമാററങ്ങളിലും വിശിഷ്ടതയില്ലാത്തവയുമാണു്. വിശിഷ്യ, എറമ്പുകളുടെ നടപടികളും സ്വഭാവങ്ങളും പല ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരും സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനകഴിച്ചു് പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആകയാൽ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻ പോകുന്നതു് എറമ്പുകളെപ്പററിയാണു്.

എറമ്പുകളിൽ, കറത്തപ്പാൻ, രണ്ടായിരം വക ഭേദങ്ങളുണ്ടെന്നു ഒരു മഹാൻ പറയുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തനിച്ചു് മുപ്പതിൽപ്പരം ജാതികളുണ്ടുപോൽ. ഇവയുടെ ജീവിതകാലം സാമാന്യം ദീൎഘമായിട്ടുള്ളതാണത്രെ. വേലക്കാരായ എറുമ്പുകൾ എഴുകൊല്ലവും, സ്വസ്ഥമായി കാലമായിരുന്ന ഒരു റാണിയെറുമ്പു് പതിനാലുകൊല്ലവും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂട്ടുകളിൽ എറുമ്പുകളെ ശേഖരിച്ചു വളൎത്തി അവയുടെ നടപടിസ്വഭാവാദികളെ പഠിച്ച ഒരു മഹാൻ, അവയെപ്പററി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. ഒരു എറുമ്പിൻസംഘത്തിൽ, കുട്ടികൾക്കുപുറമെ, വേലക്കാരല്ലാത്ത ആണെറുമ്പുകൾ, ചിറകില്ലാത്ത വേലക്കാർ, ആദ്യം ചിറകുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഒരു വിവാഹയാത്രയ്ക്കുശേഷം കൂട്ടിൽതന്നെ സ്ഥിരവാസം ചെയ്യുന്നവയും അതുമൂലം ചിറകാവശ്യമില്ലാത്തവയുമായ ഒന്നുരണ്ടു അമ്മറാണിമാർ, എന്നിങ്ങനെ പല വകക്കാരുണ്ടായിരിക്കുന്നു. വേലക്കാർ മുതലായ ചിലപ്പോൾമാത്രമേ കൂട്ടയിട്ടുള്ളു. അവയുടെ പ്രധാനപ്രവൃത്തി സമുദായത്തിലെ കാൎയ്യാദികൾ നടത്തുകയാകുന്നു. ചിലർ

(പ്രത്യേകിച്ചു ചെറുപ്പക്കാരായുള്ളവർ) കൂട്ടിൽതന്നെ ഇരിക്കയോ, മുട്ടകളും പുഴുക്കളും തീർക്കയോ, കുട്ടികളെ പരിപാലിക്കയോ ചെയ്യുന്നു. ഇവർ കുട്ടികളെ വയസ്സുക്രമത്തിനു തക്കം തിരിച്ച് പ്രത്യേകസംഘങ്ങളായി സൂക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, ക്ലാസ്സുകൾ തിരിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളിന്റെ ഛായ തോന്നുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എറുമ്പുകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജാതിയിൽപെട്ട 'വേലക്കാർ' ഗാത്രവലിപ്പത്തിൽ ഒഴികെ ശേഷം അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ എറുമ്പുകളിൽ, ഒരു ജാതിയിലെ വേലക്കാരിൽ തന്നെ, രണ്ടോ മൂന്നോ വക ഭേദങ്ങൾ കാണുമാറുണ്ട്. ഇവ, വലിപ്പത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആകൃതിയിലും ഭിന്നങ്ങളാകുന്നു. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ വയഃക്രമത്തിന്റെയോ ജാതിഭേദത്തിന്റെയോ ഫലമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കേവലം തൊഴിൽഭേദത്താൽ, കാലക്രമംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളവയെന്നത്രെ തോന്നുന്നത്. ഈ ഭേദത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനം വളരെ അല്പമാകുന്നു. 'ഫേർമൈറ' എന്ന ജാതിയിൽപെട്ട രണ്ടുവക എറുമ്പുകൾ, പടയാളികളായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കാണാറുണ്ട്. അതുപോലെ വലിയ തലയും ബലമുള്ള കടവായികളും ഉള്ള തരങ്ങൾ സാധാരണ എറുമ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിലും കാണാതിരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അവ പടയാളികളുടെ തൊഴിലിനെ അനുവർത്തിക്കുന്നുവോ എന്നുള്ള കാര്യം സം

ഭയാവഹമാണു്. ആഹാരാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന യുദ്ധ യാത്രയിൽ ഒരം വലിയ തലയുള്ള എറുമ്പുകൾ പട യാളി എറുമ്പുകളുടെ അണിയിൽ ചേൎന്നു നടക്കുന്ന തായോ, തിരിച്ചു വരുംവഴി കൊള്ളയിട്ട വസ്തുക്കളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോരുന്നതായോ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും, അവ 'സബ്ആൾട്ടേൺ' ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോ ലെ അണിക്കു പുറമെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മാത്രം ചെ യ്തുകൊണ്ടു പോരുന്നതായും 'ബേറ്റ്സ്' എന്ന മഹാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചില സംഘങ്ങളിൽ അൻപതുലക്ഷം എറുമ്പു കൾവരെ കാണും. ഇത്ര വളരെ എണ്ണം ഉണ്ടായി രുന്നിട്ടും, ഒരു സംഘത്തിൽ ഉള്ളെറുമ്പുകൾപോലും കലഹിക്കുന്നതായി ഒരിക്കലെങ്കിലും കാണപ്പെട്ടി ട്ടില്ല. എറുമ്പുകളെ അപേക്ഷിച്ചു് തങ്ങൾ എത്ര യോ ഉൽകൃഷ്ടന്മാരെന്നു വിചാരിച്ചു പോരുന്നവരും, 'ഞാൻ വലുതു്' 'ഞാൻ വലുതു്' എന്നു മത്സരിച്ചു് സ്വാർത്ഥപരതയാൽ കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവ രും ആയ മനുഷ്യർ ഇതിൽനിന്നു ഒരു പാഠം പഠി ക്കട്ടെ. എന്നാൽ ഒരു ജാതിയിൽ പെട്ട എറുമ്പു കൾ അന്യജാതിയരോടും, ഒരേ ജാതിയിൽപെട്ട ഭിന്നസമൂഹങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിലും, വൈരമുള്ള വരായിത്തന്നെ കാണപ്പെടുന്നു. പല കൂട്ടങ്ങളിലാ യി വളർത്തപ്പെടുന്ന എറുമ്പുകളിൽ ഒരു കൂട്ടിലുള്ള തിനെ മറ്റൊന്നിൽ കൊണ്ടു ചെന്നിട്ടാൽ ഒരു മ

റൊക്കൂട്ടിലെ എറമ്പുകൾ അവയെ ഉടൻ ആക്രമിച്ചു്, കാലിനൊ കൊമ്പിനൊ പിടിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുപോയി, പുറത്താക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു.

ആകയാൽ ഒരു സംഘത്തിൽപ്പെട്ട എറമ്പുകൾക്കു അതിലുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇതു്, നിശ്ചയമായും ഗണനീയമായ ഒരു സംഗതിയത്രെ. ഒരുകൂട്ടിൽ ബാല്യനാളായി വളർന്നുവന്ന എറമ്പുകളെ രണ്ടായി പകുത്തു്, ഒരുവർഷം ഒൻപതുമാസക്കാലം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചശേഷവും അവർ പരസ്പരം തിരിച്ചറിയുകയും യഥാപൂർവ്വം ഇഷ്ടമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതായും, പ്രത്യുത, ഒന്നിച്ചു സഹവസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വേറൊരു കൂട്ടിലുള്ള എറമ്പുകളെ കണ്ട ഉടൻ ആക്രമിച്ചു കലശൽ കൂട്ടിയതായും ഒരു മഹാൻ പറയുന്നു. ഒരു കൂട്ടിൽ ഒരുമിച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ള എറമ്പുകൾക്കു പരസ്പരം തിരിച്ചറിവിനു വല്ല അടയാളങ്ങളൊ സംകേതങ്ങളൊ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു് പലരുടേയും അഭിപ്രായം. ഇതിന്റെ [illegible] മേൽപ്പറയപ്പെട്ട മഹാൻ രണ്ടു കൂടുകളിൽ നിന്നു് ഇരുപത്തഞ്ചുവീതം എറമ്പുകളെ എടുത്തു്, ഒരു 'വിസ്കി'ക്കുപ്പിക്കകത്തിട്ടു് ബോധംകെടുത്തിയശേഷം, കൊണ്ടുവന്നു് ചുറ്റും വെള്ളമുള്ള കിടങ്ങുള്ളതും രണ്ടിൽ ഒരു കൂട്ടിലെ വേറെ എറമ്പുകൾ തീറ്റിതിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ മേശപ്പുറത്തിട്ടുവെച്ചു് കാത്തിരുന്നു. തി

റി തിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന എറുമ്പുകൾ ബോധം കെട്ടു കിടന്ന തൻ്റെ കൂട്ടരെ കണ്ടു് ആശ്ചൎയ്യത്തോടുകൂടി അടുത്തുചെന്നു്, എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ കുറച്ചുനേരം കുഴങ്ങി നിന്നു. അനന്തരം അവ ബോധംകെട്ടുകിടന്ന എറുമ്പുകളെ എല്ലാം എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി, തങ്ങളുടെ കൂട്ടിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരെ കിടങ്ങിൽ എറിഞ്ഞിട്ടു് ശേഷംപേരെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു സൂക്ഷിച്ചു. മദ്യപാനം ചെയ്തിരുന്ന എറുമ്പുകൾ, കുറെനേരം കിറുങ്ങിക്കിടന്ന ശേഷം തലയ്ക്കു വെളിവുണ്ടായി യഥാപൂൎവ്വം നിജജോലികളിൽ പ്രവേശിക്കയും ചെയ്തു. എറുമ്പുകൾക്കു തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള ഈ ശക്തി, വല്ല സങ്കേതവും കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആ ബന്ധുക്കൾ അശക്തന്മാരായിരിക്കുന്ന കാലത്തുകൂടി ഉണ്ടെന്നു് ഈ പരീക്ഷയിൽ നിന്നും വെളിവാകുന്നു.

ഇതിൽ നിന്നു് എറുമ്പുകൾ അരിഷ്ടതയിലിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരെ അനുകമ്പയോടുകൂടി സഹായിക്കുന്നു എന്നുള്ള മറ്റൊരു വസ്തുതയും വെളിവാകുന്നുണ്ടു്. നേരെമറിച്ചു്, ഒരു ചെന്നായയോ കാക്കയോ അവശതയിൽപെട്ടാൽ കൂട്ടുകാർ അതിനെ ഓടിച്ചു കളകയോ കൊല്ലുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഇതിനും എറുമ്പുകളുടെ നടപടിക്കും തമ്മിൽ എത്ര അന്തരം! ഈ അന്തരത്തെ മേൽപ്രസ്താവിച്ച

പരിഷ്കാരമെത്തിയ മഹാൻ വേറൊരു ദൃഷ്ടാന്തത്താലും ഉദാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടിലെ ഒരെറുമ്പ്, ശൈശവത്തിന്റെ പുറംതോലിൽ നിന്ന് നിർഗ്ഗമിക്കുന്ന വഴി, കാലുകൾക്കു പരുക്കുകൾ തട്ടി മലൎന്നു വീണു് എഴുനേല്ക്കാൻ പാടില്ലാതെ ആയി. മററു കൂട്ടുകാരാരും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ശുശ്രൂഷക്കാരായി അതിന് തീററിപ്പോററുകയും ചെയ്തു. വേറൊരു സന്ദൎഭത്തിൽ ഒരെറുമ്പിന്റെ മുൻവശത്തെ കൊമ്പുകളിൽ രണ്ടിന്റെ അററങ്ങൾ ഒടിഞ്ഞുപോയി. കുറെ ദിവസം കൂട്ടിനകത്തു കിടന്നശേഷം അതു് ഒരുദിവസം പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, സ്വജാതിയിൽപ്പെട്ട മറെറാരു കൂട്ടർ അതിനെക്കണ്ട് ആക്രമിക്കയും നമ്മുടെ മഹാൻ അവരെ വേർപെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചതിൽ ആ പാവപ്പെട്ട എറുമ്പിന് റാന്തിത്തട്ടി ഒരുവശം തിരിഞ്ഞുവീണു് കിടപ്പായിപ്പോകയും ചെയ്തു. ഈ അവസ്ഥയിൽ പല എറുമ്പുകളും അതിനെ കടന്നുപോയി. എന്നാൽ ഒരെറുമ്പ്, അടുത്തുചെന്നു് അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കയും പരിശോധിക്കയും ചെയ്തശേഷം, വളരെ ദയയോടുകൂടി കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. ഈ പ്രവൃത്തി കണ്ടുബോദ്ധ്യപ്പെട്ട യാതൊരുത്തനും ആ എറുമ്പിന് അന്തഃകരണം എന്ന വിശിഷ്ടജ്ഞാനം ഉണ്ടെന്നു് ഒരുനാളും വിചാരിക്കയില്ല.

എറുമ്പുകൾക്കും തേനീച്ചകൾക്കും പരസ്പരം അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള എന്തോ ഒരു ശക്തി ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനെ അവയുടെ സമുദായവാസംതന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ ശക്തി അവയിൽ എത്രത്തോളം വിളങ്ങുന്നു എന്നുള്ള ഭാഗം ഇപ്പോഴും സന്ദിഗ്ദ്ധമായിരിക്കുന്നേയുള്ളു. ഒരു തേനീച്ചയോ എറുമ്പോ വല്ല ദിക്കിലും ഒരു ആഹാരം കണ്ടെത്തുന്ന പക്ഷം, അല്പനേരത്തിനകം അവയുടെ ഒരു സംഘം അവിടെ ചെന്നെത്തുന്നതാണെന്നുള്ളതു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നുമാത്രം പരസ്പരം അറിയിക്കാനുള്ള അവയുടെ ശക്തിയെപ്പററി ഒന്നും ഊഹിച്ചുകൂടുന്നതല്ല. ആദ്യം ചെന്നെത്തുന്ന എറുമ്പോ, തേനീച്ചയോ പോയി വിവരം അറിയിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് ശേഷമുള്ളവർ താനേ വരുന്നോ, അതോ അതിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നോ, എന്നുള്ള പരമാർത്ഥവിവേചനം ഇവിടെ എത്രയും സാരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. കണ്ടെത്തിയ ആഹാരത്തിൽ ശകലമെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയ ജന്തുവിനെ ശേഷമുള്ളവ പിന്തുടരുക മാത്രമാണു് ചെയ്യുന്നതെന്നുവരികിൽ അതു് അത്ര ഗണനീയമല്ല. ഈ മാതിരി സന്ദർഭങ്ങളിൽ ശേഷമുള്ളവ എന്താണു് ചെയ്യുന്നതെന്നറിവാനായി, മേൽപറയപ്പെട്ട മഹാൻ ചില പരീക്ഷകൾ കഴിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഒരു ശീതദിവസം വൈകുന്നേരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എറുമ്പുകളെല്ലാം കൂട്ടിനകത്തിരിപ്പായിരുന്നു, ഒന്നു

മാത്രം, ആഹാരാൎത്ഥം പുറത്തുപോയിട്ടു് മടങ്ങി എ
ത്താതെ, ചുററിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു്
അപ്പോൾ ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥലം കൂട്ടിൽ നി
ന്നു് അരയടിയിൽ അധികം അകലെ ആയിരുന്നില്ല.
ഈ തരംനോക്കി, അദ്ദേഹം ഒരു ചത്ത ഈച്ചയെ
എടുത്തു് ഒരു കിഴങ്ങു് കഷണത്തോടു ചേൎത്തുബന്ധി
ച്ചു് അതിന്റെ മുന്നിൽ ഇട്ടു. ഉടൻതന്നെ അതു് വ
ല്ല വിധേനയും ഈച്ചയെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുപോക
ണമെന്നുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. പല പ്രകാരത്തിൽ അ
ങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും, ഇടംവലം തിരിച്ചും, ഉന്തിയും
വലിച്ചും നോക്കീട്ടും അതു് ശരിയാവില്ലെന്നു കണ്ടു്
എറുമ്പു ഉടൻതന്നെ കൂട്ടിന്റെ നേരെ യാത്രയായി.
വേറെ ഒരെറുമ്പുപോലും ഇതിനിടയ്ക്കു പുറത്തു വരി
കയാകട്ടെ, ഇതിന്റെ സാഹസങ്ങളെ കാണുകയാ
കട്ടെ ഉണ്ടായില്ല. ഇതൊഴികെ ശേഷമെല്ലാം കൂ
ട്ടിനകത്തുതന്നെ ആയിരുന്നു. എറുമ്പിനെ വളരെപ്പ
റയുന്നു്? ഇതു അങ്ങോട്ടു ചെന്ന അരമിനിററു തിക
ച്ചു കഴിയും മുമ്പെ പത്തുപന്ത്രണ്ടു കൂട്ടമായി ഈച്ച
കിടന്ന സ്ഥലത്തു മടങ്ങി എത്തി, എല്ലാവരും ഒന്നു
ചേൎന്നു ഈച്ചയെ കിഴങ്ങുകഷണത്തിൽ നിന്നു കടിച്ചു
കീറി വേൎപെടുത്തി, അതുംകൊണ്ടു് ജയഭേരിയും മു
ഴക്കി പോകയും ചെയ്തു. ആദ്യം ഈച്ചയെ കണ്ടെ
ത്തിയ എറുമ്പു് അതിന്റെ ഒരു ശകലം പോലും
കൂട്ടരെ വിളിക്കാൻ പോയപ്പോൾ കൊണ്ടുപോയി
ല്ല. ആകയാൽ താൻ കണ്ട ആഹാരം കണ്ടെത്തി

ട്ടങ്ങളേയും അതു കൊണ്ടുപോകാൻ അവരുടെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്നും വല്ലവിധത്തിലും അതു് കൂട്ടരെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ എല്ലാം, ചെന്നറിയിച്ച എറുമ്പുകൾ കൂട്ടരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു ചെല്ലുകയല്ലാതെ, പറഞ്ഞയയ്ക്കുക എന്നുള്ളതു് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ എന്നും, അതു് അസാദ്ധ്യമാണെന്നു പലപ്പോഴും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും മഹാനായ നമ്മുടെ പരീക്ഷകൻ പറയുന്നുണ്ടു്.

അദ്ദേഹം വേറെയും ഒരു പരീക്ഷ നടത്തുവാൻ സംഗതിയായി. അദ്ദേഹം വളർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന എറുമ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 'ഫ്യൂസ്കസ്സ്' എന്നൊരു ജാതി എറുമ്പുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ. വല്ലപ്പോഴും അദ്ദേഹം അവയുടെ കൂട്ടു തുറന്നുവെങ്കിൽ തൽക്ഷണം അവ, നിർഭയമായിരിപ്പാൻവേണ്ടി, സുരക്ഷിതമായ സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു് അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നുതുടങ്ങും. അതിനിടയിൽ കൂട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗം അദ്ദേഹം അടച്ചുവെങ്കിൽ അവയിൽ ഒന്നെങ്കിലും അതു കണ്ടില്ലെന്നു വരികയില്ല. അതു ആദ്യം കാണുവാൻ സംഗതിയാകുന്ന എറുമ്പു്, സ്വാധീനമായിരിക്കയോ താൻ മാത്രം രക്ഷനേടാൻ ശ്രമിക്കയോ ചെയ്യാതെ, തൽക്ഷണം തന്നെ തന്റെ മിത്രങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു പോകും. അപ്പോഴും മിത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ മാത്രമാണു് ആദ്യം കണ്ടെത്തിയതെങ്കിൽ അതിനെയുംകൊണ്ടു് ഉടൻ സുരക്ഷിത

സ്ഥലത്തു തന്നെ വെയ്ക്കും. സ്ഥലംകണ്ടു ബോധപ്പെട്ടശേഷം മണ്ണും കൂടിയെടുത്തു വേറെ രണ്ടിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരും. പിന്നീടു ഈ നാലുപേരും ചേൎന്നു വേറൊരു നാലുപേരെ കൊണ്ടുവരും. എല്ലാവരും സുരക്ഷിതസ്ഥലത്തു എത്തുന്നതുവരെ ഈപ്രകാരം ചെയ്യും. ഇതു, മററൊന്നിനേയുമില്ലെങ്കിലും, ഇവയുടെ സഹോദരസ്നേഹാധിക്യത്തിനും ചെയ്യുന്നവൎക്കൊക്കെയും ഒരു മതിയായ തെളിവായി വൎത്തിക്കുന്നതാണു്.

'ഹ്യൂബർ' എന്ന മഹാൻ വേറൊരുതരം എറുമ്പുകളെപ്പററി പറയുന്നു. ഇവ, മററെറുമ്പുകളെ പിടിച്ചു അടിമകളാക്കുന്ന വൎഗ്ഗമാണു്. അടിമകളുടെ സഹായം കൂടാതെ അവയ്ക്കു ജീവിയ്ക്കുവാൻ പോലും സാദ്ധ്യമല്ല. അവയെ കൂട്ടിലാക്കി വേണ്ട തീററിയും ഇട്ടാൽ കൂടി അടിമകളുടെ സഹായം അവയ്ക്കു അപേക്ഷിതമാകുന്നു. അടിമകളിൽ ഒന്നു തീററിയെടുത്തു വായിൽ വെച്ചുകൊടുക്കാഞ്ഞാൽ അവ, തിന്നാതെ, മരിച്ചുപോകയേയുള്ളു. ഒരു വാരത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും ഏതാനും മണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു ഒരടിമയെ കൂട്ടിലിടുന്നതായാൽ അവയുടെ കാൎയ്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടക്കും. എറുമ്പുകളുടെ സമുദായവാസത്തിനും അന്യോന്യാശ്രയത്വത്തിനും ഇതൊരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

തങ്ങളുടെ സഹജീവികളായ എറുമ്പുകളെ മാത്രമല്ല, അവ ഇപ്രകാരം തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ

ചെയ്തു നടത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പശു, എരുമ, ആട് മുതലായ ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യർ വളർത്താറുള്ളതുപോലെ, എറുമ്പുകളും മററു പ്രാണികളെ വളർത്തി വരുന്നുണ്ട്. പരമാർത്ഥത്തിൽ, അവ വളർത്തുന്നിടത്തോളം ആ ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യർ വളർത്തുന്നില്ലെന്നു വേണം പറവാൻ. ഈ കൂട്ടത്തിൽ മുഖ്യമായി പറയേണ്ടതു് "അഫൈഡ്സ്" എന്നൊരു വക ചെറുപ്രാണികളെ ആകുന്നു. ചില എറുമ്പുകൾ ഇവയെ മരത്തിൻെറ കൊമ്പുകളിലും ചെടികളിലുംവെച്ചു വളർത്തുന്നു. സസ്യാദികളുടെ രസം ഭക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിനെ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പോററുന്ന എറുമ്പുകൾക്കു ഈ പ്രാണികൾ, നമുക്കു പശുക്കൾ എങ്ങിനെയോ അതിനൊത്തവരാകുന്നു. ഇവയുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നു ഒരുമാതിരി തേൻതുള്ളികൾ ഉത്ഭൂതമാകുന്നുണ്ട്. ഇതെടുത്തു ഭക്ഷിപ്പാനാകുന്നു എറുമ്പുകൾ ഇവയെ വളർത്തുന്നതു്. ഇതിനു പുറമെ എറുമ്പുകൾ ഇവയുടെ മുട്ടകളേയും കാലാനുസാരം ശേഖരിച്ചു മേലിലെ ഉപയോഗത്തിനായി പോററി രക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ മററനേകം പ്രാണികളേയും എറുമ്പുകൾ വളർത്തുന്നുണ്ട്. അതിൽ ചില വർഗ്ഗങ്ങൾ, സദാ മണ്ണിനടിയിൽ വസിക്കുക കാരണം, കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ലാത്തവയായും തീർന്നുപോയിട്ടുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ, എറുമ്പുകളുടെ ബുദ്ധിശക്തിക്ക്

അതിശയമെങ്കിലും അവയുടെ നടവടി സ്വഭാവാദികളെ സൂക്ഷ്മത്തിന്മന്നും പഠിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊരാളും അവയ്ക്കു വിശേഷബുദ്ധിയില്ലെന്നു പറയുന്നതല്ല. അനേകായിരം എറുമ്പുകളാൽ അധിവാസ്യമായുള്ള മൺകുന്നുകളെയും, അവിടെ വീട്ടുമുറികൾ തിരിച്ചുംകൊണ്ടോ, തുരങ്കങ്ങൾ തുരന്നുംകൊണ്ടോ, വീട്ടുകാളുംകൊണ്ടോ, തീററി ശേഖരിച്ചുംകൊണ്ടോ, ശിശുക്കളെ പരിപാലിച്ചുംകൊണ്ടോ, സ്വന്ത സുഖത്തിനായി ഇതര പ്രാണികളെ വളർത്തികൊണ്ടോ, ഓരോ വകക്കാർ ഓരോ ജോലിയിൽ സശ്രദ്ധം ഏർപ്പെട്ടു കഴപ്പും ക്ഷീണതയും കൃത്യമായും അതാതിനെ വഹിച്ചുംകൊണ്ടുപോകുന്ന രീതി നോക്കികണ്ടിട്ടുള്ള ഒരുവൻ അവയ്ക്കു വിശേഷബുദ്ധിയില്ലെന്നു പറയാൻ എങ്ങിനെ തുനിയും? ഈ ജന്തുക്കളെപ്പററി ഇതുവരെ മനുഷ്യർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നാനാവിധമായ അറിവെല്ലാം ചേർന്നു തെളിയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, ഇവയുടെ ബുദ്ധിയ്ക്കും മനുഷ്യന്റേതിനും തമ്മിൽ സ്വഭാവഭേദം ഇല്ലെന്നും വളർച്ചയിൽ മാത്രമേ ഭേദമുള്ളൂവെന്നും ആകുന്നു.

ജലം.

—

ശുദ്ധവായു കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിനു അത്യാവശ്യമായ സാധനം 'ജലം' ആകുന്നു. അ

തിനെ നാം ഭക്ഷ്യങ്ങൾ പാകം ചെയ്യുന്നതിനും, കുടിക്കുന്നതിനും, കുളിക്കുന്നതിനും, വസ്ത്രാദികൾ അടിച്ചു നനയ്ക്കുന്നതിനും, പാത്രങ്ങൾ തേച്ചുകഴുകുന്നതിനും മററും ദിവസേന ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇവയൊന്നുംതന്നെ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാവുന്ന കാൎയ്യങ്ങളല്ല. വിശേഷിച്ച്, ഉഷ്ണദേശീയരായ നമ്മുടെ ആഹാരത്തിൽ ഏറിയഭാഗവും ജലാംശമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് പാകപാനാദികൾക്കുപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളം ദോഷസംയുക്തമായിരുന്നാൽ അതു് പലപ്രകാരത്തിൽ രോഗങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ഇടയിൽ പിടിപെടാറുള്ള പല രോഗങ്ങളും ഇപ്രകാരമുണ്ടാകുന്നവയാകുന്നു.

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം 'ഓക്സിജൻ', 'ഹൈഡ്രജൻ' എന്നീ സൂക്ഷ്മദ്രവ്യങ്ങളുടെ സംയോഗം കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതും മററൊന്നും ചേൎന്നിട്ടില്ലാത്തതുമായ ജലം മാത്രമേ പരിശുദ്ധജലമാകുന്നുള്ളു. ഇതു് ഭൂതലത്തിൽ സ്വയം വൎത്തിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും മററു ജലം ശുദ്ധിചെയ്താൽ ശുദ്ധജലം ലഭിക്കുന്നതാണ്. കുറെ ഉപ്പുവെള്ളം ഒരു പാത്രത്തിലെടുത്തു തിളപ്പിച്ചാൽ വെള്ളം മുഴുവൻ ആവിയായിപ്പോകുന്നതും, ഉപ്പു മാത്രം ഒടുവിൽ പാത്രത്തിന്നടിയിൽ പററിയിരിക്കുന്നതും നാം നിത്യം കാണുന്ന സംഗതിയാണല്ലോ. മലിനമായ ഏതു വെള്ളവും തിളപ്പിച്ചാൽ ഇപ്രകാരം ആവിയായിപ്പോകുന്നതാണ്. ആകയാൽ, ഈ

ആവിയെ നിൎമ്മലങ്ങളായ സ്ഫടികക്കുപ്പികൾക്കുള്ളിൽ യഥോചിതം പ്രവേശിപ്പിച്ചു് കുപ്പികളുടെ മീതെ തണുത്ത വെള്ളമൊഴിച്ചു തണുപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അതുമുഴുവൻ ശുദ്ധമായ വെള്ളമായിത്തീരും. ഇപ്രകാരം ശുദ്ധിചെയ്യപ്പെടുന്ന ജലമാണു് കപ്പൽ യാത്രക്കാർ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു്. എന്നാൽ സാധാരണ ഇപ്രകാരം ശുദ്ധിചെയ്തുപയോഗിക്കുന്നതു് സുസാദ്ധ്യമല്ല.

സൃഷ്ടിയിൽ ലഭ്യമായതിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ ജലം 'മഴവെള്ളം' ആകുന്നു. ഭൂതലത്തിലുള്ള നാനാജലാശയങ്ങളിലെയും വെള്ളത്തിൽ ഒരു ഭാഗം സൂൎയ്യന്റെ ഉഷ്ണത്തിനാൽ ആവിരൂപം പ്രാപിച്ചു് സദാ മേല്പോട്ടു ഗമിക്കുന്നു. ഈ ആവി പിന്നീടു് ശൈത്യസമ്പൎക്കത്താൽ വീണ്ടും മഴയായിത്തീരുന്നു. ആകയാൽ, മഴവെള്ളം മറ്റുവെള്ളത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് നിൎമ്മലമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഒരു മഴ നല്ലപോലെ പെയ്തു് ആകാശത്തിലെ മാലിന്യങ്ങളെ കഴുകിക്കളഞ്ഞതിനുശേഷം ഒരു ശുദ്ധസ്ഥലത്തു വീഴുന്ന വെള്ളത്തെ നിൎമ്മലങ്ങളായ പാത്രങ്ങളിൽ ഗ്രഹിച്ചാൽ അതു് സവിശേഷം പരിശുദ്ധമായിരിക്കും.

ഭൂതലത്തിൽ പതിക്കുന്ന വഴിക്കുതന്നെ മഴവെള്ളം ആകാശത്തിൽനിന്നു് സൂക്ഷ്മരേണുവിനെയും അതിലധികം 'കാൎബോണിക്കാസിഡ്ഗ്യാസി'നെയും സ്വീകരിക്കുന്നു. അനന്തരം അതു്, പതിക്കുന്ന

ഒഴുകുകയും ചെയ്യുന്ന മണ്ണിന്റെ അവസ്ഥപോലെ, അന്യപദാൎത്ഥങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം ഭൂതലത്തിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന വെള്ളമാണു് ആറുകളും, തടാകങ്ങളും, പൊയ്കകളുമായിത്തീരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ജലാശയങ്ങളിലെ വെള്ളം ഏറെക്കുറെ മലിനമായിട്ടുള്ളതത്രെ. ഭൂതലത്തിൽ വീണിട്ടു് ഉള്ളിലോട്ടു വലിയുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ സഞ്ചാരം അത്രയുംകൂടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഭൂഗൎഭത്തിൽകൂടി അതു പിന്നെയും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ആ മാൎഗ്ഗങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് അതും അന്യപദാൎത്ഥങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭൂഗൎഭത്തിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന വെള്ളമാകുന്നു ഉറവുകളും എന്ന നാമധേയത്തിൽ കുളങ്ങളും, കിണറുകളും മുതലായ കൃത്രിമജലാശയങ്ങളെ പൂരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ വെള്ളവും പരിശുദ്ധമല്ല.

വെള്ളത്തിൽ ചേരുന്ന മാലിന്യങ്ങളെ രണ്ടായി തരം തിരിക്കാം. ഒന്നു്, കലക്കൽവെള്ളത്തിലെ ചേറ്റുകളും എന്നപോലെ മുഴുവനായിക്കിടക്കുന്ന ഘനദ്രവ്യശകലങ്ങളാകുന്നു. മറ്റതു്, വെള്ളത്തിൽ ദ്രവമായി ലയിച്ചുപോയതിനാൽ തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലാത്ത ദ്രവദ്രവ്യങ്ങളാണു്. ആദ്യം പറയപ്പെട്ടവ, വെള്ളമെടുത്തു അനക്കാതെ കുറെ നേരം വെച്ചിരുന്നാൽ, പാത്രത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ അടിയും. ഈപ്രകാരമുള്ള വെള്ളത്തെ അരിച്ചാലും അവ നീക്കുവാനും എളുപ്പമാണ്. കലിപ്പുള്ള വെള്ളത്തെ

വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടരിക്കുന്നതു നന്നല്ല. എന്തെന്നാൽ, ഈ വസ്ത്രങ്ങളിൽതന്നെ പലതരംമാലിന്യങ്ങൾ പററിയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു കടത്തിനകത്തു് കുറെ ശുദ്ധമായ മണലിട്ടു്, ചുവട്ടിൽ ഒരു ദ്വാരം കുത്തി, അരിച്ചെടുക്കേണ്ടുന്ന വെള്ളത്തെ അതിനകത്തൊഴിച്ചാൽ തെളിഞ്ഞവെള്ളം അതിൽനിന്നു കീഴ്പോട്ടു വീഴുന്നതും അതിനെ ഒരു നിർമ്മലമായ പാത്രത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. മണ്ണുമാത്രം ഇവ്വണ്ണം മാററിക്കൊണ്ടിരിക്കാമെന്നേയുള്ളൂ. ശീമച്ചുണ്ണാമ്പു് (ചാക്ക്), ഉപ്പു്, കാൽസിയം സൾഫേറ്റ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞു ലയിച്ചുപോകുന്ന മാലിന്യങ്ങളാകുന്നു. അവ വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോകുന്ന മണ്ണിൽനിന്നു് അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. അവയുടെ സാന്നിധ്യമുള്ള വെള്ളം കാഴ്ചയ്ക്കു ശുദ്ധമായും സ്വാദിനു ദോഷമില്ലാത്തതായും ഇരിക്കാം. അതിനാൽ വെള്ളത്തിന്റെ ശുദ്ധതയോ, സ്വാദോ പരിശുദ്ധതയുടെ അടയാളമാകുന്നതല്ല. ശീമച്ചുണ്ണാമ്പു ചേർന്നിട്ടുള്ള വെള്ളത്തെ തിളപ്പിച്ചുററിയാൽ, ചുണ്ണാമ്പു് വേർതിരിഞ്ഞു്, വെള്ളം ശുദ്ധമായിബ്ഭവിക്കും. മററവയുടെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടു ദൂഷിതമായ വെള്ളം ഇപ്രകാരം പരിശുദ്ധമാകുന്നതല്ല. അതു് ദേഹത്തിനു് അത്ര ഹാനികരമെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ.

ദേഹസുഖത്തിനു ഹാനികരമായി പ്രായേണ വെള്ളത്തിൽ ചെന്നു ചേരുന്നതുമായി ഇന്ദ്രിയജന്യ

ക മാലിന്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇവ വൃക്ഷാദികളുടെയും ജന്തുക്കളുടെയും അംശങ്ങളിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്നവയാണു്. അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളും രോഗോല്പാദകങ്ങളുമായ കൃമികൾ ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവയാകുന്നു.

ഈ നാട്ടിൽ അധികംപേരും കിണറുവെള്ളം കുടിക്കുന്നവരാണു്. എന്നാൽ കിണറുകൾ ഒരേപ്രകാരത്തിലുള്ളവയല്ല. താണഭൂമിയിലും, മണൽപ്രദേശങ്ങളിലും സ്വല്പം കുഴിക്കുമ്പോൾ വെള്ളം കണ്ടെത്തും. ഉയർന്ന കൽപ്രദേശങ്ങളിൽ വെള്ളം കാണുന്നതെങ്കിൽ വളരെ ദൂരം കുഴിക്കണം. കല്ലിൻപുറങ്ങളിലെ കിണറുവെള്ളം പ്രായേണ ദോഷരഹിതമാകുന്നു. ഈ കിണറുകൾക്കു് വേണ്ട വെള്ളം ലഭിക്കുന്നതു് ദൂരത്തിൽ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ഉറവുകളിൽ നിന്നാണു്. താഴ്ന്ന ഭൂമിയിലെ കിണറുവെള്ളം പരിശുദ്ധമല്ല. സമീപത്തു് വീടുകൾ എരിത്തിലുകൾ, മറപ്പുരകൾ മുതലായവ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഇത്തരം കിണറുകളിലെ വെള്ളം പ്രത്യേകിച്ചും ദുഷിച്ചിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ അവയിലെ മാലിന്യങ്ങൾ, ഒരു ഒഴുക്കുണ്ടായി വെള്ളം കീഴ്പോട്ടു താഴുമ്പോൾ, നിഷ്പ്രയാസമായി ഈ കിണറുകളിൽ ചെന്നിറങ്ങുന്നതാണു്. ആയതുകൊണ്ടു് ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കിണറുകളിലെ വെള്ളം സാധാരണ പാനയോഗ്യമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള കിണറുകളിൽ നിന്നു കോരിക്കുടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നവർ അവയിലെ വെള്ളം കഴിയുന്നതും മലിനമാകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട

നാകുന്നു. അവയുടെ (പ്രത്യേകിച്ച് മണൽപ്രദേശങ്ങളിലെ കിണറുകളുടെ) അരികിൽ പതിവായി കുളിക്കയോ, അരികഴുകി കാടികഴിക്കയോ, ഒന്നും ചെയ്യരുത്.

ആളുകൾ ആറ്റുവെള്ളത്തെയും കുടിക്കുന്നതിനായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനുള്ള വിശേഷം ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. ഈ ഓട്ടം കൊണ്ട് അതു തെളിഞ്ഞു ചില്ലറ ദോഷങ്ങളും നീങ്ങിപ്പോകും. എന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു ഭാഗത്തിലെ ജലം മലിനപ്പെട്ടു പോയാൽ അതു് ഒഴുകി പൊയ്ക്കളയുന്നതും നല്ല ജലം മുകളിൽ നിന്നു വന്നുചേരുന്നതുമാകുന്നു.

എന്നാൽ കീഴ്പോട്ടുപോകുന്ന മലിനജലം താഴെപ്പാർക്കുന്നവർക്കു ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. ആറും പാർപ്പുകളില്ലാത്ത മുകൾഭാഗങ്ങളിലെ വെള്ളം മാത്രമേ ഒരുവിധം നിർദ്ദോഷമെന്നു പറയാവൂ. ഇരുമ്പുമയമുള്ള മണ്ണിൽ കൂടി ഒഴുകുന്നതും ഔഷധികളായ ചെടികൾ അടുത്തുള്ളതുമായ ആറ്റുവെള്ളം സ്നാനപാനങ്ങൾക്കു വിശേഷമായിട്ടുള്ളതത്രെ. എന്നാൽ ആറുകളുടെ ഇരുകരകളിലും പാർക്കുന്ന നമ്മുടെ ആളുകൾ ഒരു വകതിരിവില്ലാത്ത കൂട്ടരാണ്. ചപ്പും ചവറും വൃത്തികെട്ട നാനാവസ്തുക്കളും എടുത്തു് ആറ്റിൽ എറിയുന്നതിനൊ, ആറ്റുവക്കത്തിരുന്നു കാഷ്ഠിക്കുന്നതിനൊ മറ്റു പ്രകാരേണ അതിനെ മലിനീകരിക്കുന്നതിനൊ അവർക്കു യാതൊരു മ

ടിയും കാണുന്നില്ല. ഇത് ഏററവും ശോച്യമെന്ന ല്ലാതെ എന്തു പറയുന്നു.

വലിയ കുളങ്ങളിലേയും പൊയ്കകളിലേയും വെള്ളത്തിൽ പുല്ലു ചെടികളും മററും ചീഞ്ഞുചേരാൻ തരമുണ്ട്. ജന്തുജങ്ങളായ മാലിന്യങ്ങളും അവയിൽ ചെന്നു പററാതിരിക്കയില്ല. ആകയാൽ ഇത്തരം വെള്ളം സ്നാനപാനാദികൾക്കു കൊള്ളരുതാത്തതെന്നുതന്നെ പറയാം.

ഊററുവെള്ളത്തിൽ ശീമച്ചുണ്ണാമ്പു മുതലായി ഗാഢമായി ലയിച്ചിട്ടുള്ള മാലിന്യങ്ങൾ ഇരിക്കാമെങ്കിലും ശാരീരങ്ങളായ മാലിന്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയില്ല. അതുകൊണ്ട് അതു പാനയോഗ്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

ശുദ്ധജലത്തിനു സ്വാദോ, മണമോ, നിറമോ ഒന്നുമില്ല. ഇതൊന്നിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വല്പമൊരുമന്ദതയായ തോന്നിച്ചേക്കാമെങ്കിലും അതു ദോഷമുള്ളതല്ല. സംശയസ്ഥിതിയിലുള്ള വെള്ളമേ കിട്ടുകയുള്ളു എന്നു വരികിൽ അതിനെ തിളപ്പിച്ചു ഉപയോഗിക്കാവൂ. തിളപ്പിച്ചതു കൊണ്ടു മാത്രം ജന്തുജങ്ങളായ മാലിന്യങ്ങളും മററും പോകയില്ല. അരിപ്പാനായി മണലിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്ന കടത്തിന്റെ അടിയിൽ ദിവസംതോറും പുതുതായി കുറെ കരിക്കട്ടകൂടിയിട്ട് അരിച്ചെടുക്കുന്ന പക്ഷം ശാരീരങ്ങളായ മാലിന്യങ്ങളും നശിച്ചുപോകും. തിളപ്പിച്ച വെള്ളത്തിനു സ്വാദു കുറവാണെന്നു വിചാരിച്ച്

വെള്ളം തിളപ്പിക്കാൻ മടിക്കുന്നതു യോഗ്യമ . മേൽപ്രകാരം കരിക്കുകയിട്ടു് അരിച്ചെടുത്ത വെള്ളത്തെ തിളപ്പിച്ചു കുടിച്ചാൽ വിഷൂചിയുടെ ക്രിമികളെക്കൂടി ഭയപ്പെടുവാനില്ല. തിളപ്പിക്കുക മാത്രം ചെയ്താലും വിശേഷം തന്നെ. കുടിക്കാനുള്ള വെള്ളം കോരിവെയ്ക്കുന്ന പാത്രങ്ങൾ ശുചിയായിരിക്കണം. ചെമ്പുകുടമോ, പിച്ചളക്കലമോ അത്ര നല്ലതല്ല. അവയിൽനിന്നു ക്ലാവു ഊറിയിറങ്ങി വെള്ളത്തിനെ ദൂഷിപ്പിക്കും. ഈ വകയ്ക്കു് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതു് മൺപാത്രങ്ങളാകുന്നു. പാകം ചെയ്യുന്നതിനും അവതന്നെ ഉത്തമം. പക്ഷേ ചിലർ അതു് അവസ്ഥയ്ക്കു പോരെന്നു .വിചാരിക്കും. എന്നാൽ ശരീരസൗഖ്യം അവസ്ഥയേക്കാൾ വിലയേറിയതാണു്. ചെമ്പുപാത്രങ്ങളെ വെളുത്തീയം ഉരുക്കിപ്പൂശി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് വളരെ ദോഷം തന്നെ. എന്നാൽ കറുത്തീയം വിഷമയമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. വെള്ളം കോരി സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ പാത്രങ്ങൾ അടച്ചു വെയ്ക്കുന്നതും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കു് ഇതിൽ തീരെ നിഷ്കർഷ പോരാ. അവർ കുടിയ്ക്കാൻ കൊണ്ടുവെയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ പലപ്പോഴും മുകളിൽ നിന്നതിന്നു പൊടികളും, ഉറുമ്പുകളും, അപൂർവ്വം ചിലപ്പോൾ ചെറിയ പുഴുക്കൾകൂടിയും കണ്ടേയ്ക്കും. ഇതിനാലുണ്ടാകാവുന്ന ദോഷം അവർ അറിയുന്നില്ല.

കുടിക്കുന്ന വെള്ളമെന്നപോലെ പാകംചെയ്യുന്നതിനും അരികഴുകുന്നതിനും മററുമുള്ള വെള്ളവും കഴിയുന്നതു നിൎമ്മലമായിരിക്കണം. ഏതുപ്രകാരത്തിലെങ്കിലും അകത്തുപോകാനിടയുള്ള വെള്ളമെല്ലാം ശുദ്ധമായിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലൊ.

കുളിക്കാനുള്ള വെള്ളവും നിൎമ്മലമായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. അല്ലെങ്കിൽ കുളിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമെന്തു്? ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ ആളുകൾ വളരെ ഉദാസീനന്മാരാകുന്നു. കുളിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ ശൌചം ചെയ്യുന്നതിനും മററും അവൎക്കു അശേഷം മടിയില്ല. ശിശുക്കളുടെ മലമൂത്രാദികൾ പുരണ്ട തുണികളെ കുളിക്കുന്ന കുളങ്ങളിൽ നിത്യേന അലക്കുന്നുമുണ്ടു. ഇതിനെപ്പററി അധികം പറയാതിരിക്കുന്നതാണു് ഉത്തമം. പഠിച്ചു അറിവു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ വേണ്ടതുപോലെ ജാഗരൂകന്മാരായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളാം.

പണ്ഡിതരമാബായി സരസ്വതി.

ഏകദേശം അമ്പതു വൎഷത്തിനു മുമ്പു മഹാരാഷ്ട്രദേശത്തിൽ നിന്നു ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ ഒററ പുത്രിയായും, ഒററപ്പുത്രി ഏഴും വയസ്സുപ്രായമുള്ള ഒ

ന്റെ പെൺകുട്ടികളോടുംകൂടി തീൎത്ഥസ്ഥാനത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും ദൎശിച്ചശേഷം അവർ ഗോദാവരി തീരത്തിൽ ചെന്നുചേൎന്നു. അപ്പോൾ മംഗലാപുരത്തുനിന്നു ഒരൊറ്റ ബ്രാഹ്മണനും അവിടെ വന്നുകൂടി. ആഗതനായ ബ്രാഹ്മണന്റെ പേർ അനന്തശാസ്ത്രികൾ എന്നായിരുന്നു. വയസ്സു മുപ്പതിനു മേൽ കാണും. അദ്ദേഹം നല്ല പണ്ഡിതനും കുലീനനും ആയിരുന്നു. തന്റെ ഭാൎയ്യ അകാലമരണം പ്രാപിക്കയാൽ തനിക്കുണ്ടായ ദോഷനിവൃത്തിക്കായി അദ്ദേഹം തീൎത്ഥയാത്ര പുറപ്പെട്ടിരിക്കയായിരുന്നു. വിവരമെല്ലാം മനസ്സിലായപ്പോൾ നമ്മുടെ ബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ പ്രഥമപുത്രിയായ ലക്ഷ്മിബായിയെ അദ്ദേഹത്തിനു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ശാസ്ത്രികൾ സസന്തോഷം അംഗീകരിക്കയാൽ വിവാഹം അടുത്ത ദിവസം തന്നെ നടക്കയും ചെയ്തു.

ഉടൻ തന്നെ സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്നു ശാസ്ത്രികൾ നിൎബന്ധിക്കയാൽ ബാലയായ ലക്ഷ്മിബായിക്കു പ്രിയജനങ്ങളെ പിരിഞ്ഞു" അപരിചിതനായ ഒരു പുരുഷനോടുകൂടി അന്യദേശത്തേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. സ്ത്രീകൾ സ്വജനങ്ങളെ വിട്ടു ഭൎത്തൃഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുന്നതു" സൎവ്വസാധാരണമാണെങ്കിലും, ആറോ ഏഴോ വയസ്സുമാത്രമുള്ള പെൺകുട്ടികളെ മുപ്പതും നാല്പതും വയസ്സു

ള്ള പുരുഷന്മാർ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു ഉടൻ തന്നെ ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചയയ്ക്കുന്നതും അവൾ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ ഗൃഹഭാരം വഹിക്കേണ്ടിവരുന്നതും ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലല്ലാതെ കാണുമാറില്ല.

ലക്ഷ്മീബായിയുടെ ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ അവൾക്കു ഭർത്താവായി ലഭിച്ചതു്, അസാരം പ്രായം ചെന്നവനെങ്കിലും, അതിയോഗ്യനായ ഒരു പുരുഷനായിരുന്നു. ശാസ്ത്രികളുടെ യോഗ്യതയും ഗുണവിശേഷത്തിനും അദ്ദേഹത്തിനെ യോഗ്യൻ എന്നോ വിദ്വാൻ എന്നോ പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതല്ല. സംസ്കൃതോച്ചാരണം പുണ്യപ്രദമെന്നും ശാസ്ത്രങ്ങൾ ദൈവവചസ്സുകളെന്നും വിശ്വസിച്ചു പോരുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ, ശ്രുതിസ്മൃത്യാദികളുടെ ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്തു അയുക്തികമായുള്ള ഭാഗങ്ങളെ തൃജിപ്പാൻ തക്ക ധീരതയോടു കൂടിയ ഒരു പുമാനെ ഉദ്ദേശിച്ചു്, സാധാരണ വിശേഷണ പദപ്രയോഗം നിരർത്ഥകമായിട്ടേ വരികയേയുള്ളു. സ്ത്രീകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, വിവാഹം മുതലായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അക്കാലത്തു തന്നെ സ്വാഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. സ്ത്രീജാതിക്കു പ്രകൃത്യാ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിശക്തി, പ്രയോഗശൂന്യമായ ഇരുമ്പുകഷണം പോലെ തുരുമ്പുപിടിച്ചു ദ്രവിച്ചുപോകുന്നതു കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനു വളരെ ഉല്ക്കണ്ഠ തോന്നിയി

ന്നു. പൂൎവ്വകാലത്തെ ഓരോ സ്ത്രീരത്നങ്ങളുടെ യോഗ്യതയെയും ഗുണപ്രായങ്ങളായി നടക്കുന്ന ഏതൽകാലത്തെ ഹിന്ദുസ്ത്രീകളുടെ സാഹജമായ ധൈൎയ്യത്തെയും വിചാരിച്ചു മനസ്സടങ്ങാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം, സ്വജനങ്ങളുടെ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള തടസ്ഥങ്ങളെയും ആക്ഷേപങ്ങളെയും വകവെയ്ക്കാതെ, ആദ്യഭാൎയ്യയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

ആയതു് തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരാൽ സാധിക്കാൻ ഇടയാകായ്കയാൽ ലക്ഷ്മീബായിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ വൎദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. സ്വഗൃഹത്തിൽ എത്തിയ ഉടൻതന്നെ ലക്ഷ്മീബായിയെ സംസ്കൃതം പഠിപ്പിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചു. സ്വജനങ്ങളും മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തടസ്ഥങ്ങളും പ്രവൎത്തിപ്പാനും തുടങ്ങി. അവരുടെ ഉപദ്രവം സഹിക്കവയ്യാതെ ആയപ്പോൾ അദ്ദേഹം നാട്ടുവിട്ടു് ലക്ഷ്മീബായിയോടൊന്നിച്ചു് വനാന്തരത്തിലേക്ക ഗമിച്ചു. മഹാന്മാരാൽ സൎവ്വോപരി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന സ്വജനം, ധനം, രാജ്യം എന്നിവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു്, കടുവാ, പുലി, സിംഹം, ആന മുതലായ ഭയങ്കരമൃഗങ്ങളുടെ ശബ്ദിതത്താൽ മാത്രം ഭേദിതമായ നിബിഡാരണ്യങ്ങളിൽ പോയി, ഏകാന്തമായി ജീവയാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നിപ്രകാരം ധൈൎയ്യം തോന്നിപ്പിക്കുന്നതു്, ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയുടെ മാഹാത്മ്യമാണെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയുന്നു? അനന്തശാസ്ത്രികൾ ഗംഗാമൂലപൎവ്വതങ്ങളുടെ വന

ത്തിൽ ഒരു ചെറിയ തടിനിയുടെ ഉല്പത്തിയോടടു ത്തു് കാട്ടുകല്ലുകൾ കൊണ്ടും ചെടിപ്പുകൾ കൊണ്ടും ഒരു കുടിൽകെട്ടിയുണ്ടാക്കി ഭാൎയ്യയോടുകൂടി വസിച്ചു. ഇവിടെ മുടങ്ങാതെ കുറെക്കൂടെ സംസ്കൃതം പഠിക്ക യാൽ ലക്ഷ്മീബായിയുടെ ബുദ്ധി ക്രമേണ വികസി ക്കയും തദനുസരണമായുള്ള കാവ്യനാടകാദികൾ വായിച്ചു് അവർ രസിക്കയും ചെയ്തു. ലക്ഷ്മീബാ യിയുടെ ബുദ്ധി അനായാസം പ്രവേശിച്ചതു് വേദാന്ത ത്തിൽ ആയിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ സാധാര ണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം അവർ വേഗത്തിൽ വായിച്ചു തീൎത്തു. ശാസ്ത്രികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശ്രുതി സ്മൃതികൾ സ്ത്രീബുദ്ധിക്കനുരൂപമല്ലാതിരുന്നതിനാ ൽ അവ മാത്രം ലക്ഷ്മീബായിയെ അഭ്യസിപ്പിച്ചി ല്ല.

കാലാന്തരത്തിൽ ഇവൎക്ക് ഒരു പുത്രനും രണ്ടു പു ത്രിമാരും ഉണ്ടായി. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഈ മാതാപിതാക്കന്മാർ എത്രമാത്രം ശ്രമം ചെയ്തി രിക്കുമെന്നു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. പരിഷ്കൃതമാ നസന്മാരായ ഇവൎക്കും 'പൂൎവ്വാചാരനിഷ്ഠ'യെന്ന പി ശാചിനെ വിട്ടൊഴിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു സമു ദായത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായം വിട്ടു നടക്കുന്നതു് എത്ര ഉചിതമായിരിക്കുമോ എന്നുള്ള തും സംശയാവഹമത്രെ. പ്രകൃതത്തിൽ, അനന്ത ശാസ്ത്രികൾ തന്റെ പ്രഥമപുത്രിയുടെ വിവാഹം ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ നടത്തി എന്നു പറഞ്ഞാൽ

കഴിഞ്ഞില്ലൊ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു കാര്യം ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു കൂടുമ്പോഴും ജാമാതാവിനെ വിദ്യാഭ്യസിപ്പിക്കാൻ തന്നെ ഏല്പിക്കണമെന്ന് മുൻകൂട്ടി സംബന്ധികളുമായി ഒരു കരാർ ചെയ്തിരുന്നു. അവരോട് എന്തെന്നുവെച്ചാൽ, വിവാഹകർമ്മങ്ങളും പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കരാറിന്റെ കഥ വിസ്മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആകപ്പാടെ വന്നുകൂടിയ ഫലം ശാസ്ത്രികളുടെ ഈ പുത്രി സ്ത്രീജനിക്ക ഒരു ഭൂഷണമായി വളർന്നുവരുവാനും ജാമാതാവു ഒരു കാട്ടുമൃഗത്തിൽ നിന്നു അധികം വ്യത്യാസമില്ലാതെ സ്ഥിതിയിൽ വർത്തിക്കയും തന്നെ ആയിരുന്നു. ഈ ദമ്പതിമാരുടെ ശേഷം കഥ വിസ്തരിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു നല്ലത്. ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേക്കു പോകയാകട്ടെ, ഈ ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചു വസിക്കയാകട്ടെ, താൻ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു പുത്രി ശഠിച്ചു. ഭർത്തൃപക്ഷക്കാരും വിട്ടില്ല. സിവിൽവ്യവഹാരമായി. ബോംബെ ഹൈക്കോടതിവരെപ്പോയി. ഒടുവിൽ ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചു തന്നെ പാർക്കണമെന്ന വിധിയും ഉണ്ടായി. ഈ വിധിപ്രകാരം നടക്കേണ്ടി വരുന്നതിനു മുമ്പ് മരണദേവതയുടെ കാരുണ്യത്താൽ അവളുടെ സംസാരക്ലേശങ്ങൾക്കു നിവൃത്തി വരികയും ചെയ്തു.

ഈ ചരിത്രത്തിനു വിഷയമായുള്ള "രമാബായി" ലക്ഷ്മീബായിയുടെയും അനന്തശാസ്ത്രിയുടെയും ദ്വിതീയപുത്രിയത്രെ. ശാസ്ത്രികളുടെ വിഷയത്തിൽ അ

വരുടെ ബുദ്ധിഗുണാദികളെ അത്ര്യാതെ പ്രശംസാവ ന്യൂതെ ചരിത്രകാരന്മാർ വർണ്ണിച്ചേതിയ എന്നില്ല. എങ്കിലും രമാബായിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരും അതിപ്രശംസിതയായിരുന്നു എന്നെങ്കിലും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. കാശ്യപാദി മഹാഗുണങ്ങളും, ബുദ്ധിയുടെ തീക്ഷ്ണതയും സവിശേഷമായി സ്മരിക്കുന്ന ആ മുഖത്തിന്റെ ഭംഗി മനയെ ഇതോടൊന്നിച്ച് ചേർക്കാൻ കഴിയാത്തതിനെപ്പറ്റിമാത്രം വ്യസനിക്കുന്നു. രമാബായിയുടെ ജനനം ൧൮൫൮-ൽ ആയിരുന്നു. സംസ്കൃതവും മഹാരാഷ്ട്രം മുതലായ നാട്ടുഭാഷകളും അവർ ബാല്യത്തിൽതന്നെ പഠിച്ചു. പിന്നീട് ഇംഗ്ലീഷും കുറെ അഭ്യസിച്ചു. ഇരുപതുവയസ്സു പ്രായമായപ്പോഴേക്ക് രമാബായിക്ക നാലഞ്ചു ഭാഷകളിൽ സാമാന്യമായ ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ ഗുണാതിശയങ്ങളെപ്പറ്റി വിസ്തരിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ല. അവരുടെ ജീവിതംതന്നെ ആ ഗുണങ്ങൾക്ക സർവ്വത്ര സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു.

ബുദ്ധിക്ക പരിപാകം വരേണമെങ്കിൽ ദുഃഖംകൂടി അനുഭവിക്കേണമെന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വം അനുഭവസിദ്ധമാക്കാൻ എന്നപോലെ, പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സുമുതൽ രമാബായിക്ക കഷ്ടകാലം ആരംഭിച്ചു. ആദിയിൽ വന്നുകൂടിയതു് ദാരിദ്ര്യദുഃഖമായിരുന്നു. ശാസ്ത്രികളുടെ പിതൃധനം മിക്കവാറും വനവാസത്തിൽതന്നെ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും

സമ്പൂരിച്ചു തീൎന്നുപോയിരുന്നു. പിന്നെ അല്പമു ത്തി ശേഷിച്ചതു് കഴിച്ചു കടം വീട്ടുവാൻ തികഞ്ഞ തേയുള്ളു. വേറെ മാൎഗ്ഗമില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ അവർ കേവലം ഭിക്ഷുക്കളുടെ നിലയിൽ ദേശാടനം തുടങ്ങി. യോഗ്യന്മാരായ ബ്രാഹ്മണൎക്കു ദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ പരം സല്ക്കൎമ്മമൊന്നും ഇല്ലെന്നാണല്ലോ ഹിന്തുക്കളുടെ സനാതനമായ വിശ്വാസം. ഈ ഭാഗ്യത്താൽ അവൎക്കു വലിയ കഷ്ടതകൾ ഒന്നും നേരിട്ടില്ല. അഥവാ വല്ലപ്പോഴും ഉപവസിക്കേണ്ടി വന്നുവെങ്കിൽ ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമുള്ള ഉപവാസം പുണ്യപ്രദം തന്നെയല്ലോ. ഇപ്രകാരം അവർ ഏഴുവൎഷത്തോളം ദേശസഞ്ചാരം കൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒടുവിൽ കണ്ണുകാണാതെ പാരിതാപനായി ശാസ്ത്രികളും, പിന്നാലെ ഭൎത്തൃദാസ്യം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ലക്ഷ്മീഭായിയും, മരിച്ചു.

അനന്തരം രമാബായിയും സഹോദരനും ശേഷിച്ചു. അവൎക്കു ധനമില്ല, ബന്ധുക്കളില്ല, സ്വദേശമില്ല, ഉപജീവനത്തിനു മാൎഗ്ഗമില്ല. പോരെങ്കിൽ പതിനാറുവയസ്സു തികഞ്ഞിട്ടും രമാബായിക്കു വിവാഹം കഴിയായ്കകൊണ്ടു "ഭ്രഷ്ട" എന്നൊരപഖ്യാതിയും വന്നുകൂടി. അനന്തശാസ്ത്രികളുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യത കൊണ്ടെങ്കിലും ചെല്ലുന്നേടത്തെല്ലാം ഉപചാരങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതും ഇല്ല. ഈ അവസ്ഥയിൽ രമാബായി പ്രദൎശിപ്പിച്ച മന

മെധാശക്തി സൽഗ്ഗുണങ്ങളും അത്യത്ഭുതകരമെന്ന ല്ലാതെ എന്തുപറയുന്നു? സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ്, മഹാരാഷ്ട്രം ഇവയ്ക്കു പുറമെ, അവരുടെ സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ, കൎണ്ണാടകം, ഹിന്തുസ്ഥാനി, ബംഗാളി മുതലായ ഭാഷകളിലും രമാബായിക്ക സാമാന്യം വൈദുഷ്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവർ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ പിന്നെയും പലദിക്കുകളിലും സഞ്ചരിച്ചു. അവിടെയെല്ലാം സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയും മററും രമാബായി പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി. അവരുടെ വാക്ചാതുൎയ്യം പ്രസിദ്ധമായിത്തീൎന്നു. ഇപ്പോൾ സൎവ്വത്ര സ്തുതിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന മിസിസ് ബെസന്റ് എന്ന ആംഗ്ലേയവനിതാരത്നത്തെക്കാൾ ഉപരിയായിട്ടാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ പല മഹാന്മാരും രമാബായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. "സർവില്യം വിൽസൺഹണ്ടർ ഇംഗ്ലണ്ട്സ് വർക് ഇൻ ഇൻഡ്യാ" എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ രമാബായിയെ അതിയായി സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ഇതരദേശീയർ അവരെ സരസ്വതീദേവിയുടെ അവതാരമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. പട്ടണങ്ങളിലും പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തി ഒടുവിൽ അവർ കല്ക്കത്താപട്ടണത്തിൽ ചെന്നുചേൎന്നു. രമാബായിയുടെ വാഗ്വിലാസത്തിന്റെ ഖ്യാതി അവർക്കുമുമ്പുതന്നെ അവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടുത്തെ വിദ്വജ്ജനങ്ങളും ഒരു യോഗംകൂടി രമാബായിയെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി പലവിഷയങ്ങളിലും പരീക്ഷിച്ചു. അവരുടെ

പാണ്ഡിത്യത്തെപ്പററി തൃപ്തരായി, അവൾക്കു സരസ്വതി എന്ന മാന്യമായ പേർ നല്കുകയും ചെയ്തു.

കന്യാവസ്ഥയിൽ നിന്നിപ്രകാരമൊരുവിധം മോചനം ഉണ്ടായപ്പോൾ അവൾക്കു വേറൊരാപത്തു വന്നുകൂടി. പിതാവിന്റെ മരണാനന്തരം തൽസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ ശേഷിച്ചിരുന്ന സഹോദരൻ കൂടെ മരിച്ചു. ഒറ്റയായി ഏകാകിനിയായിത്തീൎന്നു.

പിതാരക്ഷതി കൌമാരേ
ഭൎത്താ രക്ഷതി യൌവനേ
പുത്രാ രക്ഷന്തി വാൎദ്ധക്യേ

എന്നാണല്ലൊ സ്ത്രീകളെപ്പററി പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. എന്നാലും ഈ കന്യാരത്നത്തെ കന്യായിൽവെച്ചുതന്നെ അവളുടെ ഇഷ്ടം എന്നോ പറയേണ്ടു. ഈ വിയോഗം സംഭവിച്ചു ആറുമാസം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി ബിപ്പിൻ ബിഹാരി മേധാവി എന്ന യോഗ്യനായ ഒരു ബംഗാളിയുവാവിനെ ഭൎത്താവായി സ്വീകരിച്ചു.

ഇദ്ദേഹത്തിനു തന്റെയത്രയോളംതന്നെ ജാതി ശ്രേഷ്ഠത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വജാതിക്കാരെന്നോ, സ്വദേശക്കാരെന്നോ പ്രായത്തിലോ വിവാഹം നടപ്പില്ലാത്ത ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഇതു എത്രത്തോളം അപമാനകരമായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. നമ്മുടെ മാന്യ

മാർ ലോകാപവാദത്തെ അശേഷം ലക്ഷ്യമാക്കിയില്ല. കുറച്ചുകാലം അവർ സ്വതന്ത്രമായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ദാമ്പത്യസുഖം വധൂവരന്മാരുടെ മനോഐക്യതയെ മുഖ്യമായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു് അന്യഥാ ഭവിപ്പാൻ ഇടയും ഇല്ലല്ലൊ.

അധികകാലം കഴിയുംമുമ്പു് രമാബായിയ്ക്കു് ഒരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായി. ആ കുട്ടിക്കു് മനോരമാ എന്നു് നാമകരണവും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ചില ആളുകളോടു വിധിക്കു പ്രത്യേക വൈരസ്യമുണ്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു് ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചു് രണ്ടാണ്ടു തികച്ചെങ്കിലും സുഖമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു മുമ്പു് വിഷൂചികപിടിപെട്ടു് മേധാവി മരിച്ചുപോയി.

രമാബായി പുനരപി നിരാധാരയായി. മുൻ അനുഭവിച്ച ദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരാവൎത്തനം തോന്നിച്ചു. പോരെങ്കിൽ മേധാവിയുടെ ബന്ധുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനുകൂടി രമാബായിയെ കാരണമായി സങ്കല്പിക്കയും ചെയ്തു. അവൾ സൎവ്വരാലും ത്യജിക്കപ്പെട്ടു. ഭൎത്തൃബന്ധുക്കൾ അവളെ ഒരു സാംക്രമികരോഗത്തോടു സദൃശമായി ഗണിച്ചു.

ഡാക്ടർ ആനന്ദിബായിജോഷി എന്നു് പിന്നീടു പ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു യുവതിയല്ലാതെ അക്കാലത്തു രമാബായിയ്ക്കു് അത്ര നല്ലൊരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ വേറെ ചില കാരണങ്ങളാൽ ആനന്ദിബായിയുടെ ക്ഷണം രമാബാ

യിക്ക സ്വീകാൎയ്യമായിരുന്നില്ല. ഹിന്ദുസ്ത്രീകൾക്കുസാ
ധാരണമായി നേരിടാറുള്ള സങ്കടങ്ങളുടെ ഗൌരവവും
ഇക്കാലത്തു് രമാബായിയുടെ മനസ്സിൽ പ്രബലമാ
യി പതിഞ്ഞു. അവയ്ക്കു് ഒരു ശാന്തി വരുത്തുക
യാണു് തന്റെ ജീവിതധൎമ്മം എന്നു് അവൾ മ
നസ്സുകൊണ്ടു് ഉറയ്ക്കയും ചെയ്തു.

ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഈ ബോധം
ജനിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവൾ പല ദിക്കുകളിലും
സഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. അവളുടെ ഉദ്യ
മങ്ങൾ ഫലോന്മുഖങ്ങളായിത്തുടങ്ങിയതു് സ്വജന
ങ്ങളുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നു. മഹാരാഷ്ട്ര
ന്മാർ മററു ഹിന്ദുക്കളെ അപേക്ഷിച്ചു് സ്ത്രീജാതി
ക്കു് അധിക സ്വാതന്ത്ര്യവും ബഹുമാനവും നൽകി
വരുന്നതിനെ ഓൎക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ച
തിൽ ഒട്ടുംതന്നെ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുവാനും ഇല്ല. അവ
ളുടെ ശ്രമത്താൽ പൂനാനഗരത്തിൽ 'ആൎയ്യമഹില
സമാജം' എന്നു് ഒരു സംഘം ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു.
ഈ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇന്നതെന്നു വിശേഷം
പറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. ഹിന്ദുസ്ത്രീകളുടെ അവ
സ്ഥയേയും അവരുടെ ഉന്നതിക്കുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളേയും
പററി ൧൮൮൨-ൽ ഇൻഡ്യൻ എഡ്യുക്കേഷൻ ക
മ്മീഷൻ (ഇൻഡ്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസസമാലോച
നാസംഘം) മുൻപാകെ രമാബായി ഒരു മെമ്മോറാ
ണ്ഡം എഴുതിവായിച്ചു. കമ്മീഷന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനാ

യിരുന്ന സർ വില്യം ഹണ്ടർ അതിനെ സാമാന്യത്തിലധികം ശ്ലാഘിക്കയും ചെയ്തു.

കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞതപ്പുറം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അവൾക്ക് ഒരു മോഹം തോന്നി. തന്റെ സ്വീകാരസന്താനമായ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പോഷണത്തിനു വേണ്ട ധനസഹായം പശ്ചിമദേശങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നു രമാബായിക്ക് മുൻപുതന്നെ ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും കടൽ കടന്നു പോകുന്നതിനുള്ള ഭയവും സംശയവും കൊണ്ടു രണ്ടു വർഷത്തോളം ആലോചനയിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞു. ൧൮൮൩-ൽ പോകുന്നതിനുറച്ചു. സഹായത്തിനു ഒരാളും പുത്രിയുമായി വർഷകാലത്തിനു മുമ്പ് കപ്പൽ കയറുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വാൺടേജ് എന്ന സ്ഥലത്തെ കന്യാസ്ത്രീമഠക്കാർ രമാബായിയെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് അവരോടൊന്നിച്ചു താമസിപ്പിച്ചു. തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ മനഃക്ലേശംകൂടാതെ ഉള്ള മൂന്നുകൊല്ലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു് ഇവിടെ ആയിരുന്നു എന്ന് രമാബായിയുടെ എഴുത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ആ മഠത്തിലെ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ ദയയും, ധർമ്മതല്പരതയും കണ്ടു രമാബായിക്ക് അവരെപ്പറ്റിയും, ഈ ഗുണങ്ങളുടെ ജനനിയായ മതത്തെപ്പറ്റിയും അതിയായ ബഹുമാനം തോന്നി. ഇന്ത്യയിൽവെച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നാൽ

തകിലും ഉച്ചാരണത്തിലും പദപ്രയോഗത്തിലും നല്ല നിശ്ചയം വന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അവരം ഒന്നാമതായി പരിശ്രമിച്ചതു് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാജ്ഞാനത്തിൽ ആയിരുന്നു. അനന്തരം കുറേക്കാലത്തേക്കു രമാബായി ചെൽറ്റൻഹാം സ്ത്രീ വിദ്യാശാലയിൽ സംസ്കൃത പണ്ഡിതസ്ഥാനം വഹിച്ചു താമസിച്ചു. ഈ ജോലിസ്ഥിതിയിൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, ഇംഗ്ലീഷു ഭാഷാസാഹിത്യം, കണക്കു മുതലായ വിഷയങ്ങളും അവരം പഠിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു തന്റെ നാട്ടുകാൎക്കു് അപൂൎവ്വമായിട്ടുപോലും സിദ്ധിക്കാത്ത ഈ അവസരത്തെ രമാബായി കഴിയുന്നിടത്തോളം പ്രയോജനകരമാംവണ്ണം വിനിയോഗിച്ചു.

രമാബായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നാലുവൎഷം താമസിച്ചു. തനിക്കിപ്രകാരം സിദ്ധിച്ച വിദ്യ തന്റെ നാട്ടുകാൎക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ വേഗം മടങ്ങുക തന്നെയാണു വേണ്ടതെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അമേരിക്കയിൽ നിന്നു അവരെക്കൊണ്ടു ക്ഷണനക്കത്തു കിട്ടി. ഇതു് ഭൎത്താവിന്റെ മരണത്താൽ ദുഃഖിതയായിരുന്ന കാലത്തു രമാബായിയോടു അനുകമ്പ തോന്നി തന്നോടൊന്നിച്ചു താമസിച്ചു കൊള്ളുവാൻ സാദരം അപേക്ഷിച്ചതായി മുൻപ്രസ്താവിച്ച ആനന്ദബായിജോഷിയുടേതായിരുന്നു. ആനന്ദബായിജോഷി അമേരിക്കയിൽ ചെന്നു വൈദ്യശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ചു താമസിക്കയായിരുന്നു. അതിനോടനുബന്ധമായി ഒടുവിൽ ഉണ്ടായ പരീക്ഷയിൽ

വിജയിനിയായിബ്ഭവിച്ചു ബിരുദവാന്മാരുന്ന ശ്രീമി
വസം തന്റെ നാട്ടുകാരിൽ ഒരാൾക്കുകൂടെ ഉണ്ടായിരി
ക്കുന്നതു് എത്ര സന്തോഷാവഹമായിരിക്കുമെന്നു വി
ചാരിച്ചു അവർ മൊണ്ടായിയെ ക്ഷണിച്ചതായിരു
ന്നു. പരിഷ്കാരവിഷയത്തിൽ അചിന്തിതമായ അ
മേരിക്കായെപ്പറ്റി ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു അപ്രതീക്ഷി
തമായി തനിക്കു ലഭിച്ച ഈ അവസരത്തെ ഉപേ
ക്ഷിക്കരുതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു് മൊണ്ടായി ഉടൻതന്നെ
അമേരിക്കയ്ക്കു കപ്പൽ കയറുകയും ചെയ്തു.

മൊണ്ടായിക്കു, അമേരിക്കയിൽ പുതുതായിപല
കാഴ്ചകളും കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ വി
ഷയത്തിൽ ചില നൂതന സമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രയോ
ഗിച്ചു കണ്ടതാണു് അവരുടെ മനസ്സിനെ സവിശേ
ഷം ആകർഷിച്ചതു്. ഈ സമ്പ്രദായം ഗ്രഹിക്കുന്ന
തിനായി മററദ്ധ്യാപകരോടൊരുമിച്ചു് മൊണ്ടാ
യിയും മൂന്നു നാലു മാസകാലം മുടങ്ങാതെ പാഠ
ശാലയിൽ പോയി വന്നു. ചിത്രങ്ങൾ, പുഷ്പ
ങ്ങൾ മുതലായി കൗതുകം നൽകുന്ന പദാർത്ഥങ്ങ
ളെക്കൊണ്ടു പൈതങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിച്ചു
അറിവിനെ നൽകുക, ശർക്കരയിൽ പൊതിഞ്ഞു മ
രുന്നുകൾ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ കളിയോടുകൂടി കല
ൽ സാരമേറിയ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കുക, മുതലാ
യതായിരുന്നു ഈ രീതിയുടെ വിശേഷഗുണം. അ
വിടത്തെ വിദ്യാശാലകളിൽ ഉപയോഗിച്ചു പോന്ന
പാഠപുസ്തകങ്ങളും തന്നെ കലാസു്, താളടി, ചി

ണ്ണങ്ങളും മുതലായവയുടെ വൈശിഷ്ട്യം കൊണ്ടു
ഹൃദ്യങ്ങളായിരുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ മഹാ
രാഷ്ട്രഭാഷയിലും ചെറിയ പാഠപ്പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടി
പ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതിനു വേണ്ട അ
ച്ചുകളും, ചിത്രക്കട്ടകളും മുതലായതെല്ലാം തയ്യാറാ
യി ശേഖരിച്ചു. പക്ഷെ അമേരിക്കയിൽ നിന്നു
തന്നെ അച്ചടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പോരണമെന്നുള്ളതിനാലുമൊ
ന്നും സാധിച്ചില്ല.

രമാബായിയുടെ നാമസംസ്മരണീയമായുള്ള ഏർ
പ്പാട്, സ്വരാജ്യത്തിൽ വന്ന ശേഷം ബോംബെയി
ലും പൂനാനഗരത്തിലും അവർ സ്ഥാപിച്ച വിധ
വാ ഗൃഹങ്ങളത്രെ. ഹിന്ദുസ്ത്രീകൾക്കു തന്നിൽനിന്നു
ണ്ടാകേണ്ട ഉന്നതികളിൽ പ്രഥമഗണനീയമായിട്ടുള്ള
ത്, അനാഥകളായി സങ്കടപ്പെടുന്ന വിധവകളു
ടെ ദുഃഖനിവാരണമാണെന്നു് അവർ മുമ്പു ത
ന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പക്ഷെ അതിലേ
യ്ക്കു വേണ്ട ദ്രവ്യത്തിനു അവർ ഇതുവരെയും ഒരു
വഴി കണ്ടില്ല. ഈ അമേരിക്കാവാസത്തിൽ അ
തിനു മാർഗ്ഗമുണ്ടായി. ഹിന്ദുവിധവകളുടെ സ്ഥിതി
യെപ്പററി ഒരു പുസ്തകം എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി
യാൽ വേണ്ട ധനസഹായം ഉണ്ടാകുമെന്നു ചില
സ്നേഹിതന്മാർ ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ടു രമാബായി
ഒരു പുസ്തകം എഴുതി അച്ചടിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ
ലളിതമായ ഭാഷാരീതിയും, രചനാഭംഗിയും ഗ്ര
ന്ഥകാരിക്കു അനല്പമായ ഖ്യാതിയെ നൽകിയതു ക്ര

ലാതെ അതിന്റെ വിറ്റഴിവുകൊണ്ടും ധൎമ്മതല്പരന്മാരായ അനേകം യോഗ്യന്മാരുടെ സംഭാവനകൊണ്ടും ൬൦,൦൦൦ ഉറുപ്യയോളം ഈട്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം അമേരിക്കയിൽ താമസിച്ചശേഷം രമാബായി ൧൮൮൯-ൽ ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങി. സ്വരാജ്യത്തെ പ്രാപിച്ചശേഷമുള്ള അവളുടെ ശ്രമമെല്ലാം മുൻ പ്രസ്താവിച്ച വിധവാഗൃഹം സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയത്തിലായിരുന്നു. രമാബായിയുടെ നിരന്തര പ്രയത്നങ്ങളാൽ ഈ ഗൃഹം ‘ഷാർദാസദൻ’ എന്ന നാമധേയത്തിൽ ആയാണ്ടവസാനത്തിൽ തന്നെ ബോംബെ നഗരത്തിൽ ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

രമാബായിയുടെ പിന്നീടുള്ള ചരിത്രം ഇക്കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചതാകയാൽ വിസ്തരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. അവൾ പിന്നെയും ഒന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം അമേരിക്കയിലേക്കു പോയി. ൧൮൯൮-ൽ മേല്പറയപ്പെട്ട വിധവാഗൃഹം പൂനാനഗരത്തിലേക്കു മാററപ്പെട്ടു. അദ്യാപി തന്റെ സമസ്തപ്രയത്നങ്ങളോടുംകൂടി ഹിന്ദുസ്ത്രീകളുടെ ഗുണത്തിനായി പ്രവൎത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ ഗുണാതിശയങ്ങൾ, യാതൊരുദ്ദേശ്യവുംകൂടാതെ ജീവിതത്തെ നയിച്ചുവരുന്നവരായ ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീകൾക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി വൎത്തിക്കുമാറാകട്ടെ.

പദാൎത്ഥങ്ങളുടെ
അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ.

ലോകത്തിലുള്ള സകല പദാൎത്ഥങ്ങളേയും 'സ്ഥിരങ്ങൾ', 'ദ്രവങ്ങൾ', 'സൂക്ഷ്മങ്ങൾ' എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു തരങ്ങളായി വിഭജിക്കാം. കല്ല്, മണ്ണ്, മരം, ഇരുമ്പു മുതലായ ലോഹങ്ങൾ, കണ്ണാടി, കൎപ്പൂരം, ഉപ്പ്, പഞ്ചസാര, ഗന്ധകം, അസ്ഥി, മാംസം, തൊലി, കടലാസ്, സ്ലേറ്റ്, പെൻസിൽ, ചോക്ക്, പഞ്ഞി, തുണി, നൂൽ, റബ്ബർ, തൊണ്ട്, ചകിരി ചിരട്ട, തേങ്ങ, മാങ്ങ, കായ്കൾ, കിഴങ്ങുകൾ, ഇലകൾ, പൂക്കൾ മുതലായവ സ്ഥിരങ്ങൾ ആകുന്നു. അതായത്, അവയുടെ പരമാണുക്കൾ ഒന്നോടൊന്നു ബലമായി യോജിച്ച് ചലനം കൂടാതെ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു. വെള്ളം, പാൽ, മോർ, എണ്ണ, ചാരായം, മദ്യം, കരിക്കിൻവെള്ളം, തേൻ, രസം, മഷി, കരിമ്പിൻ നീർ എന്നിവ ദ്രവങ്ങൾ ആകുന്നു. അവയുടെ അണുക്കൾ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അവ ഉറച്ചിരിക്കാതെ ഒലിക്കുകയോ, ഒഴുകുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വായു, നീരാവി, മുതലായി രൂപമോ നിറമോ ഒന്നുമില്ലാത്ത അദൃശ്യങ്ങളായ പദാൎത്ഥങ്ങളെ സൂക്ഷ്മങ്ങൾ എന്നു പറയാം.

കല്ലു, മരം മുതലായ സ്ഥിരപദാൎത്ഥങ്ങൾക്കെല്ലാം പൊതുവെ രണ്ടു വിശേഷഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇവ സ്വാഭാവികമായി ഭേദിക്കാതിരിക്കുന്ന രൂപവും, ഗാത്രവലിപ്പവും ആകുന്നു. ഒരാശാരി രണ്ടു മരക്കഷണങ്ങളെടുത്തു് ഒന്നിനെ ഉരുട്ടിയും, മററതിനെ ചതുരത്തിലും ചെത്തിയൊരുക്കട്ടെ. പിന്നീടു് ആരും മാററാത്തപക്ഷം അവ ഉരുണ്ടും, ചതുരമായും തന്നെ ഇരിക്കും. അവയുടെ രൂപം സ്വയം ഭേദിക്കുകയില്ല. അവയുടെ വലിപ്പവും തന്നത്താൻ കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല. എന്നാൽ, ഇത്തരം പദാൎത്ഥങ്ങൾക്കുള്ള കട്ടിപ്പു്, മാൎദ്ദവം, പരുപരുപ്പു് മുതലായ ഗുണങ്ങൾ അവയ്ക്കെല്ലാം ഒന്നുപോലെ ഉള്ളവയല്ല. അവ ചിലതിൽ മാത്രം കാണുന്നവയായിരിക്കും. ദ്രവങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ ഒരു രൂപവുമില്ല. ഏതുമാതിരി പാത്രങ്ങളിൽ ഒഴിച്ചു വെക്കുന്നുവോ ആ പാത്രങ്ങളുടെ രൂപത്തെ അവ അപ്പോഴും ധരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ അവയ്ക്കു സ്വഭാവേന സ്ഥിരമായ രൂപം ഇല്ല. എങ്കിലും ഭേദിക്കാതെയുള്ള ഗാത്രവലിപ്പം അവയ്ക്കുമുള്ള ഒരു ഗുണമാണു്. ഒരു ഉരിനാഴിപ്പാത്രത്തിനകത്തു് ഇടങ്ങഴി വെള്ളമെടുത്തു് കളയാതെ മുഴുവൻ കൊള്ളിക്കാനോ, ഉരിനാഴി വെള്ളംകൊണ്ടു ഒരു ഇടങ്ങഴിപ്പാത്രത്തെ നിറപ്പാനോ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. ഈ വിഷയത്തിൽ ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു് സ്ഥിരപദാ

ത്ഥങ്ങളോടു സാമ്യമുണ്ടു്. ഏതു പാത്രത്തിൽ ഒഴി
ച്ചാലും, പകൎന്ന നിറയുന്ന സ്വഭാവം ദ്രവങ്ങൾക്കെ
ല്ലാമുള്ള ഒരു അതിഗുണമാകുന്നു. ഒരു ഉരുളിക്കക
ത്തു വെള്ളമൊഴിച്ചാൽ അതിന്റെ ഉൾഭാഗം സ
മതലമായി ഇരിക്കയുള്ളു. അല്ലാതെ ഒരിടം അസാ
ന പൊങ്ങിയും മറ്റൊരിടം താണും ഇരിക്കയില്ല.
ഒരു കുളത്തിന്റെയോ, തോടിന്റെയോ, ആറിന്റെ
യോ വക്കിലു് നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണെങ്കിലും അവയുടെ
ഉപരിതലം നിരപ്പായി ഇരിക്കയുള്ളു. സ്ഥിരപ
ദാൎത്ഥങ്ങൾ ഒഴികെ, ദ്രവങ്ങൾക്കു ഉള്ളതായിപ്പറഞ്ഞ
പൊതുസ്വഭാവങ്ങൾ യാതൊന്നും സൂക്ഷ്മദ്രവ്യങ്ങൾ
ക്കില്ല. അവയുടെ പരമാണുക്കൾ സൎവ്വദാ ചലി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ ഒരിക്കലും ഒന്നിച്ചു
ചേൎന്നിരിക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ അവയ്ക്കു സ്ഥിരമാ
യ രൂപമോ ഗാത്രവലിപ്പമോ ഇല്ല. അവയെ വല്ല
പാത്രങ്ങളിലുമാക്കി ഉചിതോപായങ്ങൾകൊണ്ടു് അ
മൎത്തിച്ചുരുക്കിയാലും ആ തടസ്ഥം നീങ്ങുമ്പോൾ അ
വ പൂൎവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. യാതൊരു സ്ഥി
രതയുമില്ലാതെ എപ്പോഴും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക,
അല്ലെങ്കിൽ 'ചലനസ്വാതന്ത്ര്യം' അവയുടെ ഒരു
പ്രത്യേക ഗുണമാണു്. അവ ഏതു പാത്രത്തിനക
ത്തു പ്രവേശിച്ചാലും അതിനകം മുഴുവൻ വ്യാപി
ച്ചു് നിറഞ്ഞേ ഇരിക്കയുള്ളു. അല്ലാതെ പാത്ര
ത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം നിറച്ചു് ശേഷം സ്ഥലങ്ങ

ശൂന്യമായി ഇരിക്കയില്ല. ശൂന്യമായ സ്ഥലം വല്ല ദിക്കിലും വല്ല കാരണവശാലും ഉണ്ടായാൽ, അവ ഉടൻ ആ സ്ഥലത്തു കൂടി വ്യാപിക്കുമെന്നുള്ളതു സിദ്ധമാകുന്നു. അവസ്ഥ പൊതുവെ എന്തെങ്കിലുമൊരു ഗുണമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈ വ്യാപകശക്തിതന്നെയാണ്.

ചില പദാർത്ഥങ്ങൾ ഒന്നിലധികം സ്ഥിതിയിൽ വർത്തിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. വെള്ളം ഇപ്രകാരമുള്ള വസ്തുവാകുന്നു. ഉഷ്ണം സാമാന്യമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അതു വെള്ളം എന്ന നാമധേയത്തിൽ ദ്രവമായും, ശൈത്യമേറിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉറഞ്ഞു കട്ടിയായും ഇരിക്കുന്നു. കൂടുതലായ ഉഷ്ണത്തിനു വശപ്പെടുമ്പോൾ അതു വെള്ളമെന്ന സ്ഥിതിയെ വിട്ടു അദൃശ്യമായ 'ആവി'യായി മാറുന്നു. സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണംകൊണ്ടു ജലാശയങ്ങളിൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചുണ്ടാകുന്ന ആവി, ആകാശത്തിൽ സദാ വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു സാധാരണ സ്ഥിതിയിൽ ദൃശ്യമല്ലെങ്കിലും, തണുക്കുമ്പോൾ മേഘരൂപേണ ദൃഷ്ടിഗോചരമായി ഭവിക്കയും മഴയായി ഭൂതലത്തിൽ പുനരപി പതിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വെള്ളത്തിന്റെ ഈ രൂപാന്തരീകരണം എത്രയോ ഉപകാരമുള്ള ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഈ ശക്തി വെള്ളത്തിന് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ജലാശയങ്ങളും മനുഷ്യരാൽ മലിനീകൃതമാ

യി പറഞ്ഞതന്നെ നിഷ്പ്രയോജകമായിത്തീൎന്നേനെ. പരമാൎത്ഥത്തിൽ, നാനാ ജലാശയങ്ങളിൽ നിന്നും പകൽ സമയം ആവിയായി ഉയരുന്ന വെള്ളം മേഘരൂപേണ ദൃശ്യമായി ഭവിച്ച്, കാററിനാൽ ബഹുദൂരം അടിച്ചു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട്, ശൈത്യസമ്പൎക്കത്താൽ വീണ്ടും തണുത്ത് മഴയായി അവിടവിടെ പതിക്കയെന്നുള്ളത് വിലമതിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരനുഗ്രഹമാകുന്നു. വെള്ളത്തിന്റെ 'ആവി'യെന്ന ഈ രൂപാന്തരം എത്രയും വിസ്മയനീയമത്രെ. ഇതിന്റെ ശക്തികൊണ്ടാണ് ആവിക്കപ്പലുകളും വണ്ടികളും അത്യാശ്ചൎയ്യകരമായ വേഗത്തോടുകൂടി ഓടി അതിദൂരസ്ഥലങ്ങളായ ദിക്കുകളെ സമീപസ്ഥങ്ങളാക്കിത്തീൎക്കുന്നതു്.

ഇപ്രകാരം തണുപ്പുകൊണ്ടുറയുന്നതും, ഉഷ്ണംകൊണ്ടു വീണ്ടും ഉരുകി ദ്രവമാകുന്നതും വെള്ളം മാത്രമല്ല, വെളിച്ചെണ്ണ, മരവെട്ടിയെണ്ണ, നെയ്യ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഇതിനു കൂടുതൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. വെള്ളം ആവിയാകുന്നതുപോലെ എണ്ണയും അദൃശ്യമായ രൂപാന്തരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ മാറിയ ശേഷമാണ് നാം ദിവസേന വിളക്കുകളിൽ കഴിക്കുന്ന എണ്ണ കത്തിജ്ജ്വലിച്ച് നമുക്കു വെളിച്ചം തരുന്നതു്. സ്ഥിരപദാൎത്ഥങ്ങളായ ഈയം, നാകം, ചെമ്പ്, ഓട്, വെള്ളി, സ്വൎണ്ണം, കണ്ണാടി മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഊഷ്മാവിനാൽ ഉരുകി ദ്രവങ്ങളാകുന്നതും, തണുക്കുമ്പോൾ പുനരപി ഉറച്ചു

[illegible]മെന്നും, നാം [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ങ്ങളല്ലേ.

[illegible] ഇവിടെ [illegible], ഉദാ, [illegible] എന്നീ [illegible] [illegible] എങ്കിലും ഇത [illegible] ഇപ്പോൾ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] എന്നും, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], വിള, വീതി, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

ആസ്ത്രേലിയൻ സമുദായം.

'ആസ്ത്രേലിയ,' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] വിസ്തീർണ്ണമുണ്ട്. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ [illegible] [illegible] [illegible] ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ [illegible] [illegible] [illegible]. ബ്രിട്ടീ

ഷുകാർ അവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തുതുടങ്ങിയിട്ട് ഒരു, നൂറ്റിഅമ്പതു സംവത്സരത്തിലധികമായിട്ടില്ല. ഈ സ്വല്പകാലത്തിനിടയിൽ ഈ ദ്വീപ് പല വിധത്തിൽ വലിയ പുഷ്ടിയേയും അഭിവൃദ്ധിയേയും പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഇതു് ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സാഹസമായ ഉദ്യോഗശീലത്തിനും സാമർത്ഥ്യത്തിനും ഒരു ഉത്തമസാക്ഷ്യമായി എല്ലാവരും വാഴ്ത്തുന്നതും, ഇതിന്റെ ചരിത്രം എല്ലാവർക്കും ഒന്നുപോലെ രസകരവും ജ്ഞാനപ്രദവും ആയിരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടു്. ഇവിടത്തെ സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും, ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങളും, ആദിമനിവാസികളും. എല്ലാം ഒരുപോലെ വിശേഷപ്പെട്ടവകളാകുന്നു.

ആസ്ത്രേലിയയുടെ വടക്കും കിഴക്കും തീരങ്ങളും, തെക്കേതീരത്തിന്റെ കിഴക്കേഭാഗവും, പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളും ഉൾക്കടലുകളാൽ ഖണ്ഡിതമായും അവിടവിടെ കപ്പലുകൾ അടുപ്പാൻ സൌകര്യമുള്ളതായും ഇരിക്കുന്നു. മലകൾ മിക്കവാറും തീരത്തോടടുത്താകുന്നു. ആകയാൽ, ചുറ്റുമുള്ള ഭൂമി ഉയർന്നും, അവിടവിടെ താഴ്വരകളോടുകൂടിയ ഉൾപ്രദേശം വിസ്തീർണ്ണങ്ങളായ ഉയർന്ന മൈതാനങ്ങൾകൊണ്ടു പൂർണ്ണമായും ഇരിക്കുന്നു. ഈ മൈതാനഭൂമികൾ മദ്ധ്യത്തിലും കിഴക്കോട്ടും ഉയരപ്പെട്ടതായി ഉണ്ട്. നദികൾ രാജ്യത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിനടുത്തപോലെ സമൃദ്ധിയായിട്ടില്ല. പശ്ചിമതീരത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നവ, പ്രായേണ ചെറു

താകുന്നു. അവ, വേനൽക്കാലത്തു്, ഉള്ളിലോട്ടു വെറും ചാലുകളായി വറ്റിപ്പോകുന്നേയുള്ളു. വടക്കും കിഴക്കും ഉള്ള നദികൾ, കുറച്ചുകൂടി ശാശ്വതങ്ങളെങ്കിലും, ഇടവിട്ടുണ്ടാകുന്ന ഉണക്കിനും വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനും അധീനങ്ങളാകുന്നു. തെക്കേതീരത്തിൽ, കിഴക്കുമാറി നദികൾ ഉണ്ടു്. കടിപ്പാച്ചു് അധികം ഉള്ളതു് ജലസമൃദ്ധിയുള്ള തീരപ്രദേശങ്ങളിലും അവയുടെ സമീപത്തുമാണു്.

ആസ്ത്രേലിയാ ഭൂഗോളത്തിന്റെ ദക്ഷിണാർദ്ധത്തിലാകയാൽ, വടക്കോട്ടു് തെക്കോട്ടേക്കാൾ അധികം ഉഷ്ണമുണ്ടു്. തീരദേശങ്ങളിൽ മറികവും ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലെപ്പോലെ ഉഷ്ണമില്ല. മുഖ്യമായി രണ്ടു കാലഭേദം ആണു് ഉള്ളതു്. അവ ഉഷ്ണതരമായ വേനൽക്കാലവും, കുറഞ്ഞിലധികം തണുപ്പില്ലാത്ത തെളിവുള്ള ശീതകാലവും ആകുന്നു. ഉഷ്ണകാലം ഒക്ടോബർ (കന്നിപ്പാതി) മുതൽ മാർച്ച് (മീനംപാതി)വരെയും, ശീതകാലം ഏപ്രിൽമാസം മുതൽ സെപ്റ്റംബർ മാസംവരെയും ആകുന്നു. വേനൽക്കാലത്തു്, പുറമേയുള്ള കടലിൽനിന്നു് കാർമേഘങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് കാറ്റു് ഉള്ളിലോട്ടു വീശുന്നതിനാൽ, തീരത്തോടടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏറെക്കുറെ മഴയുണ്ടാകുന്നു. മഴ അധികം പെയ്യുന്നതു് വടക്കുകിഴക്കേ ഭാഗങ്ങളിലാണു്. തെക്കുകിഴക്കേ ഭാഗങ്ങളിൽ ശീതകാലാരംഭത്തോടുകൂടി മഴ സാമാന്യംപോലെ ഉണ്ടാകുന്നു. പടിഞ്ഞാറേ തീ

ഭത്തു് കിഴക്കേതീരത്തിലോളം മഴയില്ല. വായുവിന്റെ ഈ പ്രകാരമായതുകൊണ്ടു്, ആസ്റ്റ്റേലിയാ മററുരാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് സുഖവാസയോഗ്യമായ ഭൂമിയാകുന്നു. എന്നാൽ ഉൾഭാഗങ്ങളിലെ മൈതാനങ്ങളുടെ നാലുപുറവും ഉള്ള ഭൂമി ഉയർന്നിരിക്കയാൽ കടൽക്കാററിനാൽ ഉള്ളിലോട്ടടിച്ചുകൊണ്ടു പോകപ്പെടുന്ന കാർമേഘങ്ങൾ മലകളെ കടന്നു് ഉള്ളിൽ ചെന്നെത്തുകയെന്നതു് അപൂർവമായിട്ടേ സംഭവിക്കാറുള്ളൂ. ഇതുകാരണം, ആസ്റ്റ്റേലിയായുടെ ഉൾഭാഗം മിക്കവാറും പുല്ലും ചെടിയും പോലുമില്ലാത്ത മരുസ്ഥലപ്രദേശമാകുന്നു. എന്നാലെങ്കിലും, ആസ്റ്റ്റേലിയായിലെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു് ഒരു സ്ഥിരതയില്ലായ്കയാൽ ചിലപ്പോൾ അതിക്രമമായി വർഷം ഉണ്ടാകയും ആ സമയം അവിടെയുള്ള താഴ്ചകൾ ചെറുതും വലിയ തടാകങ്ങളായി മാറുകയും, ഇവയ്ക്കിടെ വിസ്തീർണ്ണങ്ങളായ പുൽവനങ്ങൾ അങ്കുരിച്ചു് താനെ വളർന്നു പൊങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. തറ ഉറച്ചു ചെളിയുള്ളതല്ലാത്തതിനാൽ, അടിയിലോട്ടു കുഴിച്ചാൽ മണ്ണിനു ജലക്ഷാമം വരാറുമില്ല. ഈ വസ്തുതയറിഞ്ഞു് ആസ്റ്റ്റേലിയായിലെ ആധുനികനിവാസികളും അത്യുത്സാഹികളുമായ ബ്രിട്ടീഷുകാർ അവിടവിടെ വെള്ളം തന്നെത്താൻ പൊന്തിവരുന്ന സൂത്രക്കിണറുകൾ കുഴിച്ചു് സ്വാഭാവികമായി ഒരു പ്രയോജനമാകാത്ത മരുഭൂമിയെക്കൂടി ഫലവത്താക്കി തീർക്കുന്നു.

ആസ്ത്രേലിയായിലെ സസ്യവൎഗ്ഗങ്ങൾ ഏററവും വിശേഷപ്പെട്ടവയാണു്. അവിടത്തെപ്പോലെയുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും, ചെടികളും, തൃണവൎഗ്ഗങ്ങളും മറെറാരു ദിക്കിലും കാണ്മാനില്ല. ആടുകൾക്കു തിന്നാൻപോലും ഉപകാരമില്ലാത്ത "സ്പിനിഫെക്സ്" എന്നൊരുതരം പുല്ലു്, മണൽഭൂമിയായ ഉൾപ്രദേശത്തെ അനേകായിരം മൈൽ ദൂരം മൂടുന്നു. കുന്തിച്ചുനില്ക്കുന്ന മാതിരിയിൽ തടിച്ച ഇലകൾ, കടന്നുപോകുന്ന കുതിരകൾക്കും കന്നുകാലികൾക്കും മുറിവുകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സമൃദ്ധിയായുണ്ടാകുന്നതു് 'മാലി' എന്ന ചെടിയാണു്. ഇതു് ഉണങ്ങിയ മണൽപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്നു. പത്തടിമുതൽ പതിനഞ്ചടിവരെ ഉയരമുള്ള അവയുടെ നേൎത്ത കൊമ്പുകൾ, തിങ്ങിപ്പിടിച്ചുയൎന്നു് കോൎത്ത കമ്പികളെപ്പോലെ തറയെ മൂടുന്നു. മുള്ളുള്ള 'മുൾഗ' എന്ന മുരടിച്ച കുററിച്ചെടി, അക്കേഷിയായിലെ വാട്ടിൽവള്ളി, മനുഷ്യസഞ്ചാരത്തിനുകൂടി പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു. സുരഭികളും ശോഭയേറിയ പുഷ്പങ്ങളുള്ളതുമായ 'ഹരീത്ത്' എന്ന ചെടി വിശേഷം, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിദൂരം വ്യാപിച്ചുകാണുന്നു. മഴയും നദികളും ധാരാളമുള്ള ദിക്കുകളിൽ കന്നുകാലികളുടെ തീററിക്കു അതിവിശേഷമായ പുല്ലു് വിസ്തീൎണ്ണങ്ങളായ തടപ്രദേശങ്ങളെ സമൃദ്ധിയായി പൊതിയുന്നു. മലഞ്ചെരിവുകളിലും തീരപ്രദേശങ്ങളിലും, 'യൂക്കാലിപ്റ്റ

സ്സ്" എന്നൊരുവക പശവൃക്ഷങ്ങൾ വളൎന്നുകേറി, വലിയ പനകൾപോലെ, ആകാശത്തെ ചുംബിക്കുന്നു. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലെ നദീതീരങ്ങളിലും ഇവ അണിചേൎന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വൃക്ഷങ്ങളെപ്പററി പല വിശേഷങ്ങളും പറയാനുണ്ട്. അതിന്റെ ഇലകൾ സൂൎയ്യരശ്മിയെ മറച്ചുകൊണ്ട് പരന്നു വിരിഞ്ഞുനില്ക്കാതെ, വക്കോടുവക്ക കീഴ്മേലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഇവ ഒരിക്കലും തണൽ നല്കുന്നില്ല. ഇതരദിക്കിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകളെപ്പോലെ അവ പഴുത്തു നിറം പകരുന്നുമില്ല. എന്നും പച്ചയായിത്തന്നെ വൎത്തിക്കുന്നു. ഈ വൃക്ഷവിശേഷത്തിന്റെ പൊക്കം അസാമാന്യമാകുന്നു. സാധാരണ ൩൦൦-അടിയിൽ കുറവില്ല. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രധാനമായ വൃക്ഷം 'ബീഫ് ട്രീ', അല്ലെങ്കിൽ 'ഗോമാംസവൃക്ഷം' ആകുന്നു. നിറംകൊണ്ടു ഗോമാംസത്തോടുള്ള സാമ്യത്താൽ അതു് ഇപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ തടി വിശേഷമാണ്. ഇതിനു ഇലകളേ ഇല്ല. ഇതിന്റെ പച്ചയായ ഉപശാഖകൾ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഈ രണ്ടിനെക്കാളും സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുന്ന ഇനിയൊരുതരം വൃക്ഷമുണ്ട്. ഇതു് 'അക്കേഷിയ' വൎഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിന്റെ പൂക്കൾ പീതവൎണ്ണങ്ങളും സുരഭികളുമാകുന്നു. ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം പാശ്ചാത്യർ കുടിപാൎത്തുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന വൃക്ഷലതാദികളാണ്,

ആസ്ത്രേലിയായുടെ സ്വന്തമായ ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങളും വിചിത്രങ്ങൾതന്നെ. അവ പുരാതനങ്ങളാണു്. അവയ്ക്കു് ഇക്കാലത്തെ വർഗ്ഗങ്ങളോടു സാമ്യം കുറയും. അതുമാത്രമല്ല ഈ ജന്തുക്കളുടെ അസ്ഥിമാത്രമായ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ മണ്ണിനടിയിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഉത്തരദേശങ്ങളിലെ ജന്തുക്കളോടു സാദൃശ്യമുള്ളതായിപ്പറയണമെങ്കിൽ, ഇവിടെ രണ്ടുവർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇവ ആസ്ത്രേലിയൻ 'പട്ടിയും' 'കരമ്പാതിലും' ആകുന്നു. മുലകുടിച്ചു വളരുന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടതായ ജന്തുക്കൾ, മിക്കവാറും, പ്രസവശേഷം വളരെ നാളത്തേക്കു്, തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ഉടുപ്പിന്റെ ചെപ്പുപോലെ ഒറ്റൊന്നോടു ചേർന്നുള്ള ഒരു സഞ്ചിക്കകത്തു വച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായവ, കുത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ കൂടി അഞ്ചടിക്കുമേൽ ഉയരമുള്ള 'കംഗാരു', വൃക്ഷശാഖയിൽ നിവസിക്കുന്നതും നിലാക്കാലങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി ശല്യംചെയ്യുന്നതുമായ 'ഒപ്പോസം,' ആകൃതിയിൽ എലിയോടു സാമ്യമുള്ളവയും മാംസഭക്ഷകളുമായ 'ഡേസ്യൂർ' എന്നൊരുവക അഴകുള്ള ചെറുജന്തുക്കൾ, പക്ഷികളെപ്പോലെ മുട്ടയിടുന്നതും ചുണ്ടുള്ളതുമായ 'പ്ലാററിപ്പസ്സ്', എന്നിവയുമാണു്. ആസ്ത്രേലിയൻ പക്ഷികൾ വിവിധങ്ങളും ശോഭയേറിയവയും ആകുന്നു. തലയിൽ പൂവോടുകൂടിയ 'കൊക്കററു', പലതരം തത്തകൾ, വിശേഷമായിട്ടു വാലുള്ള 'ലയർ'

പക്ഷി, കൂടിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള തറയെ ഒരു വിശേഷമായ ഉദ്യാനത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരുക്കിയിരുന്ന 'ലൈയ്യർ' പക്ഷി, തീവിഴുങ്ങിയെപ്പോലെ നീണ്ടുയൎന്ന കഴുത്തോടുകൂടിയ 'ഈമു' മുതലായവ ഇവയിൽ പ്രധാനങ്ങളാണു്. മുതലകൾ, ആറടിവരെ നീളമുള്ള ഉടുമ്പുകൾ, എന്നിവ പറയത്തക്ക ഘോരജന്തുക്കളാകുന്നു. 'ഈച്ചകളും' വേനൽക്കാലത്തു 'കൊതുകുകളും' അസഹ്യങ്ങളാകുന്നു.

ആസ്ത്ര്വേലിയായിലെ ആദിനിവാസികളായ മനുഷ്യരും വിശേഷപ്പെട്ടവർ തന്നെ. അവർ കറുത്ത വൎഗ്ഗത്തിൽപെട്ട നികൃഷ്ടന്മാരായ കാട്ടാളരാകുന്നു. പുരുഷന്മാർ കറുത്ത താടിയോടും വെറുപ്പു തോന്നിക്കുന്ന മുഖത്തോടും കൂടിയവരും, സ്ത്രീകൾ അതിലും അധികം വൈരൂപ്യമുള്ളവരും ആണു്. പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളോടു കാണിയ്ക്കുന്ന ക്രൂരതയ്ക്കു അതിരില്ല. വയസ്സുചെന്നു ഭൂമിക്കു കേവലം ഭാരം മാത്രം ആയിത്തീരുന്ന കിഴവന്മാരെ ചെറുപ്പക്കാർ ചിലപ്പോൾ കൊന്നു തിന്നുകളയും. ഈ കാട്ടാളന്മാൎക്കു വീടു കെട്ടുവാൻപോലും വശമില്ല. അവരുടെ ഇടയിൽ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭരണവുമില്ല. അവൎക്കു നേതാക്കന്മാരും ഇല്ല. അവരിൽ പല ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അവർ പക്ഷിമൃഗാദികൾക്കു പുറമെ പാമ്പു, തവള, പുഴു മുതലായ പ്രാണികളെയും ഭക്ഷിക്കുന്നു. വലിയ ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുന്നതിലുള്ള അവരുടെ സാമൎത്ഥ്യം വിശേഷ

മാണു്. ഇട്ടിട്ടസ്ഥാനത്തു പതിച്ചില്ലെങ്കിൽ മടങ്ങി കയ്യിൽതന്നെ വന്നു ചേരുന്ന 'ബൂമെറാങ്ങ്', കുന്തങ്ങളെ ഊക്കോടുകൂടി എറിഞ്ഞു കൊള്ളിപ്പാനുതകുന്ന 'എറുകമ്പു', എന്നിവയാകുന്നു അവരുടെ കരകൌശലപ്പണികളിൽ പ്രധാനമായവ. അവരിൽ സ്വല്പം ചിലർക്കു കൊത്തുപണികൾ ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റും എഴുതുന്നതിനും പരിചയമില്ലെന്നില്ല. മരുഭൂമികളിൽ നടന്നു വെള്ളം കണ്ടെത്തുന്നതിനും, ആളുകളുടേയോ ജന്തുക്കളുടെയോ കാലടി നോക്കി അവരെ പിന്തുടരുന്നതിനുമുള്ള ഇക്കൂട്ടരുടെ സാമർത്ഥ്യം വിസ്മയനീയം തന്നെ. വെള്ളക്കാരുമായി സഹവസിച്ച ശേഷവും അവർ പരിഷ്കാരത്തിൽ പ്രിയമുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. മറ്റു ദിക്കുകളിൽ എന്നപോലെ ഇവിടേയും, വെള്ളക്കാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്തോറും ഇവരുടെ സംഖ്യ കുറയുന്നതായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. ൧൮-ാം ശതവർഷത്തിൽ ആസ്ത്രേലിയായിൽ ഒന്നരലക്ഷം കാട്ടാളന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു പോൽ. ൧൯-ാം ശതവർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവർ ൭൦൦൦൦-ൽ അധികം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവരിൽവെച്ചു് അനാഗരികന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ആസ്ത്രേലിയായുടെ വടക്കു ഭാഗത്തു താമസിച്ചു വരുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം അസാധാരണമായ ആകൃതി വിശേഷത്തോടും, പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളോടും നികൃഷ്ടരായ മനുഷ്യരോടുംകൂടിയ ആസ്ത്രേലിയാരാജ്യം,

പരിഷ്കൃതദേശക്കാരാൽ അജ്ഞാതമായിത്തന്നെ വളരെക്കാലം കിടന്നിരുന്നു. യൂറോപ്യരിൽ ആസ്ത്രേലിയൻ മഹാദ്വീപത്തെ ആദ്യമായി കണ്ടറിഞ്ഞതു് പോർട്ടുഗീസുകാരാണു്. ഇതു ൧൬-ാമത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് ശതവർഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു. ൧൭-ാം ശതവർഷത്തിൽ ലന്തക്കാർ (ഹോളണ്ടുകാർ) ആസ്ട്രേലിയായുടെ വടക്കൻതീരത്തെ സന്ദർശിക്കയും അവരുടെ ഭാഷാപ്രയോഗംകൊണ്ടു് അനേകം സ്ഥലങ്ങളെ നാമകരണം ചെയ്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. വടക്കും പടിഞ്ഞാറും തീരങ്ങളിൽ ഇന്നും നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ഡച്ച് നാമധേയങ്ങളും, ലന്തരും പറങ്കികളും പിന്നീടു നടത്തിയ തീരപരിശോധനകളെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. കിഴക്കൻതീരത്തെ ഒന്നാമതു് സന്ദർശിച്ചതു് 'കുക്ക്' എന്ന ആംഗലകപ്പലോട്ടക്കാരനാണു്. 'ന്യൂഹോളണ്ട്' എന്നു് അന്നു പേരുവഹിച്ചിരുന്ന ആസ്ത്രേലിയായുടെ ഈ തീരത്തിലെ പല കോടികളും ഉൾക്കടലുകളും അദ്ദേഹം നൽകിയ നാമധേയങ്ങളെ ഇന്നും വഹിച്ചു വരുന്നു. ഇതു് ൧൭൭൦-ൽ ആയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വക ഒരു കപ്പൽ, ൧൭൮൮-ൽ അതു നിറയെ നാടുകടത്തപ്പെട്ട പുള്ളികളോടുകൂടി, 'ന്യൂസൗത്ത് വെയിത്സ്' എന്ന പേരുള്ള കിഴക്കേ തീരപ്രദേശത്തിലെ ഒരു തുറമുഖമായ 'പോർട്ട് ജാക്സ'നിൽ ഇറങ്ങി. ആസ്ത്രേലിയായിലെ ഒന്നാമത്തെ യൂറോപ്യൻ കുടിപാർപ്പുകാർ ഇവരായിരുന്നു. ഇവർ കൊണ്ടുവന്ന കന്നുകാലികളും

ഒരുകൂട്ടമാണു് ആസ്ത്രേലിയായിലെ ദേശവാസികളിൽ ഒന്നാമതായി ചേർന്നതു്. ഇവർ ആസ്ത്രേലിയായുടെ തീരങ്ങളെ പൂർവാധികം ശ്രദ്ധയോടു കൂടി പരിശോധിക്കയും, അഖാതങ്ങളും, ഉൾക്കടലുകളും, കോടികളും, പർവതങ്ങളും, നദികളും, രാജ്യവിഭാഗങ്ങളും എന്നിവയെല്ലാം അതാതുനാമധേയങ്ങളും കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ബ്രിട്ടീഷുകപ്പലുകളും, നാടുകടത്തപ്പെട്ട പുള്ളികളെ പിന്നെയും കൊണ്ടുചെന്നിറക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ൧൮൨൯-ൽ 'വെസ്റ്റേൺ ആസ്ത്രേലിയാ' എന്ന നാമധേയത്തിൽ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തിലും കുടിപാർപ്പുസ്ഥലങ്ങളും ഉൽഭൂതങ്ങളായി. അനന്തരം, ൭ വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിക്കാർ പാർലിമെന്റിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി തെക്കേതീരത്തിൽ കുടിപാർപ്പു തുടങ്ങുകയും അവരുടെ അധീനത്തിൽപെട്ട സ്ഥലങ്ങൾക്കെല്ലാം കൂടി 'സൌത്തു് ആസ്ത്രേലിയാ' എന്ന പേരു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ആദ്യകുടിപാർപ്പുസ്ഥലമായ 'ന്യൂസൌത്തു്വെയിത്സ്' എന്ന കിഴക്കെ തീരപ്രദേശത്തിൽ ൧൮൫൧-ലും ൧൮൫൯-ലുമായി, തെക്കു 'വിക്ടോറിയാ' എന്നും, വടക്കു 'ക്വീൻസ്ലാൻഡ്' എന്നും രണ്ടു പുതിയ രാജ്യവിഭാഗങ്ങൾ ജനിച്ചു.

ഇപ്രകാരമുണ്ടായിട്ടുള്ള "ക്വീൻസ്ലാൻഡ്", "ന്യൂസൌത്തു് വെയിത്സ്", "വിക്ടോറിയാ", "സൌത്തു് ആസ്ത്രേലിയാ", "വെസ്റ്റ് ആസ്ത്രേ

ലിയാ ഇവകളാകുന്നു ആസ്റ്റ്രേലിയാ മഹാദ്വീപിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ആറു പ്രധാന വിഭാഗങ്ങൾ.

പ്രാരംഭകാലത്തു് ഈ പുതിയ കുടിപാർപ്പുകാർക്കു നേരിട്ട ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അവർണ്ണനീയങ്ങളാകുന്നു. "സ്പിനിഫെക്സു്" എന്ന മുള്ളൻപുല്ലുകൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതും വെള്ളത്തിന്റെ നാമധേയംപോലും കേൾപ്പാനില്ലാത്തതുമായ വലിയ മണൽക്കാടുകളിൽ കൂടി പരിശോധനാർത്ഥം അവർ ചെയ്ത സഞ്ചാരങ്ങളും അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളും അവരുടെ മനോധൈര്യത്തിനും സഹനശീലത്തിനും സാക്ഷ്യങ്ങളായി എന്നും സ്മരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ പ്രയാസങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ സ്ഥിരപ്രയത്നത്തിന്നു് കീഴടങ്ങാതിരുന്നില്ല.

അതിവിസ്തീർണ്ണങ്ങളായ പുൽപ്രദേശങ്ങളും എല്ലാം ആട്ടുമാടുകളുടേയും ഖനികളുടേയും പ്രിയവസതികളാക്കി ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവർ ഉത്സാഹത്തോടു കൂടി ഒന്നാമതവലംബിച്ച തൊഴിൽ ഈ ജന്തുക്കളുടെ പരിപാലനമായിരുന്നു. ന്യൂസൌത്ത്‌വെയിത്സിൽ തനിച്ചു് ൧൮൯൪-ൽ ൫-കോടി ൭൦-ലക്ഷം ആട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവ മിക്കതും സ്പെയിൻ രാജ്യത്തിലെ വിഖ്യാതമായ 'മെറിനോ' വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവയായിരുന്നു. ഇവയുടെ പുറത്തുനിന്നെടുക്കപ്പെടുന്ന രോമം, ലോകത്തിലുള്ള കമ്പിളി രോമങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തിനു അർഹമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ ആട്ടുകൾ, ആസ്റ്റ്രേലിയയുടെ

ധനപുഷ്ടിയ്ക്കു് ഒരു മുഖ്യ അവലംബമാണു്. 'വിക്ടോറിയായിലും' അസംഖ്യം ആടുകളെ വളൎത്തുന്നുണ്ടു്. ആടുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതു് കന്നുകാലികളും കുതിരകളുമാകുന്നു. ചെല്ലപ്പിള്ളകളായി ആദ്യം യൂറോപ്പിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട ഒരുതരം 'ചെവിയന്മാർ' അതിവേഗത്തിൽ വൎദ്ധിച്ചു് മററു ജന്തുക്കളുടെ ആഹാരസാധനമായ പുല്ലു തിന്നു നശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയതിനാൽ അവ ഇപ്പോൾ ആസ്ത്രേല്യയുടെ ഒരു ശിരോബാധയായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. ലക്ഷോപലക്ഷം എണ്ണം, വൎഷംപ്രതി, കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടും ഇവയുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. പരന്ന മണൽക്കാട്ടുകളിൽ കൂടിയുള്ള ദീൎഘയാത്രയ്ക്കുപകരിക്കുന്ന ഒട്ടകങ്ങളും ഈയിടെ ധാരാളം ഉണ്ടു്.

ആസ്ത്രേലിയയുടെ ഐശ്വൎയ്യത്തിനു നിദാനമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ആടുകളെപ്പോലെ പറയേണ്ടതു്, നൂറ്റിൽപ്പരം വൎഷങ്ങളായി കുഴിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു വരികയാണെന്നിട്ടും വലിയ കുറവുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത, ഖനികളിലെ 'സ്വൎണ്ണം' ആകുന്നു. ഇതു് എല്ലാ കടുപ്പാറസ്ഥലങ്ങളിലും സാമാന്യം സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ ബാഹുല്യത ആദ്യം 'വിക്ടോറിയാ'യിൽ ആയിരുന്നു. ആദിയിൽ അവിടെ സ്വൎണ്ണശേഖരിപ്പുകാർ അനേകായിരങ്ങളായി ഓടിക്കൂടി. ഇവരുടെ ആഗമനത്തോടു കൂടി വലിയ ആളും പാൎപ്പില്ലാതിരുന്ന വെളിപ്പുറങ്ങൾ,

വിജനസ്ഥലങ്ങളും നാടകശാലനായശാലകളും വൻ മാനാപ്പുരങ്ങളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ പട്ടണങ്ങളായി പെട്ടെന്നു മാറിത്തുടങ്ങി. സ്വർണ്ണഖനികൾ ഈയിടെ അധികമായി കണ്ടെത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് തെക്കെ ആസ്ത്രേലിയായിലത്രെ. അവിടെ മററു സ്ഥലങ്ങളിലില്ലാത്തതു ലോഹമായ 'ചെമ്പും' വളരെയുണ്ടു്. ആസ്ത്രേലിയായുടെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വെള്ളി ധാരാളം കുഴിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നു. 'ഈയവും' 'ഇരുമ്പും' പ്രത്യേകിച്ചു് തെക്കെ ആസ്ത്രേല്യായിൽ, വേണ്ടവോളം ഉണ്ടു്. ക്വീൻസ്‌ലാൻഡ്, ന്യൂസൌത്ത് വെയിൽസ്, വിക്ടോറിയാ. ഈ മൂന്നു രാജ്യവിഭാഗങ്ങളിലും കൽക്കരി സമൃദ്ധിയായുള്ളതും ഈയിടെ പൂർവ്വാധികം കുഴിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ആദ്യകാലത്തു് വലിയ കലാശലായിരുന്ന സ്വർണ്ണഭ്രാന്തു് അനുസാരം ശമിച്ചതോടുകൂടി കൃഷിയിലും, ഈയിടയ്ക്കു കൈത്തൊഴിലുകളിലും ആളുകൾക്ക ശ്രദ്ധപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ധാന്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുഖ്യമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നതു് ചോളമാണു്. ഉഷ്ണപ്രദേശങ്ങളിൽ ചിലേടത്തു് നെല്ലു് ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നില്ല. ചോളംകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സമൃദ്ധിയായി കൃഷിചെയ്യുന്നതു് കോതമ്പു് ആണു്. ഉഷ്ണഭൂമിയായ ക്വീൻസ്‌ലാൻഡിൽ കരിമ്പുകൃഷിയും ചെയ്യപ്പെടുന്നു. സമശീതോഷ്ണങ്ങളായ തെക്കെഭാഗങ്ങളിൽ ധാരാളമായി മുന്തിരിങ്ങാകൃഷിയും, അ

വിടവിടെ ഫലങ്ങൾ നിറഞ്ഞ തോട്ടങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഒലിവ്‌വൃക്ഷം, പുകയില, ഇവകൾ പ്രധാനങ്ങളായ കൃഷികളാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം യൂറോപ്പിലോ ഏഷ്യയിലോനിന്നു കൊണ്ടുചെന്നു് കൃഷിചെയ്തുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളാണെന്നുള്ള വിവരം സംസ്മരണീയമാണു്.

സ്വർണ്ണഖനികളാലും കൃഷിയുടെ ഗുണംകൊണ്ടും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു് ബ്രിട്ടനിലും ജർമ്മനിയിലും ചീനത്തിലും നിന്നു് വളരെ ആളുകൾ ആസ്ത്രേലിയായിൽ പോയി പാൎത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവരുംകൂടെ, കഴിഞ്ഞ സെൻസസ്സുകണക്കിൻപ്രകാരം, ആസ്ത്രേല്യയിൽ ഏകദേശം ൪൦-ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ പാൎക്കുന്നതു പ്രായേണ തീരപ്രദേശങ്ങളിലും നാതിദൂരങ്ങളായിട്ടാണു്. പുല്ലുകൊണ്ടുനിറഞ്ഞ മണൽക്കാടുകൾ സമൃദ്ധവും, മഴക്കുറവും, ആയുള്ള അന്തർഭാഗങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും നാൾക്കുനാൾ മെച്ചപ്പെട്ടു വരുന്നുണ്ടു്. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ പലദിക്കിലും ഇപ്പോൾ യന്ത്രക്കിണറുകൾ കുഴിച്ചു് ജലക്ഷാമം നീക്കി ആളുകൾ പാൎത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ജനപുഷ്ടി, കൃഷി, പരിശ്രമങ്ങൾ എന്നിവകളിൽ ആസ്ത്രേലിയാ നാൾക്കുനാൾ ഉൽക്കൎഷത്തെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. പുതിയ സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിപ്പാനും പരിശ്രമത്തിനും അധീനങ്ങളായിത്തീരുന്നുണ്ടു്. ഇന്നു് പന്ത്രണ്ടു ആളുകളാൽ മാത്രം അധിവാസ്യമായ ഒരു

കുഗ്രാമം പെട്ടെന്നു വലിയ പട്ടണമായി മാറുന്നതു ഇവിടെ സഹജമായ ഒരു സംഭവമത്രെ. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ, പട്ടണങ്ങളിലെ ആളുകളം അത്ര നന്ന പരിശ്രമികളായിട്ടല്ല കാണപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ സ്ഥിതി അപ്രകാരമല്ല. ഏററവും വലിയ രണ്ടുപട്ടണങ്ങളിലൊഴിച്ചു് ശേഷം സ്ഥലങ്ങളിൽ മടിയന്മാർ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ആളുകളെല്ലാം ദൃഢഗാത്രന്മാരും, ഉത്സാഹശീലന്മാരും, ധീരന്മാരുമാകുന്നു. പ്രായേണ എല്ലാവരും കുതിരസ്സവാരിയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണു്. ഉൾഭാഗങ്ങളിൽ പാർക്കുന്ന ആട്ടുടമസ്ഥന്മാർക്കു് അറുപതു മൈൽ ദൂരത്തുള്ള പോസ്റ്റാഫീസിലേക്കും ചന്തയിലേക്കും സവാരിചെയ്തുവന്നു് ഉടൻതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു് നിസ്സാരമായ കാൎയ്യമാണു്.

റോട്ടുകളും തീവണ്ടിപ്പാതകളും നാൾക്കുനാൾ വൎദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആസ്ത്രേല്യയിലെ തപാൽക്കമ്പികളെല്ലാം 'ജാവാ'യിലെ കമ്പിയോടും അവിടെനിന്നു് സിംഗപ്പൂർ വഴി 'ബൊംബെ'യിലെ കമ്പിയോടും, പിന്നെ, [illegible] ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്പികളും 'ഇംഗ്ലണ്ടിലെ' കമ്പിയോടും യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽക്കൂടി പോകാതെ ബ്രിട്ടീഷു സ്ഥലങ്ങളിലും സമുദ്രത്തിലുംകൂടി മാത്രം ഗമിക്കുന്ന ഒരു കമ്പിത്തപാൽ റോട്ടു് ലണ്ടനിലേക്കു ചെല്ലുന്നതിനുള്ള പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനും ആലോചന നടക്കുന്നു. ഇതു് സ്വദേശത്തെ

വെയിൽസിൽനിന്നു "പെസിഫിക" മഹാസമു
ദ്രം കടന്നു ബ്രിട്ടീഷ് കൊളംബിയായിൽ എത്തി,
അവിടെനിന്നു 'കാനഡാ'യിൽകൂടി അററ്ലാന്റി
ൿസമുദ്രം കടന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക പോകുന്നതാകു
ന്നു. അന്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടവും ഇതുകൊ
ണ്ടു വൎദ്ധിച്ചുതന്നെ വരുന്നു. ആസ്ത്രേല്യായി
ലെ നീതിന്യായക്കോടതികൾ പരിഷ്കൃതരീതി
യിൽ ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചവയാകുന്നു. വിദ്യാഭ്യാ
സം ഉത്തമരീതിയിൽ നാൾക്കുനാൾ വൎദ്ധിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നു. ആസ്ത്രേല്യായുടെ സ്വന്തമായി, പ്ര
ധാനരാജ്യവിഭാഗങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും സൈന്യവ
കുപ്പുകളും ന്യൂസൌത്ത് വെയിൽസിൽ ഒരു ചെറി
യ നാവികസേനയും ഉള്ളതും, ഇന്നും നടന്നുകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്ന ആഫ്രിക്കയിലെ 'ബൂവർ'യുദ്ധത്തിൽ
ആസ്ത്രേല്യൻ സൈന്യങ്ങൾ ആംഗ്ലേയസൈന്യങ്ങ
ളോടു തുല്യമായ ധീരതയോടും സാമൎത്ഥ്യത്തോടും കൂ
ടി ശത്രുക്കളോടു പൊരുതിവരുന്നതുമാകുന്നു.

പ്രധാനരാജ്യവിഭാഗങ്ങളിൽ ഓരോന്നും അ
വയുടെ പ്രത്യേക പാർലമെന്റു സഭയാൽ ഭരിക്ക
പ്പെട്ടുവരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് 'കലോണിയൽ ആഫീ
സ്സിൽ' നിന്നു ഓരോ സ്ഥലത്തേക്കും ഒരു ഗവൎണ്ണ
റെ നിയമിച്ചുവരുന്നതും, കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ എല്ലാ
രാജ്യവിഭാഗങ്ങളും ചേർന്നു "ആസ്ത്രേലിയൻ സമു
ദായരാജ്യം" എന്ന നാമധേയത്തിൽ ഏകീഭവിച്ച
തുമുതൽ ഒരു ഗവൎണ്ണർജനറലിനെക്കൂടി ഇംഗ്ല

ങ്ങളിൽ നിന്ന് നിയമിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമാകുന്നു. എല്ലാ രാജ്യവിഭാഗങ്ങളുടേയും പൊതുവായ കാര്യങ്ങളും അന്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സംബന്ധങ്ങളും നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു ഒറവുമായി 'കാമൺവെൽത്ത് പാർലമെന്റ്' എന്ന ഒരു 'പൊതുജനസഭ' കൂടി ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവ്വണ്ണമെല്ലാമിരിക്കുന്ന ആസ്ത്രേലിയൻ സമുദായ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി ഉപര്യുപരി ശ്രേയസ്കരവും ക്ഷേമാവഹവുമായി വരാനേ തരമുള്ളു എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. യൂറോപ്യരുടെ ഈ ഉൽകൃതികൾ ശ്രേയസ്സിനു നിദാനങ്ങളായുള്ള 'എവിടെങ്കിലവിടെപ്പോവാനുള്ള ധൈര്യം', 'ഉത്സാഹശീലം', 'സ്ഥിരമായപ്രയത്നം' മുതലായ ഉത്തമഗുണങ്ങൾ എത്രയും സ്പൃഹണീയങ്ങളാകുന്നു. ഈ വക ഗുണങ്ങൾ പറഞ്ഞു കേട്ടും വായിച്ചുമെങ്കിലും, ഇന്ത്യാനിവാസികളിൽ ക്രമേണ പ്രവേശിക്കുമാറാകട്ടെ.

സി. വി. രംഗനാഥശാസ്ത്രി.

ഈ മഹാൻ ഇംഗ്ലീഷുവർഷം ൧൮൧൯-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയിൽ ചിറ്റൂരിന്നു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ജാതനായി. അക്കാലത്തെ സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരിൽ അഗ്രിമനായിരു

ന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് അത്യന്തം ദരിദ്രനായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യാതിരേകത്താൽ തനിക്കു വശമായിരുന്ന സംസ്കൃതഭാഷ മാത്രമേ മകനെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശക്തനായുള്ളു. എങ്കിലും, ഗംഗാധരശാസ്ത്രി ബാല്യത്തിൽ തന്നെ സഹജമായ ബുദ്ധിശക്തിയെ പ്രകടിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. എട്ടുവയസ്സു പ്രായമായപ്പോഴേക്കു് അയാൾക്കു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചാൽ അർത്ഥമാകുമെന്നുമാത്രമല്ല, സംസ്കൃതത്തിൽ സംസാരിക്കാനുള്ള ശക്തിയും ഉണ്ടായി. ആ ബാലൻ പഠിത്തത്തിലെന്നപോലെ കളിയിലും അത്യുത്സുകനായിരുന്നു. തെരുവിലുള്ള കുട്ടികളോടൊന്നിച്ചു് ഓടിച്ചാടി ആഹ്ലാദിക്കുന്നതിൽ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സന്തോഷം പറയാവതല്ല. പന്ത്രണ്ടുവയസ്സു പ്രായത്തിൽ വന്മരങ്ങളിൽ ചാടിക്കയറുന്നതിനോ, ഉയർന്ന ചുവരുകൾ കയറി മറുപുറത്തിറങ്ങുന്നതിനോ, കുട്ടിശ്ശാസ്ത്രിക്കു ലക്ഷ്യമില്ലായിരുന്നു.

ശാസ്ത്രിയുടെ ഭാവിജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ഒന്നാകെ നിയമിച്ചതായ പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിലെ ആ സംഭവം അസാരം വിസ്തരിക്കേണ്ട ക്രമത്തിലാണു്. അയാളുടെ അച്ഛൻ മദ്രാസ് ഗവമ്മെന്റിനോടു കുറെ ഭൂമി പാട്ടത്തിനെടുത്തു നടത്തി വന്നിരുന്നു. ഒരാണ്ടിൽ വിളവു് അധികം ഉണ്ടാകാഞ്ഞതാൽ ഗവമ്മെന്റുഭാഗം കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ശക്തനായില്ല. അതുകാരണം, അദ്ദേഹം ആ കാലത്തെ നടപ്പനുസരിച്ചു് സിവിൽജയിലിൽ

പാൎപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു് പിതാവിന്റെ ശ്രാദ്ധം വന്നടുത്തു. തലേദിവസമായപ്പോഴും 'ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന ഞാനാവു് എങ്ങനെ പുറത്തുവന്നു് ശ്രാദ്ധം നടത്താൻ പോകുന്നു! പിതൃശ്രാദ്ധം മുടങ്ങിപ്പോകുമല്ലോ!' എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചു് ഉത്തമയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളു വിലപിച്ചുതുടങ്ങി. മാതാവു കരയുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ശാസ്ത്രിയുടെ മനസ്സു് ആകപ്പാടെ ഇളകിപ്പോയി. ആ സാധ്വിയുടെ ദുഃഖകാരണം ചോദിച്ചറിഞ്ഞ നിമിഷത്തിൽ, ബാലനായ ശാസ്ത്രി അച്ഛനെ വിട്ടുകൊണ്ടുവരാമെന്നു കരുതി ചിറ്റൂരിലേക്കു യാത്രതിരിച്ചു. ധീരനായ ആ ബാലൻ നേരെ ഡിസ്ത്രിക്ടു് ജഡ്ജി മിസ്റ്റർ കാസമേജരുടെ അടുക്കലേക്കു പോയി, തന്റെ അപേക്ഷ അറിയിച്ചു. സത്യസന്ധനായ ആ ന്യായാധിപതി, തിരിയെ വരുമെന്നുള്ളതിലേക്കു് ഉറപ്പു കൊടുത്താലല്ലാതെ അച്ഛനെ വിട്ടയക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു മറുപടി കല്പിച്ചു. കുട്ടി അതുകൊണ്ടു കൂസാതെ, അച്ഛൻ തിരിച്ചു വരുന്നതുവരെ താൻ ജയിലിൽ ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനംചെയ്തു. ഒരു ബാലന്റെ മുഖത്തു നിന്നു് ഇതു അസാധാരണമായ മറുപടി പുറപ്പെട്ടതു വിചാരിച്ചപ്പോൾ പുണ്യാത്മാവായ ആ ന്യായാധിപതിയുടെ മനസ്സു അലിഞ്ഞുപോയി. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം ആ ബാലന്റെ പിതാവിനെ വിട്ടയ

സ്സാൻ ഉത്തരവുകൊടുക്കയും ബാലനെ കൂടെ പോ
യ്യാളുവാൻ അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. ആ ബാ
ലനോടു മാത്രം, തന്നെ പിറേറന്നാൾ കാണുന്ന
മെന്നു ഒരു വാക്കുകൂടിപറഞ്ഞയച്ചു. ബാലൻ പി
തൃമോചനത്തിനുള്ള കല്പനയെ താൻതന്നെ കൈ
ണ്ടുപോയി ജയിലധികാരിക്കു കൊടുത്തു, അച്ഛനോ
ടും വിവരിച്ചുംകൊണ്ടു അന്നു തന്നെ കുറെ രാത്രി
യായപ്പോൾ സ്വഗൃഹത്തിൽ എത്തി. ഭർത്താവി
ന്റെ ആഗമനംകണ്ടു് വിസ്മയാകുലയായ മാതാവു
ഭർത്തൃവിമോചനത്തിനുള്ള കാരണം തന്റെ മക
നാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കുട്ടിയുടെ മേൽ ചൊരി
ഞ്ഞ ലാളനങ്ങൾക്കു് അളവില്ലായിരുന്നു. ഒരിക്ക
ലും വിസ്മരണീയമല്ലാത്ത ആ രാത്രിയിൽ മാതാപി
താക്കന്മാർ തന്റെ മേൽ വർഷിച്ച വാത്സല്യപൂർണ്ണ
ങ്ങളായ വചനങ്ങളേയും മററും പ്രാപ്തിയായശേഷം
പറഞ്ഞു ശാസ്ത്രി സന്തോഷിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

പിറേറന്നാൾ പുലർന്നപ്പോൾ തന്നെ ശാസ്ത്രി
പിതാവൊത്തു പുറപ്പെട്ടു, സമയം തെററാതെ, മിസ്റ്റർ
കാസമേജരുടെ മുമ്പിൽ എത്തി. സുകൃതിയായ
ആ ന്യായാധിപതി, വളരെ ആദരവോടുകൂടി അ
യാളെ എതിരേററു കുടുംബസംബന്ധമായി പല
സംഗതികളും ചോദിച്ചറിഞ്ഞ ശേഷം, സകലചി
ലവും അദ്ദേഹം വഹിക്കുന്നപക്ഷം അയാൾക്കിംഗ്ലീ
ഷു പഠിക്കാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. പു
ത്രധർമ്മം വെടിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ വിമുഖ

നായ ആ ബാലൻ, അച്ഛനമ്മമാരോടു ആലോചി ച്ചുവേണം മറുവടി പറവാൻ എന്നുത്തരം പറ ഞ്ഞു. മിസ്റ്റർ കാസമേജർ കുട്ടിയുടെ അച്ഛനെ ഉ ടനെ വരുത്തിച്ചു വരുത്തി പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിക്ക യും, അടുത്ത ദിവസം തന്നെ അയാളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യാസനം താൻതന്നെ ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു. ശാസ്ത്രി പുതിയ പഠിത്തത്തിൽ കാണിച്ച കയറ്റം അസാമാന്യമായിരുന്നു. ആറുമാസംകൊണ്ടു അ യാൾക്കു് തെറ്റുകൂടാതെ ഇംഗ്ലീഷു വായിക്കാറായി. അനന്തരം, തനിക്കു സ്വാധീനമായിരുന്ന സമയം ശാസ്ത്രിയുടെ പഠിത്തത്തിനു മതിയാകുന്നില്ലെന്നു ക ണ്ടു് മിസ്റ്റർ കാസമേജർ അയാളെ ചിറാപ്പിള്ളിയിലു പാൎത്തിരുന്ന ഷ്വാർട്സ് എന്ന പാതിരിയുടെ അടു ക്കൽ ഏല്പിച്ചു. ഈ പുണ്യാത്മാവു പ്രാതഃകാല ത്തെ സ്വാദ്ധ്യായസമയമെല്ലാം ശാസ്ത്രിയുടെ പഠിത്ത ത്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു. ഉത്തമനായ ഈ പാതി രിയുടെ ധൎമ്മപത്നിയും ശാസ്ത്രിയുടെ നേർ വള രെ ദയ കാണിച്ചു. ദിവസംപ്രതി അഞ്ചു മൈൽ നടന്നായിരുന്നു, ശാസ്ത്രി സാഹിബിന്റെ ബങ്കളാവിൽ ചെന്നുവന്നതു്. ഒരു ദിവസം കാലത്തു ശാസ്ത്രി നട ന്നു ക്ഷീണിച്ചു വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു് അനുകമ്പാകുലയാ യ മദാമ്മ അയാൾ പ്രാതൽ വല്ലതും കഴിച്ചുകൊ ണ്ടാണൊ ചെന്നതെന്നു ചോദിച്ചു. ഒന്നും കഴിച്ചു കൊണ്ടല്ല പോന്നതെന്നു് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഗുണ വതിയായ അവർ, ദിവസേന വന്നുകൂടുമ്പോഴൊ

സ്ത്രീക്ക ഇതാറാഴ്ചിപ്പാൽ കൊടുക്കണമെന്ന വ്യുല്പാദ ചെയ്തു. ഇതിനേയും ഇപ്രകാരമുള്ള മററു കഥകളേയും പററി പ്രാപ്തിയായ ശേഷം ശാസ്ത്രി നാട്ടിപ്പുറം പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

കണക്ക വിഷയത്തിൽ ശാസ്ത്രി അസാധാരണ വാസനയെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഗ്രോവ്സ സായ്പ് കണക്ക ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേക പാണ്ഡിത്യമുള്ള ആളായിരുന്നതിനാൽ അയാഠം ഒരു വർഷംകൊണ്ടു 'കോണിക്‌സെക്ഷൻസ്' വരെയും പഠിപ്പിച്ചു. ശാസ്ത്രിയുടെ മുത്തച്ഛൻ അച്ഛൻ മുതലായ പിതൃക്കൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിദന്മാരായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിലും അയാഠം അസാമാന്യമായ അഭിരുചികാണിച്ചു. ഏതിനു വളരെ പറയുന്നു! കാലക്രമത്തിൽ ശാസ്ത്രിയുടെ അറിവ് വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു വന്നു. എന്നാൽ കാരണവന്മാർ, ഇതുകൊണ്ടൊന്നും തൃപ്തിപ്പെടാതെ ശാസ്ത്രിയെ മദ്രാസിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഇതിന്ന് അയാളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക നല്ല മനസ്സില്ലായിരുന്നു. സായ്പ് ഈ വിരോധമെല്ലാം നീക്കി ബിഷപ്പുകാറിയുടെ വ്യാകരണപാഠശാല എന്ന പേർ വഹിച്ചിരുന്ന വിദ്യാശാലയിലെ പ്രിൻസിപ്പാളായ മിസ്റ്റർ കേർ എന്ന സായ്പിന്റെ പേർക്ക് ഒരെഴുത്തോടുകൂടി ശാസ്ത്രിയെ ൧൮൩൯-ൽ മദ്രാസിലേക്കയച്ചു.

ശാസ്ത്രിയുടെ അസാധാരണമായ ഗുണങ്ങൾ മിസ്റ്റർ കേർസായ്പിനെയും വിസ്മയിപ്പിക്കാതിരുന്നി

ല്ല. മദ്രാസിലും കൽക്കത്തായിലും മാത്രം പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന് സ്വദേശത്തെക്ക മടങ്ങിപ്പോന്നശേഷം കേർ ധാര പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ 'ഇൻഡ്യയിലെ സ്വദേശികളുടെ ഗ്രന്ഥകാലക്ഷേപരീതി' എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് ഈ ശിഷ്യന്റെ നേർക്ക അദ്ദേഹത്തിന് എത്രത്തോളം ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. കേർ ധാരയുടെ ബംഗ്ലാവിലേക്ക് ശാസ്ത്രി കൂടക്കൂടെ പോകുക പതിവായിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം അവർ ഒരുമിച്ചിരുന്ന് 'Smith's Wealth of Nation's, 'Lockes' Essays on the understanding', 'Paley's Natural Theology' എന്നീ ശാസ്ത്രമേറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ സാഹേബവർകൾ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഉത്കൃഷ്ടം പ്രയോജനകരങ്ങളായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഈ യോഗങ്ങളിൽ ഗൗരവങ്ങളായ ജോലികൾ തീർന്നശേഷം വിനോദവിഷയമായ സംഭാഷണത്തിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുക ഞങ്ങൾക്ക പതിവായിരുന്നു. സംഭാഷണങ്ങളിൽ പ്രകാശിതയായ അയാളുടെ (ശാസ്ത്രിയുടെ) ബുദ്ധിശക്തിക്കും ധീമാനായ ഒരു യൂറോപ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിക്കും തമ്മിൽ യാതൊരന്തരവും ഞാൻ കണ്ടില്ല......ഈ ബുദ്ധിവിശേഷത്തിനു പുറമെ അയാളിൽ വിളങ്ങിക്കണ്ട സൌജന്യം, സത്യവാദിത്വം, പൌരുഷ്യ

ശങ്കയായ ആൎജ്ജവം എന്നീ സൽഗുണങ്ങളും വളരെ പ്രശംസനീയങ്ങളുമായിരുന്നു.

ശാസ്ത്രി മദ്രാസ്സിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തിലെല്ലാം കാസമേജർഡ്യാര അയാളുടെനേരെ കാണിച്ച സ്നേഹവും വാത്സല്യവും അസാധാരണമായിരുന്നു. ആ മഹാൻ കേർഡ്യാരയ്ക്കയച്ച ഒരെഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:—മാധവരായരു ബുദ്ധിക്ക് ഉണ്ടാവുന്ന കഷ്ടം എത്രത്തോളം അധികമോ അത്രത്തോളം ഏല്ക്കുന്നതിന്ന അയാളുടെ ന്റെബുദ്ധി ശക്തതയുള്ളതാകുന്നു എന്റെവിശ്വാസം. നിങ്ങളോടൊരുമിച്ചുള്ള വാസം എത്രകാലം അയാളുടെ ജ്ഞാനവൎദ്ധനത്തിന്ന ഉതകുമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ അത്രയുംകാലം അയാൾ എന്റെ ഈ വിശ്വാസത്തിന്ന ഭംഗംവരാതെ നിങ്ങളോടൊരുമിച്ചുതന്നെ താമസിക്കട്ടെ എന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ കാലം എന്നവരെ ചെല്ലുമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാൻ തക്ക ആൾ നിങ്ങളാകുന്നു. ജ്ഞാനവൎദ്ധനത്തിന്ന ഏററവും യോഗ്യമായ ഒരു നിലയിൽ അയാൾ ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. 'എന്നാൽ ഈ നിലയെ എത്രത്തോളം പ്രയോജനകരമാക്കാമോ അത്രത്തോളം പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീൎക്കാൻ അയാൾ അസമൎത്ഥനായി തീരുന്നതല്ലോ എന്ന ഭയമുണ്ട്. അയാൾക്ക വേണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതു എന്റെ അനുമതിയെ നി

ങ്ങളും എത്രത്തോളം ഉപയോഗിച്ചു എന്ന് എനി ക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിന്റെ നിഘണ്ടു അമിതമായി ഉ പയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. പു സ്തകവിഷയത്തിൽ അയാൾക്കുള്ള ആവശ്യം നാൾ ക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവരാനേ തരമുള്ളൂ. ആകയാൽ അതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ ലാഭിക്കരുത്. വേണ മെങ്കിൽ ഒന്നാംതരം നിഘണ്ടുകളോ, വിലയേറിയ 'എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ' (സർവ്വതോമുഖജ്ഞാന കോശം) തന്നെയോ, വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. ഈ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം അയാൾക്കായിത്തന്നെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയാണെ ങ്കിലും അതു കാൎയ്യമാകട്ടെ, വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു് ഒരുമാതിരിയുള്ള വസ്തുതയാകട്ടെ. അയാളെ ഇ പ്പോൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവ നി ങ്ങളുടെയാണെന്ന് അയാൾ വിചാരിച്ചുകൊള്ളും. അപ്പോൾ കൂടുതൽ ജാഗ്രതയോടുകൂടി അവയെ സൂ ക്ഷിക്കും. നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുന്ന കാലത്ത് അ യാൾക്കുള്ളവതന്നെ എന്നുപറഞ്ഞു് അവയെ കൊ ടുത്താൽ മതിയാവുകയും ചെയ്യും.

ഫ്രാങ്കൻ-ഓൺടെസ്ലിയ മിസ്റ്റർ കാനംഗർ മലാ ന്റ് സുപ്രീം (ഉന്നത) കോട്ടിലെ ഒരു ന്യായാധിപ തിയായി സ്ഥലം മാറപ്പെടുകയും കേർഡോളജ് കൽക്കട്ടായിൽ ഒരു ജോലികിട്ടിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം കാനംഗർ്ധവ ശാസ്ത്രിയെ വിളിപ്പി ക്കിട്ടയുടെ പാരിസ്സിയിൽ തന്നെ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരു

ന്നാൽ പോരെന്നു കരുതി, പ്രസിഡൻറായ മിസ്റ്റർ പൌവ്വൽസായിപ്പിൻെറ പക്കൽ ധൈര്യത്തോടുകൂടിക്ക്ളാസ്സിലെ 'പഴയ ഹൈസ്കൂളിലേക്ക' അയച്ചു. ശാസ്ത്രി ഉടൻതന്നെ ആ സ്കൂളിൽ ചേരുകയും ശാസ്ത്രിയുടെ ബുദ്ധിവൈശിഷ്ട്യം ഏതാനും ദിവസംകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ പൌവ്വലിനു ബോധപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കണക്ക വിഷയത്തിൽ ശാസ്ത്രിക്കുള്ള വാസന കണ്ട് പൌവ്വൽദൊര അദ്ദേഹത്തിനെ ഹൈസ്കൂളിലെ തന്നെ ക്ലാസ്സുകളിൽ കണക്ക പഠിപ്പിക്കാൻ നിയമിച്ചു. ഇതു കാരണം പൌവ്വൽദൊരയുടെ ശിഷ്യവൎഗ്ഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായുള്ള 'രാജാ സർ. ടി. മാധവരാവു' രംഗനാഥശാസ്ത്രിയുടെയും ശിഷ്യനായിരുന്നു. ൧൮൪൮-ൽ ശാസ്ത്രി 'പ്രൊഫിഷ്യൻസ്' ഡിഗ്രിയ്ക്കുള്ള പരീക്ഷയിൽ ചേരുകയും ബഹുമതിയോടുകൂടി ജയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പരീക്ഷയ്ക്കു അത്തവണ ചേൎന്നവരിൽ ശാസ്ത്രി മാത്രമേ വിജയിയായി ഭവിച്ചുള്ളു. പ്രസിഡൻസികാളേജിലെ 'കലണ്ടറിൽ' രംഗനാഥശാസ്ത്രിയുടെ പേര് പ്രൊഫിഷ്യൻറ വൎഗ്ഗക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്വിതീയമായി ഇന്നും വിളങ്ങുന്നുണ്ട്. ഈ ഡിഗ്രി കിട്ടിയ ദിവസംതന്നെ ശാസ്ത്രി കാനമേജർദൊരയെ കാണ്മാൻ പോയി. ശാസ്ത്രിയുടെ വിജയത്താൽ ആനന്ദഭരിതനായ ദൊര ആശ്ചൎയ്യപുരസ്സരം അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറ്റു, 'കൊള്ളാം. രംഗനാഥ! തൻെറ നടപടികൊണ്ട് ഞാൻ കൃതാൎത്ഥനായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു,

ദൈവം തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞു. ശാസ്ത്രി മേൽ ചെയ്യേണ്ടതു് ഏതാണെന്നതിനെപ്പറ്റി അനന്തരം അവർ തമ്മിൽ ദീൎഘമായ ഒരു സംഭാഷണം ഉണ്ടായി. അപ്പോഴും മദ്രാസിൽ ഒരു സൎവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കാൻ ഊൎജ്ജിതമായി ആലോചന നടക്കുന്ന സമയമായിരുന്നതിനാൽ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു പണ്ഡിതരുടെ (Professor's) സ്ഥാനം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു ശാസ്ത്രിയുടെ മോഹം. 'ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചു തുടങ്ങിയ ശേഷമുള്ള ഒരു വത്സരക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു' കുറഞ്ഞ സംബാധമായ എന്റെ പഠിത്തം ഒരുവിധം പൂൎത്തിയാക്കണമെന്നും, അതിൽ പിന്നെ അനു" ആലോചനയിലിരുന്ന 'എൻജിനീയറിങ്ങ്' കാളേജി'ന്റെ സ്ഥാപനത്തോടുകൂടി അതിലെ അദ്ധ്യാപകസ്ഥാനം കൈക്കലാക്കണമെന്നും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു ബോംബായിലെ ഗംഗാധരശാസ്ത്രിയെന്നപോലെ എനിക്കും ഒരു മഹാപാഠശാലയിലെ പണ്ഡിതരാവാൻ സാധിക്കുമോ? എന്നു വിചാരിക്കുകയുണ്ടും പൊണ്ണനാവുകയും ചെയ്തു' എന്നു് കേർണൽ ഡേവിസ്സയച്ച എഴുത്തിൽ ശാസ്ത്രിതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സൎവ്വകലാശാല സ്ഥാപനക്കമ്മിററിയിൽ അന്നു പ്രസിദ്ധന്മാരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ്" നോർട്ടൻ ഡോക്ടറും, മിസ്റ്റർ പൈക്രാഫ്റ്റ്, മിസ്റ്റർ കാമ്പബെൽ, ഈ ഡോക്ടർമാരും ശാസ്ത്രിയെ,അദ്ദേഹം കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സ്ഥാനത്തിലേക്ക്' വളരെ

ബലമായി ശുപാൎശിചെയ്തു എന്നു വരികിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൌൎഭാഗ്യത്താൽ എൻജിനീയറിങ്ങ് കാളേജിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള ആലോചനതന്നെ മദ്രാസ് ഗവൎമ്മെന്റിനാൽ തല്ക്കാലത്തേക്ക് ശിഥിലീകൃതമായിപ്പോയി. മിസ്റ്റർ നോർട്ടനും മിസ്റ്റർ പൌവലും, പിന്നീടും ശാസ്ത്രിയുടെ വിഷയത്തിൽ വേണ്ട പ്രയത്നം ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിനു മദ്രാസ്സിലെ ഹൈസ്ക്കൂളിനോടു തോന്നിയിരുന്ന ദ്വേഷത്താൽ ഈ നവീനോദ്യമങ്ങളും വിഫലങ്ങളായിട്ടാണ് പൎയ്യവസാനിച്ചതു്.

കാൎയ്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരമെല്ലാമിരിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിയുടെ അച്ഛൻ ദീനംപിടിച്ചു കിടപ്പാകയും, ശാസ്ത്രിക്ക് അടിയന്തരത്തിൽ ചിറാപ്പിക്ക് പോകേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ദീനക്കാരനായ പിതാവിന്റെ സമീപത്തിലിരുന്ന് അദ്ദേഹത്തിനെ ശുശ്രൂഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ചിറാപ്പിൽ തന്നെ ഒരു ജോലി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നും അതിലേക്ക വേണ്ട സഹായം ചെയ്യണമെന്നും ശാസ്ത്രി തന്റെ സംരക്ഷകനായ കാസാമേജർ ധഹരിയോടപേക്ഷിച്ചു. ശാസ്ത്രിയെ സഹായിക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സദാ സന്തോഷമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആകയാൽ, അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ കലക്ടരുടെ പേൎക്ക് എഴുതി കൊടുക്കയും, ഏതാനും ദിവസം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ശാസ്ത്രിക്ക് ചിറാപ്പിലെ സബ്ബ്കോടതിയിൽ ൭൦-ഉറുപ്പിക ശമ്പളത്തിൽ ഹെഡ്ക്ലാൎക്ക് പണി കിട്ടുകയും

ച്ചെയ്തു. അവിടത്തെ ജോലിക്കാരവിനാൽ ഉപരി പഠിക്കുന്നതിനു വേണ്ടസമയവും ശാസ്ത്രിക്കു ലഭിച്ചു. ശാസ്ത്രി അതിനെ വേണ്ടതുപോലെ വിനിയോഗിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കാലത്താണ് ശാസ്ത്രി തെലുങ്ക്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, പെൎഷ്യൻ, കന്നടം എന്നീ ഭാഷകൾ അഭ്യസിച്ചതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രദൎശിപ്പിച്ച ചൊറുക്കും സാമൎത്ഥ്യവും പ്രത്യേകം പറയത്തക്കതായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം സിദ്ധിച്ച നാനാഭാഷാപരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു് കോട്ടിലെ റിക്കാൎഡ്കളെല്ലാം ശാസ്ത്രി തന്നെത്താൻ തൎജ്ജമ ചെയ്തുവന്നു, മാറിമാറിവന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ജഡ്ജിമാരെല്ലാം ശാസ്ത്രിയുടെ അസാധാരണമായ സാമൎത്ഥ്യം കണ്ടു് വിസ്മയിക്കയും ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ മരണാനന്തരം ചിറയൂർ വിട്ടുപോകണമെന്നു് ശാസ്ത്രിക്കു മോഹം തോന്നി. ആ സമയം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യതിരേകത്താൽ, മദ്രാസ് സുപ്രീം (ഉയൎന്ന) കോടതിയിലെ ഇന്റർപ്രട്ടർ, (ദ്വിഭാഷി) സ്ഥാനം ഒഴിവാകയും ഒരു പരീക്ഷ നടത്തി അതിൽ ഉയൎന്ന ജയിക്കുന്ന ആളിനു ആ സ്ഥാനം നല്കുമെന്നു് കോട്ടിൽനിന്നു തീരുമാനിക്കയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം ഉടനെതന്നെ മിസ്റ്റർ കാസമേജർ ശാസ്ത്രിയെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയും പരീക്ഷയിൽ ചേരുന്നതിനു അപേക്ഷയയക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം നാലുഭാഷകൾ പഠിച്ചതു് ശാസ്ത്രിക്കു ഇപ്പോൾ വലിയ ഉപകാരമായിത്തീൎന്നു. അതി

ഴ്", തെലുങ്ക്", മറാത്തി, കന്നടം, ഹിന്തുസ്ഥാനി, പേർഷ്യൻ ഇംഗ്ലീഷ് ഇത്യാദി ഭാഷകളിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ താൻ സമ്പൂർണ്ണനാണെന്നു കാണിച്ചു് ഗോസ്സി അപേക്ഷ അയയ്ക്കുകയും താമസിയാതുണ്ടായ പരീക്ഷയിൽ മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കൂടുതൽ യോഗ്യത പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്നു ശേഷം മേൽ പറയപ്പെട്ട ഇന്റർപ്രെറ്റർ— സ്ഥാനം ഗോസ്സിക്ക തന്നെ നല്കപ്പെട്ടു എന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ.

സുപ്രീംകോട്ടിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥാനത്തിലും വ്യുൽപത്തി സമ്പാദിപ്പാൻ ഗോസ്സിക്കു ധാരാളം നല്ക്കരുണ്ടായി — ജഡ്ജിമാരോടു അടുത്തു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുവാൻ ഈ ജോലി അദ്ദേഹത്തിന്നു ശേഷമാക്കിയതുമൂലം, ന്യായാധിപന്മാരിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച അദ്ഭുതമായ ബുദ്ധിശക്തി അവർ കണ്ടറിവാൻ സംഗതിയായി. അദ്ദേഹം ദിവസം പ്രതി അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അധികമധികം ഉയർന്നു കയറുകയും, അവരുടെ വളർന്നുവന്ന ബഹുമതി ഹേതുവായിട്ടു അവർ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ മുൻപിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടു സ്തുതിക്കാൻ ശ്രുതി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിന്നു ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷകളെല്ലാം വശമാക്കിയ ശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ ശ്രദ്ധയെ യൂറോപ്യഭാഷകളിൽ പതിച്ചു. 'ഗ്രീക്കു'ഭാഷയും 'ലത്തീൻ' ഭാഷയും അദ്ദേഹം ക്ര

ണ്ടതിൽ പഠിക്കയും, അവയിലെ വിലമതിപ്പാൻ വഹിയാത്ത സമ്പൽസ്സമൃദ്ധി അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഫ്രഞ്ചുഭാഷയിൽ നിന്ന ഭാഷാന്തരം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യകത കോൎട്ടിൽ ഉണ്ടാവുകയും അപ്പോൾ ശാസ്ത്രി അതു താൻ ആവാം എന്നു കയറിപ്പറകയും ചെയ്തു. അന്ന് കോൎട്ടിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന 'ഗാംബിയർ' സായ്വ ഇതു കേട്ടിട്ട് അമ്പരന്നുപോയി. എങ്കിലും അതിന്ന അനുവാദം നൽകാതിരുന്നില്ല. ഏതായാലും നിമിഷങ്ങളിൽ വസ്തുത അദ്ദേഹത്തിന്ന ബോധ്യമാവുകയും തൎജ്ജമയുടെ സൂക്ഷ്മതകണ്ട് അദ്ദേഹം പൂൎവ്വാധികം വിസ്മയിക്കയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ രംഗനാഥശാസ്ത്രി സായ്വിന്റെ വലിയ ഇഷ്ടനായിത്തീൎന്നു. പിന്നീട് അവർ ശാസ്ത്രിയെ കൂടക്കൂടെ സല്ക്കാരങ്ങളിലേക്ക ക്ഷണിക്കയും മിക്ക ഒഴിവു ദിവസങ്ങളേയും ശാസ്ത്രി അവരോടൊന്നിച്ചുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽ നയിക്ക എന്ന മട്ടാവുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ ന്യായാധിപതിമാരിൽ ഒരാൾ ശാസ്ത്രിക്ക കൊടുത്തിട്ടുള്ള സൎട്ടിഫിക്കറ്റിൽനിന്ന് ഒരു ഭാഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൈപുണ്യമായിരുന്ന ബഹുമാനാം പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'എന്റെ അനുഭവത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ദ്വിഭാഷികളിൽ വെച്ച് അവന്ന് ഉന്നതസ്ഥാനീയൻ എന്ന പറയുന്നതിൽ എനിക്ക യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. ഹിന്ദുഭാഷകളിൽ നിപുണനാ

മാത്രമല്ല, യൂറോപ്യഭാഷകളിൽ നിന്നുകൂടി അനേകരുടെ ഭാഷാന്തരീകരണം കേൾക്കാൻ സംഗതിയായിട്ടുള്ള എനിക്ക് ഒരൊറ്റ സന്ദർഭത്തിൽ പോലും അദ്ദേഹത്തെ തിരുത്താൻ ഇട വന്നിട്ടില്ല. കോർട്ടിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കളങ്കരഹിതമായ സദഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളതു് എന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.' രംഗനാഥശാസ്ത്രികൾ ഇത്ര വിലയേറിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ സമ്പാദിച്ചു കൊടുത്തതായ മദ്രാസ് സുപ്രീംകോടതിയിലെ ദ്വിഭാഷിയുദ്യോഗം അന്നു് ഇന്നത്തെപ്പോലെ നിസ്സാരമായ ഒരു പണിയായിരുന്നില്ല. കോർട്ട് ദ്വിഭാഷികൾക്കുള്ള അന്നത്തെ പതിവു്, നിശ്ചിതമായ ശമ്പളമല്ലായിരുന്നു. ആ പണിയ്ക്കുള്ള പ്രതിഫലം 'കമ്മീഷൻ ഫീസ്' ആയിരുന്നു. ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതനായ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രികൾ ഈ കമ്മീഷൻ വകയിൽ ൨,൦൦൦-ത്തിനു മേൽ ൨,൫൦൦ വരെ ഉറുപ്പിക പ്രതിമാസം കിട്ടിവന്നിരുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷയിലും അദ്ദേഹത്തിന്നു നല്ല പാണ്ഡിത്യമില്ലാതിരുന്നില്ല. ഹിന്തു ലാ സംബന്ധിച്ചു് ഉൾപ്പെടുന്ന ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം കൊള്ളുവന്ന വ്യാഖ്യാനം പ്രത്യക്ഷബോധകവും സംശയരഹിതവും ആയി തോന്നുകയാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട യാതൊരു തർക്കവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ചോദിക്കാതെ തീർമാനിക്കുക പതിവില്ലെന്നായിരുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ 'സർ. ക്രിസ്റ്റഫർ രാ

ഫിസൺ' എന്ന ന്യായാധിപതി അദ്ദേഹത്തെ സവിശേഷം അഭിനന്ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസ സർവ്വകലാശാലയുടെ സ്ഥാപനത്തിങ്കൽ രംഗനാഥശാസ്ത്രി 'ഫെല്ലൊ' എന്ന പദവിയുള്ള അതിലെ ഒരംഗമായിത്തീൎന്നു ഈ മഹാന്റെ ഉത്സാഹത്താലായിരുന്നു. 'സർ ചാർലസ്സ് ട്രെവിലിയൻ' എന്ന ധീമാൻ ൧൮൫൯-ൽ മദ്രാസ് ഗവൎണ്ണരായി വന്നിട്ടുള്ളപ്പോൾ, സർ. ക്രിസ്റ്റഫർ, ശാസ്ത്രിയെ മദ്രാസ്സിലുള്ള ഇൻറർപ്രിട്ടർമാരായ വിദ്വാന്മാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണെന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹവുമായി പരിചയപ്പെടുത്തി. അതിന്നുപിന്നെ, ഗവൎണ്ണരായ സർ ചാർലസ്സ് ധീമാൻ ശാസ്ത്രിയുടെ മേലിലുള്ള ബഹുമതി ക്രമേണ വർദ്ധിക്കയും അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രിയെ പലപ്പോഴും അവന്റെ ഉദ്യോഗനിവാസമായ 'ഗവൎമ്മെന്റ് ഹൌസിൽ' വരുത്തി ഹിന്തുക്കളുടെ സമുദായികകാൎയ്യങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രിയുടെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചുകയും ചെയ്യാനിടയായി.

൧൮൬൯-മത്തെ ഇംഗ്ലീഷുവൎഷത്തിൽ, സ്മാൾ കാസ്സ് കോർട്ടിലെ ഒരു ന്യായാധിപസ്ഥാനം ഒഴിവുവന്നപ്പോൾ, രംഗനാഥശാസ്ത്രിയെ അതിലേക്ക നിയമിക്കണമെന്നു ആലോചനയുണ്ടായി. എന്നാൽ 'ശാസ്ത്രി' ഒരു ഇൻറർപ്രിട്ടരാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ അതിനു പ്രതികൂലികളും വളരെപ്പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, ഗവൎണ്ണർ സർ ചാർലസ്സ് ധീമാൻ അതൊന്നും വകവെക്കാഞ്ഞതിനാൽ ശാസ്ത്രി തന്നെ

ന്നു തൽക്കാലം ഒഴിവു സംബന്ധിച്ചു് ന്യായാധിപസ്ഥാനം വഹിക്കാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ പുതിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ ശാസ്ത്രി പ്രദർശിപ്പിച്ച സാമർത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികൂലികൾക്കു പോലും ആദ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ശങ്കയെയും, ദുരഭിപ്രായങ്ങളെയും കേവലം മിഥ്യയാക്കിത്തീർത്തു. അനന്തരം, ശാസ്ത്രി ഏതു നിലയിലും ശോഭിക്കുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടപുരുഷനാണെന്നുള്ള കീർത്തി സർവ്വത്ര വേഗത്തിൽ പരന്നു. ഇപ്രകാരം സ്മാൾകാസ്സ് കോർട്ടിലെ ഒരു ന്യായാധിപതിയായി അദ്ദേഹം ൧൮൬൮-ാമാണ്ടുവരെ കാൎയ്യം വിചാരിച്ചു പോന്നതും, ൧൮൬൯ ഫെബ്രുവരി ൧൦-ാം തീയതി ആ സ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ബുദ്ധിയുടെ തീക്ഷ്ണതയും ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യതയുംകൊണ്ടു് സ്മാൾകാസ്സ് കോർട്ടിലെ നിത്യജോലികൾ തീർക്കുന്നതിനു ശാസ്ത്രികൾ അധികമായ സമയവ്യയം വേണ്ടിവന്നില്ല. ആ ജോലികളെല്ലാം അദ്ദേഹം ഒരു മൂന്നു മണിക്കൂർകൊണ്ടു് തീർത്തുകളക പതിവായിരുന്നു. കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച അപൂൎവ്വം സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും, സഹജങ്ങളായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സൌജന്യാദി നൽഗുണങ്ങൾകൊണ്ടും, രംഗനാഥശാസ്ത്രി ആ കോർട്ടിനെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള ന്യായാധിപന്മാരിൽ ഉത്തമപുരുഷനായി ഇപ്പോഴും സ്മരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. കോട്ടുജോലികൾ കഴിച്ചു് ശേഷിച്ച സമയത്തെ വ്യാ

കളയാതെ വീണ്ടും ചില ഭാഷകളുടെ അഭ്യസനത്തിനായി അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. 'അറബി' അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പഠിച്ച ഒരു ഭാഷയായിരുന്നു. അതു വേഗത്തിൽ പഠിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, അതിലെ ഉത്തമഗ്രന്ഥകാരന്മാരായ 'ഹാഫീസ്സ്', 'സാദി', എന്നീ മഹാന്മാരുടെ കൃതികളെ ആസ്വദിച്ചിട്ടുണ്ടായ രസം കൊണ്ടു് അവയുടെ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടഭാഗങ്ങളെ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി വെയ്ക്കുന്ന കൃത്യത്തെ ഒരു ബഹുമാനമായി ഗണിക്കയും ചെയ്തു. പ്രവേശിച്ച ജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ എല്ലാം അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധയോടെ മുന്നോട്ടു ഗമിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യം ഒരു പ്രധാന സംഭാഷണവിഷയമായി ഭവിക്കയും ചെയ്തു. മാസ്സു മാറി മാറി വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മദ്രാസിലെ ഗവർണ്ണർമാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വസ്തമിത്രങ്ങളായി തീരുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേർക്കു് വിശേഷ ബഹുമതി പ്രകടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

'പച്ചയപ്പാധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളുടെ' ക്ഷേമവിഷയത്തിൽ ഉത്സുകനായിരുന്ന നമ്മുടെ ശാസ്ത്രി ൧൮൭൭-ൽ അവയുടെ ഒരു ട്രസ്റ്റിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. വിക്ടോറിയാമഹാരാജ്ഞിയെ 'ഇന്ത്യയുടെ ചക്രവർത്തിനിപദം' നല്കുന്നതിനായി ൧൮൭൭-ൽ ഡൽഹിയിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടിയ 'ഇംപീരിയൽ അസ്സെംബ്ലേജ്' എന്ന മഹായോഗത്തിലേക്കു് അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും, അവിടെവെച്ചു് അന്ന

ഞ്ഞ വൈസ്രായി ലാൎഡ് കൎസൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഇന്ത്യാ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ വിശ്വാസയോഗ്യതാസൂചകമായ ഒരു സൎട്ടിഫിക്കേറ്റും ഒരു ബഹുമതിമുദ്രയും സമ്മാനിക്കയും ചെയ്തു. ൧൮൭൮-ാമാണ്ടിൽ അദ്ദേഹം പെൻഷൻപററി ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു. ശ്ലാഘിക്കപ്പെട്ട തന്റെ സൎവീസുമൂലം അദ്ദേഹം അതിന്നു ശേഷം മദ്രാസിലെ നിയമനിൎമ്മാണസഭയിൽ ഒരു അനൌദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ൧൮൭൯-ൽ ഹൈദരബാദിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ സർ. സാലർജങ്ങ് ൨,൦൦൦-ഉറുപ്പിക മാസപ്പടിയുള്ള തന്റെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിസ്ഥാനം വഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ശാസ്ത്രിയോടു ചോദിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ തന്റെ അന്ത്യകാലത്തെ ഈശ്വരാരാധനത്തിലും പൌത്രന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുമായി വിനിയോഗിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം പ്രബലമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ആ അവസരത്തെ അദ്ദേഹം ത്യജിക്കയാണു ചെയ്തതു. പക്ഷെ, വിധിബലം ഹേതുവായിട്ടു ഈ മോഹം സാധിച്ചുകൊൾവാൻ അദ്ദേഹം ശക്തനായിബ്ഭവിച്ചില്ല. അധികം താമസിയാതെ, ൧൮൭൯-ജൂലൈമാസത്തിൽ, അദ്ദേഹം കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു.

രംഗനാഥശാസ്ത്രികൾ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ഉയരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ സവിശേഷം പ്രകാശിച്ചു മാംസളമുള്ളതു

വം, മഹാന്മാർ ബോധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനാൽ അ തിവ ഉൾപ്പെടുന്നതും, ദുഷ്ടികൊണ്ടു മഹാന്മാരാലെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒന്നായിരുന്നു.

[illegible] കാരണം, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible]" [illegible] [illegible]". [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

അദ്ദേഹം ഭംഗംവരുത്തിയിട്ടില്ല. തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഒരുദിവസംപോലും കിടപ്പിലാവാൻ സംഗതിയാകാത്തതു്, വ്യായാമവിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ആ നിഷ്ഠയുടെ ഫലമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ സംശയം ലേശംപോലും വേണ്ട. പകൽസമയത്തിൽ ആറുമണിക്കൂറിൽ കുറയാതെ അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ വ്യയം ചെയ്തുവന്നു. അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ചുകൂട്ടി പുസ്തകവും കണക്കറ്റതാണെന്നു് പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയൊന്നുമില്ല. താൻ ചെയ്യുവാൻതുടങ്ങിയ ഏതു പ്രവൃത്തിയെയും പൂർത്തിയാക്കിച്ചേ ഉള്ളു എന്നല്ലാതെ പാതിയാക്കി വയ്ക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായമേ അദ്ദേഹത്തിനു വശമില്ലായിരുന്നു. മനസ്സുറപ്പിച്ചു നടക്കുന്ന ആളായിരുന്നതിനാൽ വ്യാജമെന്നതിനോടു്, അതിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളിലെല്ലാം, അദ്ദേഹത്തിനു ബലമായ വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അറിവുവിഷയത്തിൽ രംഗനാഥശാസ്ത്രി ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു അത്യുന്നതപദത്തിനു് അർഹനായിത്തീർന്നു. മിസ്റ്റർ ജോൺനോർട്ടൻ ൧൮൫൩-ൽ പാർലമെന്റുസഭാസമക്ഷം തെളിവുകൊടുത്ത സന്ദർഭത്തിൽ രംഗനാഥശാസ്ത്രിയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—"അദ്ദേഹം പ്രബലതയേറിയ ബുദ്ധിശക്തിയോടുകൂടിയ ഒരു പുരുഷനാണു്". നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഒരു സർവ്വകലാശാലകളിൽപോലും അദ്ദേഹം കേൾവികേട്ടവനായിരുന്നു. പ്രായമേറിയ കാലത്തിൽ ബുദ്ധിയു

ട ശക്തിയും പ്രൗഢതയും അദ്ദേഹം യാതൊരു യൂറോപ്യനോടും തുല്യമായ പ്രസിദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വലിയ വ്യതിയാനങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ ഏകരീതിയിൽ ഇരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതസമ്പ്രദായംകൊണ്ടും സമയനിഷ്ഠയാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട സ്വഭാവങ്ങളുടെ സൽഫലമായിത്തീർന്ന ഒരു നിരന്തരമായ മനഃപ്രസന്നതകൊണ്ടും അദ്ദേഹം അതിവിപുലമായ അറിവുസമ്പാദിക്കാൻ ശക്തനായി ഭവിച്ചു.

ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയും ജീവിവർഗ്ഗങ്ങളും.

ഭൂമി ആകൃതിയിൽ ഒരു ഗോളംപോലെ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ അതു നാലുവശത്തും ഒരുപോലെ ഉരുണ്ട പൂർണ്ണഗോളമല്ല. അതിന്റെ മദ്ധ്യം അന്തരാളം ഉന്തി വൃത്തം കൂടിയും, അവിടെ നിന്നു വടക്കും തെക്കുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ക്രമേണ വൃത്തം കുറഞ്ഞും, ധ്രുവങ്ങൾ രണ്ടും ഒന്നു പരന്നും ഇരിക്കുന്നു.

ഭൂമി ഒരു അച്ചുതണ്ടിൽ എന്നപോലെ സൂൎയ്യനെ നോക്കി ദിവസേന തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഇതിനെ 'ഭ്രമണം', അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെ 'ആഹ്നികചലനം' എന്നു പറയുന്നു. ഇതിനാലത്രേ ഭൂതലത്തിൽ പകൽ രാത്രി ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഒരു പകലിൽ സൂൎയ്യന് അഭിമുഖമായി വരുന്ന ഭാഗത്തിൽ മുഴുവനും സൂൎയ്യകിരണങ്ങൾ പതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് എല്ലായിടത്തും ഒന്നുപോലെ ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഭൂമദ്ധ്യം അസാരം ഉന്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആകയാൽ അവിടം മററു ഭാഗങ്ങളെക്കാൾ സൂൎയ്യനോടടുത്തിരിക്കയും നേർകിരണങ്ങൾ അവിടെ ശക്തിമത്തായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നു് വടക്കും തെക്കുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ സൂൎയ്യനിൽ നിന്നു ക്രമേണ അകന്നിരിക്കയാൽ സൂൎയ്യരശ്മികൾക്കു അവിടെ ശക്തി കുറഞ്ഞു പോകുന്നു.

സൂൎയ്യന്റെ നേർക്കുള്ള തിരിച്ചിൽ കൂടാതെ, ഭൂമിക്കു, വേറൊരു ചലനം കൂടിയുണ്ടു്. ഇതു സൂൎയ്യനെച്ചുറ്റിയുള്ള പ്രദക്ഷിണമാകുന്നു. ഒരു പ്രദക്ഷിണം പൂർത്തിയാകുന്നതിന് ൩൬൫-ൽ ചില്വാനം ദിവസം വേണം. ഈ കാലത്തെ ആകുന്നു ഒരു വർഷം എന്നു നാം പറയുന്നതു്. ഈ പ്രദക്ഷിണകാലത്തിൽ ഭൂമി ഭിന്നസ്വഭാവങ്ങളുള്ള ആകാശദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഗമിക്കാൻ സംഗതിയാകുന്നു. ഇതിനാലത്ര

ണ്ടു് ഭൂതലത്തിൽ ഋതുഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു. ഭൂമിയുടെ ദിനംപ്രതിയുള്ള ഭ്രമണവും സൂൎയ്യനെച്ചുററിയുള്ള പ്രദക്ഷിണവും ഏകകാലത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രദക്ഷിണസമയത്തിൽ ഭൂമിയുടെ ധ്രുവങ്ങൾ രണ്ടും സൂൎയ്യനിൽ നിന്നു സമദൂരങ്ങളായിട്ടല്ലാ വൎത്തിക്കുന്നതു്. ഒരററം സൂൎയ്യന്റെ നേൎക്കു കൂടുതലായി തിരിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, മററെ അററം അത്രയും അകന്നും ഇരിക്കുന്നു. സൂൎയ്യനെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള ഭൂമിയുടെ ഈ നില പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്. എന്തെന്നാൽ, ഈ നിലയും ഭൂമിയുടെ ആകൃതിയും മൂലം, സൂൎയ്യകിരണങ്ങൾക്കു ഭൂതലത്തിൽ എല്ലായിടവും ഒന്നുപോലെ പതിക്കാൻ പാടില്ലാതാക്കിത്തീൎക്കുന്നു. ഇതുകാരണം, ഉത്തരദക്ഷിണായനാന്തങ്ങളുടെ അതിൎത്തികൾക്കകത്തുള്ള ഭൂഭാഗത്തിൽ മാത്രം സൂൎയ്യരശ്മികൾ ഏറെക്കുറെ ഋജുവായി പതിക്കയും, അതിനു വടക്കും തെക്കും ക്രമേണ ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടു വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. ചരിഞ്ഞ രശ്മികൾ അവയുടെ ചരിവു തോതുവായി കൂടുതൽ സ്ഥലത്തിൽ പതിച്ചു് ചിതറിപ്പോകുന്നു. അതുകയാൽ, ഉത്തരദക്ഷിണായനസീമകൾക്കു വടക്കും തെക്കുമുള്ള ഭൂഭാഗങ്ങൾ ക്രമേണ ശീതതരങ്ങളായും മെല്പടി സീമകൾക്കകത്തുള്ള ഭൂമദ്ധ്യം സൂൎയ്യന്റെ ഋജുവായ ഉഗ്രകിരണങ്ങൾ ഏററു് വളരെ ഉഷ്ണമുള്ളതായും ഭവിക്കുന്നു.

ശീതോഷ്ണക്രമമനുസരിച്ച് ഭൂതലത്തെ അഞ്ചായി വിഭജിക്കാം. ഭൂമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നു വടക്കും തെക്കും ൨൩½ † ഡിഗ്രി ദൂരത്തിലുള്ള സ്ഥലത്തിനു 'മദ്ധ്യവൃത്തം' എന്നോ, 'ഉഷ്ണ*മേഖല' എന്നോ പറയാം. ഇതിനകത്ത് പതിക്കുന്ന സൂൎയ്യരശ്മികൾ അതിതീവ്രങ്ങളാകുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ധ്രുവങ്ങളെ ചുററി ൨൩-ഡിഗ്രിവരെ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ഭൂഭാഗങ്ങളെ 'ധ്രുവവൃത്തങ്ങൾ' അല്ലെങ്കിൽ 'ശീതമേഖലകൾ', എന്നു പറയുന്നു. ഈ മേഖലകളിൽ ശൈത്യം അതി രൂക്ഷമാണ്. ഇവയ്ക്കും ഉഷ്ണമേഖലയ്ക്കും മദ്ധ്യേകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ 'സമശീതോഷ്ണമേഖലകൾ' എന്നു വിളിക്കാം. അവിടെ ശൈത്യവും ഉഷ്ണവും കഠിനങ്ങളായിരിക്കാതെ വളരെ സുഖകരമായിരിക്കുന്നു.

ഉഷ്ണമേഖലയിൽ രാത്രിയും പകലും ഏകദേശം സമങ്ങളാണ്. അതായതു, ഭൂമദ്ധ്യത്തിൽ രാത്രിയ്ക്കും പകലിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സ്വല്പമേ ഉള്ളൂ. ഈ വ്യത്യാസം വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും പോകുന്തോറും കൂടികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ധ്രുവദേശങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. ധ്രു-

† ഒരു 'ഡിഗ്രി' ഏകദേശം ൭൦ ഇംഗ്ലീഷ് മൈലാകുന്നു.

* ഈ മേഖലയുടെ മദ്ധ്യം [illegible] അതിനെ 'ഉഷ്ണ[illegible]' എന്നു രണ്ടു ഭാഗമായി തിരിക്കാറുണ്ട്.

വക്രം അനുസാരം പരന്നിരിക്കകകൊണ്ടും ഭൂമിയുടെ അക്ഷരേഖ സൂൎയ്യന്റെ നേൎക്ക് സ്വല്പം ചെരിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടും ഭൂമി ദിവസേന തിരിയുമ്പോൾ സൂൎയ്യൻ ധ്രുവപ്രാന്തവാസികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറയാതെ കുറച്ചുകാലത്തേക്കു സദാ ദൃശ്യനായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ കുറച്ചുകാലത്തേക്കു സദാ അദൃശ്യനായും ഭവിക്കുന്നു. ആകയാൽ രണ്ടു ധ്രുവങ്ങളിലും മൂന്നു നാലു മാസക്കാലം പകലും രാത്രിയും ഇടച്ച്യായിരിക്കുന്നു. ഒരു ധ്രുവത്തിന്റെ പുറം പകൽ തുടൎച്ചയായിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റേ ധ്രുവത്തിന്റെ പുറം രാത്രിയായിരിക്കും എന്നൊരു വ്യത്യാസമേ ഉള്ളൂ.

ഉഷ്ണമേഖലയിൽ മററു മേഖലകളിലേക്കാൾ ഉഷ്ണം ഏററവും കൂടുതലായിരിക്കുന്നു. വൎഷവും ഇലോം കൂടുതലാകുന്നു. സൂൎയ്യന്റെ രശ്മികിരണങ്ങളാൽ സന്തപ്തമായിരിക്കുന്ന ഈ മേഖലയിൽ വൎഷം നല്ലപോലെ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വിവിധങ്ങളായ കിളിപ്പുകളും, പടൎപ്പുകളും, ലതകളും, ചെടികളും, വൃക്ഷങ്ങളും എന്നിവയെല്ലാം ധാരാളമായി ഉണ്ടായിട്ടു വളൎന്നു വളരുകയും, അതിശയങ്ങളായും മനോഹരങ്ങളുമായ വൻകാടുകളും ഉല്പാദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഏഷ്യാ, ആഫ്രിക്കാ, അമേരിക്കാ ഈ മൂന്നു ഖണ്ഡങ്ങളിലും ഒന്നുപോലെ ഈ മേഖലയിൽ വിശേഷമായ വൻകാടുകളും ഉണ്ട്. അവയിൽവെച്ചു ഏററവും വലുതു്, തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ ആമെസോൺ നദീതീരം സംബന്ധിച്ച മഹാവനങ്ങളാക

ന്നു. ഈ വനാന്തരങ്ങളിൽ സൂൎയ്യരശ്മികൾ പതിക്കുന്നില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. അസംഖ്യം വൃക്ഷങ്ങൾ, ബൃഹത്തുകളായ ലതകളും പടൎപ്പുകളുംകൊണ്ടു നിബിഡമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു, അതിതീവ്രങ്ങളായ സൂൎയ്യരശ്മികളോടു പൊരുതാനെന്നവണ്ണം മൃദുവലയമായ ഒരു കോട്ടപോലെ ഉയൎന്നു, ആകാശം മുഴുവൻ മൂടുന്നു. ഈ വനങ്ങളുടെ അന്തരാളത്തിൽ ശബ്ദിച്ചൊഴുകുന്നതോടുകൂടിയ ജലപ്രവാഹങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വക്രഗതി വിട്ടുമാറാതെ അങ്ങുമിങ്ങും ഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാനാവൎണ്ണങ്ങളും ഭംഗിയേറിയ തൂവലുകളുമുള്ള അസംഖ്യം പക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ വിവിധനാദങ്ങൾ കൊണ്ടു ഈ മഹാവനത്തെ സദാ ശബ്ദായമാനമാക്കിച്ചെയ്യുന്നു. പലമാതിരി അണ്ണാൻ, കരടി, മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഈ വനങ്ങളുടെ ഒരററം മുതൽ മറെറ അററം വരെ ഭൂസ്പൎശം കൂടാതെ ചാടിയും തൂങ്ങിയും സഞ്ചരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. ഈ വനത്തിലുള്ള ഈച്ച, കൊതുക്, എറുമ്പു മുതലായ ചെറുതരം പ്രാണികളുടെ സംഖ്യയ്ക്കു അവധിയില്ല. ജീവിവൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ദൃശ്യമായുള്ള ഈ നാനാത്വം ഈ മേഖലക്കുള്ള ഒരു പൊതുസ്വഭാവമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഉള്ളതിൽ വെച്ചു ഏററവും ബലവത്തുകളും ഭയങ്കരങ്ങളും ആയ കടുവാ, പുലി, ആന, സിംഹം മുതലായ മൃഗങ്ങളും, ഏററവും സുന്ദരങ്ങളും, ശോഭനാവൎണ്ണങ്ങളും മൃദുസ്വരങ്ങളും ആയ പക്ഷിജാലങ്ങളും, അത്യുപദ്ര

വകാരികളായ കൊതുകു മുതലായ അല്പപ്രാണികളും, ഏററവും വലിയ വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും, എല്ലാം ഉഷ്ണമേഖലയുടെ പ്രത്യേക സ്വത്തുകളാകുന്നു. ഈ മേഖലാവാസികളായ മനുഷ്യർ പ്രായേണ കറുത്തോ ഇരുനിറമായോ ഇരിക്കുന്നു. യൂറോപ്യരെപ്പോലുള്ള വെളുത്ത മനുഷ്യൎക്കു ഈ മേഖല സ്വാഭാവികമായ ജന്മദേശമല്ല.

സമശീതോഷ്ണമേഖലകളിൽ ഒന്നാമതുള്ള സ്ഥിതി ഇതിൽ നിന്നു വളരെ ഭേദിച്ചാണു. ഈ മേഖലകൾക്കും പ്രത്യേകസ്വത്തുക്കളായി വൃക്ഷലതാദി ജീവിവൎഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടു. എങ്കിലും അവയ്ക്കു നാനാത്വവും, വലിപ്പവും, ഭയങ്കരതയും, ഭംഗിയും എല്ലാം കുറവാണു. മനുഷ്യർ പ്രായേണ ധവളഗാത്രന്മാരായും പരിശ്രമശീലന്മാരായും ഇരിക്കുന്നു. ഉഷ്ണം ക്രമമായും ശൈത്യം ഉഷ്ണമേഖലയുടെ അതിൎത്തി വിട്ടുപോകുന്തോറും കൂടുതലായും, അതിനാൽ മഴ ചിലപ്പോൾ ഉറഞ്ഞു മഞ്ഞായി പതിക്കുന്നതായും കാണപ്പെടുന്നു.

ശീതമേഖലകളിൽ അവയുടെ നാമധേയംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നതു പോലെ തന്നെ, ശൈത്യം അസഹ്യമായും, വൃക്ഷലതാദികൾ നന്നെ കുറഞ്ഞും ഉള്ളവ മുരടിച്ചു ചെറുതായും, ജീവജാലങ്ങൾ അല്പമായും, കാണപ്പെടുന്നു. ചിലേടങ്ങളിൽ പായലും, നിലത്തുനിന്നുയർന്ന കിളിപ്പുകളും അല്ലാതെ ഒന്നും കാണ്മാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. തങ്ങളുടെ പുറവക്കുള്ള

അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെ ജയിച്ച് തങ്ങൾക്കനുകൂലമാക്കുവാൻ സമൎത്ഥരായ മനുഷ്യൎക്കുകൂടി, ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ സ്വല്പങ്ങളായ വേനൽ മാസങ്ങളിലല്ലാതെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു ദുഷ്കരമാകുന്നു. ഈ മേഖലകളിലെ ജലാശയങ്ങളിൽ കൂടി വേനൽക്കാലത്തുമെ സഞ്ചരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. സമുദ്രം, നദി, കായൽ ഇവയെല്ലാം വൎഷകാലത്തിൽ ഉറഞ്ഞു കട്ടിയായി കിടക്കുന്നു. വേനൽക്കാലത്തെ താമസത്തിനായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വീടുകളും, സമുദ്രത്തിലെ ജലജന്തുക്കൾ കൂടിയും, മഞ്ഞുകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടു നശിച്ചുപോകുന്നു. എങ്കിലും മകരമത്സ്യം (The Whale), വാൾറസ്സ് (The Valrus) എന്നിങ്ങനെ ഏതാനും ജലജന്തുക്കളും, 'എസ്കിമൊ' എന്നൊരു വക കാടകിരാതിച്ചു മനുഷ്യവൎഗ്ഗവും ഈ പ്രദേശങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ പ്രകാരം ഭൂതലത്തിലെ ശൈത്യോഷ്ണഭേദം അതാതു പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭൂമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൂരത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് പ്രായേണ ഇരിക്കുന്നതു. എങ്കിലും ഉഷ്ണമേഖലയിൽ പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ കൂടി, ഉയൎന്ന മലപ്രദേശങ്ങളോ, സമുദ്രതീരസ്ഥലങ്ങളോ ആയിരുന്നാൽ, ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയിൽ വളരെ ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. ഉദാഹരണം, 'നീലഗിരി' ഉഷ്ണമേഖലയിൽ ആയിരുന്നാലും, പൊക്കം ഹേതുവായി, സമശീതോഷ്ണമേഖലാപ്രദേശംപോലെ ശാന്തമായും സുഖപ്രദമായും ഇരിക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേഖല

യിൽ നിന്നു വളരെ ഉയരത്തിലുള്ളതു ഹിമവാൻ പൎവ്വതത്തിന്റെ ഉയൎന്നഭാഗങ്ങൾ ധ്രുവപ്രാന്താദികൾ ഒന്നുമില്ലാതെ നഗ്നമായും ഭയാനകം ഹിമംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടു ജീവജാലങ്ങൾക്കു വാസയോഗ്യമല്ലാതെയും ഇരിക്കുന്നു. ഭൂതലത്തിൽ ഉയരുന്തോറും പ്രദേശങ്ങൾക്കു ശൈത്യം കൂടുന്നു. ഉഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങൾ, ദ്വീപുകളായിരുന്നാൽ, സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വീശുന്ന തണുത്ത കാറ്റുകൾകൊണ്ടു ശമിച്ചിട്ടു, സമശീതോഷ്ണമേഖലകളെ അനുസരിക്കുന്നു.

ഇപ്രദേശങ്ങളുടെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ ഇപ്രകാരം ഭൂമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നുള്ള അവയുടെ ദൂരത്തെയും, സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നുള്ള ഉയരത്തെയും കടലിനോടുള്ള സാമീപ്യത്തെയും അനുസരിച്ചും, ഭൂതലാദിവികളുടെ അവസ്ഥാവൈശിഷ്ട്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചും ആണു് ഇരിക്കുന്നതു്.

സന്മാൎഗ്ഗചരണം.

പക്ഷിമൃഗാദി തിൎയ്യക്കുകൾക്കും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ വലുതായ അന്തരം ഉണ്ടു്. നന്മതിന്മകളുടെ ധൎമ്മാധൎമ്മങ്ങളെയും വിവേചിച്ചറിവാനുള്ള ബുദ്ധിവിശേഷജ്ഞാനം തന്നെയാണു് ഈ അന്തരം

ഇതുകൊണ്ടത്രേ മനുഷ്യജന്മം സൎവ്വോൽകൃഷ്ടമെന്നു് പണ്ടെപണ്ടേ ലോകം വ്യവഹരിച്ചുപോരുന്നതു്. ഈ പ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യജന്മമെന്നതു, തിൎയ്യക്കുകളെന്നപോലെ കേവലം ആഹാരവിഹാരാദികൾകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടാതെ, യഥാശക്തി സഫലമാക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ പരമകൎത്തവ്യമാകുന്നു. നാം എത്ര തന്നെ തീക്ഷ്ണബുദ്ധികളോ, സമൎത്ഥന്മാരോ ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ജന്മം സഫലമാകയില്ല. നമ്മുടെ മനസ്സു യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും ദോഷകലുഷമാകാതെ അതിനെ ക്രമേണ പരിഷ്കൃതമാക്കിത്തീൎത്തു, കൃത്യാകൃത്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു കൎമ്മങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടാചരിക്കുന്നതാണു് ജന്മത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശ്യം. ഈ ഉദ്ദേശപ്രാപ്തിക്കായി നാം അനുവൎത്തിക്കേണ്ട മാൎഗ്ഗങ്ങളെ 'സന്മാൎഗ്ഗങ്ങൾ' എന്നും, ആ മാൎഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയുള്ള നമ്മുടെ ഗമനത്തെ 'സന്മാൎഗ്ഗചരണം' എന്നും ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

സന്മാൎഗ്ഗചരണത്തിനു പ്രഥമമായി വേണ്ടതു് "ഈശ്വരഭക്തി"യാകുന്നു. ലോകവും അതിലുള്ള ചരാചരങ്ങളായ സൎവ്വ പദാൎത്ഥങ്ങളും യാതൊന്നിങ്കൽ നിന്നുൽഭൂതമായിരിക്കുന്നുവോ ആ മൂലശക്തിയെ ഈശ്വരൻ എന്നു പറയുന്നു. സൎവ്വവും ഈ ശക്തിയിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് അതു നമ്മിലും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് നിൎവ്വിവാദമാണു്. നമ്മുടെ സകല വിശിഷ്ടതയ്ക്കും കാരണം ഈ ശക്തിയു

ടെ സ്വഭാവം തന്നെ. എന്നാൽ ഇതു് തന്മാത്രമായും അപ്രതിബന്ധമായും നമ്മിൽ വിളങ്ങുന്നില്ല. പരമ്പരാഗതങ്ങളായി, പ്രബലങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന കാമക്രോധാദി ശത്രുക്കളാലും മനസ്സു പരിവേഷ്ടിതമായിരിക്കയാണു്. ഈ ശത്രുക്കളുടെ പിടിയിൽ നിന്നു് അതിനെ വിടുവിക്കുന്തോറും അതു് സ്വതന്ത്രമായി വ്യാപരിക്കയും തന്മൂലം തെളിഞ്ഞു് അഭിവ്യക്തമാകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കു് നിരന്തരമായ അഭ്യാസം ആവശ്യം തന്നെ. എന്നാൽ ഇതു മാത്രം പോരാ. സർവ്വേശ്വരനായ ഈശ്വരന്റെ കാരുണ്യവുമപേക്ഷിതമാകുന്നു. ഈശ്വരകാരുണ്യംകൊണ്ടു വേണം യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഉണ്ടാവാൻ. യഥാർത്ഥജ്ഞാനംകൊണ്ടു മാത്രമേ അന്തഃകരണശുദ്ധിയുണ്ടാകയുള്ളൂ. അന്തഃകരണശുദ്ധിയുണ്ടായാലേ നിരന്തരമായ സന്മാർഗ്ഗചരണം സാദ്ധ്യമായി ഭവിക്കയുമുള്ളൂ. ആകയാൽ സന്മാർഗ്ഗചരണാർത്ഥം ഒന്നാമതു് ഈശ്വരങ്കൽ നിഷ്കളങ്കഭക്തിയെ പരിശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സന്മാർഗ്ഗചരണത്തിനു് അടുത്തപോലെ വേണ്ടതു് 'ഭൂതദയ', അല്ലെങ്കിൽ 'ജീവകാരുണ്യം', ആണു്. സർവ്വവും ഈശ്വരങ്കൽ നിന്നുൽഭൂതമാണെന്നും, സർവ്വ ജീവകോടികളിലും ഈശ്വരചൈതന്യം ഉണ്ടെന്നും ഒരുവൻ എപ്പോൾ ബോധിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ മുതൽ അവൻ സർവ്വഭൂതങ്ങളിലും ഈശ്വരനെ വീക്ഷിക്കുന്നു. ഭൂതദയയുടെ അടിസ്ഥാനം

ഇതുതന്നെയാണു്. ഇതിന്റെ വളൎച്ചയേയും വൃദ്ധി കരണത്തേയും തടയുന്നതായും ഒരു പ്രബലശക്തി നമ്മിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈ ശക്തി, സ്വാഭാവികമായുള്ള നമ്മുടെ സ്വകാൎയ്യമമതാപരതയാകുന്നു. ഈശ്വരകാരുണ്യപൂൎവ്വം ജന്മസിദ്ധമായ വിശേഷജ്ഞാനംകൊണ്ടു ഇതിനെ ജയിച്ചു്, സമസ്ത ജീവരാശികളിലും ഈശ്വരചൈതന്യത്തെ വീക്ഷിച്ചു്, സൎവ്വഭൂതങ്ങളേയും ആത്മതുല്യങ്ങളായി ഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു് വാസ്തവത്തിൽ ഒട്ടും സുകരമല്ല. എങ്കിലും ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്തെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു് നിരന്തരം അഭ്യസിച്ചാൽ സുസാദ്ധ്യമായി ഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമത്രെ. ജീവകാരുണ്യം ബലപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ സ്വകാൎയ്യമമതാപരത ബലഹീനതയെ പ്രാപിക്കും. അപ്പോൾ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അതിമോഹം, അസൂയ, കോപം, ദ്വേഷം, മത്സരം, ക്രൌൎയ്യം, ദ്രോഹം, വഞ്ചന, ഇത്യാദിദോഷങ്ങളും ക്രമേണ അസ്തമിച്ചു തുടങ്ങും. അതോടുകൂടി മനസ്സിനു വിശാലത, സമചിത്തത, ക്ഷമ, ആൎദ്രത മുതലായ ഗുണങ്ങൾ താനേ ഉണ്ടാകയും നബുദ്ധിയും സുഖവും വൎദ്ധിക്കയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ വേദജ്ഞ, കളങ്കരഹിതമായ ഭക്തിയെ, മനസ്സിനു ശുദ്ധിയെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു് നമ്മെ സൎവ്വദാ സന്തുഷ്ടചരിതരാക്കിത്തീൎക്കുന്നു.

ചിലരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇതു ശുദ്ധവേദാന്തമെന്നു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ലോകാചാൎയ്യന്മാരി

ച്ചുകൊള്ളുന്നതു് അല്പം വിചാരിച്ചാൽ ബോധപ്പെടും. ലോകം, പ്രായേണ ദോഷരഹിതമല്ലെങ്കിലും, പ്രകൃത്യാ ദുഷ്ടമല്ല. നമ്മെത്തന്നെയാണു് എല്ലാറ്റിലും മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾക്കൊക്കെയും സംസർഗ്ഗദോഷം കൊണ്ടും അജ്ഞതകൊണ്ടും ദുഷ്പ്രവൃത്തരായിത്തീരുന്ന ഏറെയുള്ളൂ. പാരമാർത്ഥത്തിൽ ദയ ദയയേയും, ക്രൗര്യം ക്രൗര്യത്തേയും അനുസരിക്കുന്നു. നാം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചാൽ ലോകം നമ്മെയും സ്നേഹിക്കും. നാം ദ്വേഷിച്ചാൽ അതു നമ്മെയും ദ്വേഷിക്കും. നിഷ്കളങ്കമായും നിർവ്യാജമായും ഉള്ള സ്നേഹം ഒരിക്കലും അനാദരണീയമായിപ്പോകയില്ല. അതു ശത്രുവിനെയും ബന്ധുവാക്കിത്തീർക്കും. അതിനാൽ ലോകത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ നാശം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാറില്ല. അതു എല്ലാവർക്കും സന്തുഷ്ടിയോടുകൂടെ ബഹുമതത്തോടും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അന്യായം വിശ്വസിച്ചു് ദ്വേഷിച്ചും ഭയപ്പെടുത്തിയും, ദ്വേഷിച്ചും ലോകത്തെ സ്വാധീനമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ഗർവിഷ്ഠരായ മൂഢന്മാരാകുന്നു.

കേവലം സ്നേഹശൂന്യനായി ലോകത്തിൽ ആരുംതന്നെ കാണുകയില്ല. സ്നേഹം ഏറ്റവും കുറഞ്ഞവർക്കുകൂടി ആത്മസ്നേഹം ഉള്ളവരായിരിക്കും. തന്നിലുള്ള സ്നേഹത്തിൽ കവിയാതെ മാത്രം പുത്രാദികളോടു സ്നേഹമുള്ളവൻ ആത്മമാത്രസ്നേഹിയേക്കാൾ വിശിഷ്ടനത്രേ. അവന്റെ വിശിഷ്ടത, തന്നെകടന്നു്

അവർ മാതാപുത്രാദികളെ കൂടി അത്യന്തനിൎവ്വിശേഷം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നതിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമാകുന്നു. സ്വകാൎയ്യതല്പരതയിൽ നിന്നു ജനിച്ചതല്ലെങ്കിൽ ഇതു് ശ്ലാഘ്യവും തന്നെ. സ്വകുടുംബത്തെ അതിക്രമിച്ചു് അയല്പക്കക്കാരെയും സ്വപുരവാസികളെയും കൂടി സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിലും വിശിഷ്ടനാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ സീമയെ വളൎത്തി വളൎത്തി ജീവലോകത്തെ ഒക്കെ് ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സാക്ഷാൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവനാകും. ഇപ്രകാരമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള മഹാത്മാവിനെ ഈശ്വരതുല്യൻ എന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥയിൽ എത്തുന്നതു് വളരെ ദുസ്സാദ്ധ്യമാണു്. എന്നിരിക്കിലും ഉൽകൃഷ്ടതമമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ പുരസ്കരിച്ചു് പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു് അത്യന്തം അഭിലഷണീയവും എല്ലാവരാലും ശക്യവുമാകുന്നു.

സന്മാൎഗ്ഗചരണത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തായി ആവശ്യമുള്ളതു 'സത്യം' ആണു്. സത്യം എന്നുവച്ചാൽ വാങ്ങിച്ച മുതൽ ഇല്ലെന്നു പറയാതിരിക്കയോ തിരിച്ചു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മനോസ്ഥിതിയും നടവടിയും മാത്രമല്ല. കിന്തു, അന്തഃകരണത്തെ യാതൊരവസ്ഥയിലും, യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും, വഞ്ചിക്കാതിരിക്കുകയാകുന്നു. താൻ വിശേഷമായ പ്രതിപത്തിയോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഒരു സാധനത്തെ തൽക്കാലോപയോഗത്തിനായി ഒരുവൻ ആവശ്യപ്പെടുകയോ, കണിശമില്ലാത്ത ഒരാൾ പണം

കരം ചോദിക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ വല്ല സമാധാനവും പറഞ്ഞു് ഒഴിയാൻ നോക്കുന്നവർ ലോകത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടു്. ഈ മാതിരി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എത്ര വേണമെങ്കിലും പറയാം. വല്ല കാൎയ്യസാദ്ധ്യത്തിനായി, അഥവാ യാതൊരുദ്ദേശ്യവും കൂടാതെ, ഒരുവനു് ഇല്ലാത്ത ഗുണത്തെ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുക; ഉള്ള ഗുണത്തിനെ, അസൂയയാലോ മറ്റോ, ഇല്ലാത്ത വണ്ണമാക്കാൻ തുനിയുക; മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിമാനത്തെ വിചാരിച്ചു് അല്പമായിട്ടുപോലും മുഖസ്തുതിചെയ്ക; വാസ്തവത്തെ കുറച്ചും കൂട്ടിയും പറയുക; ഇതുകളെല്ലാം അസത്യവചനത്തിന്റെ പ്രഭേദങ്ങളാകുന്നു. ഈ ദോഷങ്ങൾ സ്വല്പമെങ്കിലും ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ലോകത്തിൽ വളരെ ചുരുക്കമേ കാണുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഈ മാതിരി പ്രവൃത്തികൾ ന്യായീകരിക്കപ്പെടുമോ? അവയ്ക്കു സാധുത്വമുണ്ടാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. സത്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം അപരിമിതമാണു്. ഇഹത്തിൽ അതു് ഒരു ഉത്തമാഭരണമാകുന്നു. സത്യവാദികൾക്കു ഒരുത്തരെയും ഭയപ്പെടേണ്ട. അവരുടെ അന്തഃകരണം സദാ ശാന്തമായും നിശ്ചലമായും ഇരിക്കും. അവൎക്കു യാതൊന്നിനും മുട്ടുണ്ടാകയില്ല. അവരെ ലോകം പൂൎണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരുടെ മനസ്സിനു അഭിമാനം ലഘുത്വമുണ്ടാകയില്ല. അതു സദാ ഉജ്ജ്വലമായിരിക്കുന്നതിനാൽ 'സത്യമുള്ളവൻ' എന്ന പദം അവരുടെ വിഷയത്തിൽ അന്വൎത്ഥമായിബ്ഭ

വിക്കുന്നു. അവരുടെ കൎമ്മവും അന്തഃകരണത്തെ പൂൎണ്ണമായി അനുകരിക്കുന്നു. അവൎക്കു് ഉള്ളും വെളിയും വേറില്ല. അവർ നിഷ്കപടന്മാരാകുന്നു. തന്മൂലം അവൎക്കു അനായാസേന ഈശ്വരകാരുണ്യം ലഭിക്കുന്നു. ഈശ്വരകാരുണ്യത്താൽ അന്ത്യത്തിൽ അവർ സംസാരബന്ധത്തിൽനിന്നു് വിമുക്തന്മാരായും ഭവിക്കുന്നു. കിംബഹുനാ! സത്യം ഐഹികപാരത്രികങ്ങളായ സകലസുഖങ്ങൾക്കും നിദാനമാകുന്നു.

എല്ലാ അവസ്ഥകളിലും സത്യവാദിയായിരിക്കുന്നതിനു അസാമാന്യമായ ധൈൎയ്യം അത്യന്താവശ്യകമാണു്. ഒരു കൊലപാതകത്തിനു കണ്ടിരുന്നവൻ സത്യം വദിക്കുന്നതായാൽ ആ പാതകിക്കു അതു പരമസങ്കടമായിത്തീരും. എന്നു വിചാരിച്ചു് ഒരു നീതിന്യായക്കോടതി ആ ഗൃഹസ്ഥൻ ആയാൾ സത്യത്തെ മറയ്ക്കാമോ? ഒരിക്കലും പാടില്ല. ആ പാതകിയുടെ സങ്കടത്തിനു കാരണം അവന്റെ ദുഷ്കൃത്യമാണു്. അല്ലാതെ സാക്ഷിയുടെ സത്യവാദിത്വമല്ല. സത്യവാദിത്വം ചിലപ്പോൾ അന്യന്ന അപ്രിയമായും ഇരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥയിലും നാം സത്യത്തെ വെടിഞ്ഞുകൂടാ. തല്ക്കാലം അപ്രിയമായതിനെ ശ്രോതാവിനെ തനിച്ചുവിളിച്ചു് സസ്നേഹം പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രിയവാദിത്വം പരമാൎത്ഥത്തിൽ അസത്യത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. നിഷ്കളങ്കമായും സ്നേഹപൂൎവ്വമാ

ത്തും ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും മററു പ്രകരണങ്ങളെയും ആണു് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ സമസ്തകൎമ്മങ്ങളും കരുണാപൂൎണ്ണമായിരിക്കേണ്ട കൂട്ടത്തിൽ സത്യവാദിത്വത്തോടും കരുണയെ ചേൎക്കേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പോഴും സത്യത്തെ ഇതര പറയുന്നതുകൊണ്ടു് വാദകൎമ്മങ്ങൾക്കാവുന്ന ദുഃഖം തീരെ പൊറുക്കുക. അതിനാൽ അപ്രിയത്വം നീങ്ങുകയും ചെയ്യും.

സന്മാൎഗ്ഗചരണത്തിനു അത്യാവശ്യകമായി മുൻപറഞ്ഞവ കൂടാതെ ഒരു ഗുണംകൂടിയുണ്ടു്. ഇതു് 'സ്വധൎമ്മബോധം' ആകുന്നു. ഇതുണ്ടാകേണ്ടതു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നാവണം. വിദ്യാഭ്യാസം, മാതാപിതാക്കന്മാർ നമ്മെ വളൎത്തുന്ന രീതിയിലും ഉപദേശത്തിലും നിന്നു ലഭിപ്പാനുള്ളതാണു്. ധൎമ്മപ്രതിപാദകങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ സഹായിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആകയാൽ ബാലികാബാലകന്മാരുടെ പ്രാരംഭപരിചരണത്തിൽ നാം സവിശേഷം മനസ്സിരുത്തി പ്രവൎത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരുപ്രകാരം നോക്കിയാൽ, ധൎമ്മത്തെ സൎവ്വപ്രധാനമാക്കി ഈശ്വരഭക്തി, ജീവകാരുണ്യം, സത്യം എന്നീഗുണത്രയത്തെ കൂടി ധൎമ്മാംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണു്. ഇതുകൊണ്ടു് ധൎമ്മബോധത്തിനു എത്രകണ്ടു മാഹാത്മ്യമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞുകൊൾക.

'ധൎമ്മം' എന്ന പദം വളരെ വ്യാപകത്വമുള്ളതാണു്. അതിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതായി യാതൊരു ക

ൎത്തവ്യകൎമ്മവും കാണുകയില്ല. പിതൃധൎമ്മം, പുത്രധൎമ്മം, ഭ്രാതൃധൎമ്മം, ശിഷ്യധൎമ്മം, ഭൃത്യധൎമ്മം, പൌരധൎമ്മം, പ്രജാധൎമ്മം, രാജധൎമ്മം എന്നിങ്ങനെ ധൎമ്മം ബഹുമുഖമാകുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോന്നിനേയും പറ്റി പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ എളുപ്പത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടു്. എങ്കിലും, നാലഞ്ചുവാക്കുവീതം പറയാം.

'പിതൃധൎമ്മ' എന്ന പദംകൊണ്ടു് മാതൃപിതൃധൎമ്മങ്ങളെ ഒരുപോലെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. മക്കളെ തീറ്റിപ്പോറ്റുക, യഥാകാലം വിദ്യാഭ്യസിപ്പിക്കുക, ആവശ്യമായുള്ള ദ്രവ്യം ആൎജ്ജിക്കുക, സച്ഛാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായിരിപ്പാൻ വേണ്ടുംവണ്ണം ഉപദേശിച്ചും, സഹായിച്ചും അവരെ ജീവയാനത്തിന്നു യോഗ്യന്മാരാക്കിത്തീൎക്കുക, എന്നിതുകളാം പിതൃധൎമ്മമാകുന്നു. ഈ സന്ദൎഭത്തിൽ പിതൃധൎമ്മത്തിന്റെ ഒരംശമായ ദ്രവ്യസമ്പാദനത്തെപ്പറ്റി മാത്രം സ്വല്പം പറയേണ്ടതുണ്ടു്. അതു് കുടുംബപരിപാലനത്തിന്നു ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു കൃത്യമാകുന്നു. ദ്രവ്യമില്ലാത്ത ലോകത്തിൽ യാതൊരു കാൎയ്യവും സാദ്ധ്യമല്ല. ധൎമ്മനിൎവ്വാഹത്തിന്നും ദ്രവ്യം അപേക്ഷിതമാകുന്നു. എന്നാൽ അതു ധൎമ്മനിൎവ്വഹണത്തിന്നുവേണ്ട ഒരു സാധനം മാത്രമാണെന്നും, തന്മാത്രമായി ഒരു ധൎമ്മമല്ലെന്നും എല്ലാവരും ബോധിക്കണം. ഈ വസ്തുത ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാതെ ലോകം, പ്രായേണ, ധനാൎജ്ജനത്തെ അന്ത്യോദ്ദേശ്യമായിത്തന്നെ കരുതിപ്പോരു

ന്നു. ഈ ദ്രവ്യാഭിലാഷം ഒരു പിശാചെന്നപോലെ മനുഷ്യരെ പിടികൂടി, വിടാതെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നയിച്ചു്, ഒടുവിൽ ജന്മത്തെയും നഷ്ടമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ആകയാൽ ദ്രവ്യാർജ്ജനത്തിൽ അതിമോഹം കൊള്ളരുതു്. തത്സാധനമാർഗ്ഗങ്ങളെ യഥോചിതം നിയന്ത്രിക്കയും വേണം. അതായതു്, പരസ്പരം ഒട്ടും വഞ്ചനയാകാത്ത ന്യായവും പരിശുദ്ധവുമായ മാർഗ്ഗേണ ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സമ്പാദിച്ച ദ്രവ്യത്തെ യഥായോഗ്യം വിനിയോഗിക്കുകൂടി ചെയ്താൽ ദ്രവ്യസമ്പാദനം ലോകാനുഗ്രഹമായിട്ടല്ലാതെ ഒരിക്കലും അന്യഥാ ഭവിക്കയില്ല.

മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളോടു കാണിക്കുന്ന അതിരറ്റ സ്നേഹത്തെയും, തങ്ങളുടെ സുഖത്തിനും ശ്രേയസ്സിനായിട്ടുള്ള അവരുടെ നിരന്തരപരിശ്രമങ്ങളെയും, തങ്ങൾക്കു ദുഃഖമുണ്ടാകുമ്പോഴും അവർ അനുഭവിക്കുന്ന മനോവ്യഥയെയും കഷ്ടങ്ങളെയും നല്ലതിൻവണ്ണം വിചാരിച്ചു് അവരോടു നിർവ്യാജഭക്ത്യാ വർത്തിക്കയും; അവർക്കു് ഒരിക്കലും, ഒരുപ്രകാരത്തിലും, ദുഃഖത്തിനിടയാകാതെ അവരുടെ ഇച്ഛയെ അനുവർത്തിച്ചു കാലം നയിക്കയും; അവശന്മാരാകുമ്പോൾ അവരെ സസ്നേഹം ശുശ്രൂഷിക്കയും; മറ്റും ചെയ്യേണ്ടതു് പുത്രധർമ്മമാകുന്നു. ഭക്തപുത്രനായ ശ്രീരാമനും, ശന്തനുതനൂജനായ ഭീഷ്മരും പുത്രധർമ്മപരിപാലനത്തിനു് ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു.

ഭ്രാതൃധർമ്മം ഒട്ടും വിശിഷ്ടതകുറഞ്ഞതല്ല. ഭരത

ഗപുത്രന്മാരായ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെക്കാൾ ഉപരിയായി ഗുരുഭക്തിയെ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്.

ഗുരുക്കന്മാർ ജ്ഞാനോപദേശം ചെയ്തു് ആത്മാവിനെ തെളിയിക്കുന്നവരാകയാൽ, ശിഷ്യന്മാർ അവരെ ഈശ്വരതുല്യന്മാരായി പരിഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കായികമായ സകല ശുശ്രൂഷകളും ഗുരുകടാക്ഷം ആവശ്യകമാണു്. ഉപകാരത്തിനു പ്രതിഫലം നൽകാൻ ഒരുവനാലും സാദ്ധ്യമല്ല. വല്ല പ്രതിഫലവും അതിനാലെങ്കിൽ ആയതു കൃതജ്ഞതയും ഭക്തിയും തന്നെ. ഈ രണ്ടിന്റേയും നിഷ്കളങ്കമായ പ്രകടനത്തിൽ ശിഷ്യധൎമ്മം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാരുടെ നേൎക്കുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ വാത്സല്യവും അവരുടെ മനഃപരിഷ്കരണത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയും ഗുരുധൎമ്മത്തിന്റെ പ്രധാനാംശങ്ങളാകുന്നു.

ഭാൎയ്യാധൎമ്മം, സ്വഭൎത്താവിനെ ആത്മാവിന്റെ ഭാഗമായി പരിഗണിച്ചു പാലിക്കുന്നതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാൎയ്യാധൎമ്മത്തിന്റെ സമ്പൂൎണ്ണത ഇതുതന്നെ. ദേഹം രണ്ടെങ്കിലും അവർ ആത്മാവാൽ ഒന്നായിരിക്കണം. ഈ ഐകമത്യം അവരിൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ കുടുംബത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഐശ്വൎയ്യവും സുഖവും അവൎണ്ണനീയമാകുന്നു. പാതിവ്രത്യമായ ധൎമ്മത്തിനു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. സാവിത്രി,

സീത, ദമയന്തി, ശീലാവതി എന്നിവർ ഉത്തമഭാൎയ്യാധൎമ്മത്തിന്നു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു.

'പൌരധൎമ്മം' എന്നുവെച്ചാൽ ഒരേ പുരവാസികൾ എന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യർ പരസ്പരവും, പുരത്തിന്റെ പൊതുവെയുള്ള ക്ഷേമത്തിന്നായും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന കൃത്യപ്രകാരമാകുന്നു.

രാജ്യത്തിന്റെ പിതൃസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന രാജാവിന്റെയും തൽപ്രതിനിധികളുടെയും നേൎക്കു പ്രജകൾ എന്ന നിലയിൽ നാം വഹിക്കേണ്ടുന്ന മുറ 'പ്രജാധൎമ്മം' ആകുന്നു. പ്രജകളെ പുത്രനിൎവ്വിശേഷം സ്നേഹിച്ചും, ഉപദേശിച്ചും, ശാസിച്ചും നിഷ്പക്ഷം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന രാജകൎത്തവ്യത്തെ 'രാജധൎമ്മം' എന്നു പറയുന്നു. രാജ്യക്ഷേമത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു് പരിശുദ്ധയായ സ്വഭാൎയ്യയെക്കൂടി പരിത്യജിച്ച ശ്രീരാമനേക്കാൾ ഉത്തമനായ ഒരു രാജാവു് ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം.

സത്യത്തിൽപരം ധൎമ്മമില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു, ഇതരധൎമ്മങ്ങളെ അതിന്നു കീഴിലാക്കി, ഒന്നാവും ഇളക്കംകൂടാതെ ഏതുകഷ്ടതയിലും സത്യവ്രതത്തെ പരിപാലിച്ച ആ ഹരിശ്ചന്ദ്രമഹാരാജാവിനെപ്പോലെ ധൎമ്മിഷ്ഠനായി ലോകത്തിൽ ആരുള്ളൂ? സ്വധൎമ്മം നല്ലപോലെ ബോധിച്ചു്, എല്ലാഅവസ്ഥയിലും, തദനുഷ്ഠാനത്തെ ഏകവ്രതമായി സ്വീകരിച്ചു് ജന്മം നയിച്ച ധൎമ്മാത്മജനായ ആ പാണ്ഡവാഗ്രജനു തുല്യമായി ഏതു ധാൎമ്മികനെപ്പറയാം?

ഈ പറഞ്ഞതിലടങ്ങാത്തതായുള്ള ധൎമ്മപ്രകാരങ്ങളന്യോന്യോദ്ദേശ്യകങ്ങളല്ലാകുന്നു. അതതോദ്ദേശ്യകങ്ങളായും ധൎമ്മങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഈ വസ്തുതയെ ഇവിടെ കേവലം നിൎദ്ദേശിക്കയേ ചെയ്യുന്നുള്ളു.

ഇപ്രകാരം ഒരു വിധം വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ 'ഈശ്വരഭക്തി', 'ജീവകാരുണ്യം', 'സത്യം', 'ധൎമ്മബോധം' എന്നീ നാലിനേയും സന്മാൎഗ്ഗാചരണത്തെ താങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാലു സ്തംഭങ്ങളെന്നു പറയാം. ഈ സ്തംഭചതുഷ്ടയത്തിന്റെ ബലത്തില്പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നിടത്തോളം സന്മാൎഗ്ഗാചരണത്തിനു യാതൊരു കുറവും വരികയില്ല.

